การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Enforcement of Building Control Act 2522 According to the Suffciency Economy Philosophy of Local Administration Organization in Petchaburi Province and Prachuap Khiri Khan Province

สมหมาย ลิ้มกุลวราภิวัฒน์

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Master of Science Thesis in Industrial Technology
Phetchaburi Rajabhat University

2555

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์	การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ผู้วิจัย	นายสมหมาย ลิ้มกุลวราภิวัฒน์
สาขาวิชา	เทคโนโลยีอุตสาหกรรม กลุ่มการจัดการงานก่อสร้าง

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....) ประธานกรรมการ
กรรมการ (อาจารย์ ดร.สมสุข แขมคำ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์สายัณห์ จันทร์วิรัช)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สมสุข แขมคำ)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองประวิตร จำปาเงิน)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

.....
(รองศาสตราจารย์อุทัย ผ่องรัศมี)
คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัต กลิ่นงาม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(9)
สารบัญภาพ	(14)
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย	9
สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522	14
แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	20
การนำเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้กับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522	28
บริบทเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	29
ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือในการวิจัย	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	55

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 55

4 ผลการวิจัย..... 57

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 58

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์..... 60

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษาตำแหน่งหน้าที่ประสบการณ์ในการทำงาน ที่ตั้งหน่วยงาน..... 80

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารพ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และแนวทางแก้ไข..... 94

5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 96

สรุปผลการวิจัย..... 96

อภิปรายผล..... 103

ข้อเสนอแนะ..... 114

บรรณานุกรม..... 115

ภาคผนวก..... 119

ภาคผนวก ก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์..... 120

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 127

ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย..... 137

ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามIOC..... 139

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก จ คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 147

ประวัติผู้วิจัย..... 153

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	51
3.2	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	52
4.1	จำนวนและร้อยละของสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	58
4.2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวม.....	60
4.3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร ตามรายด้าน.....	61
4.4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร จำแนกตามความพอเพียง/พอประมาณ ตามรายข้อ.....	62
4.5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร จำแนกตามความมีเหตุผล ตามรายข้อ.....	63
4.6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร จำแนกตามการมีภูมิคุ้มกัน ตามรายข้อ.....	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร จำแนกตามความรู้ตามรายข้อ.....	65
4.8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร จำแนกตามคุณธรรม ตามรายข้อ.....	66
4.9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร ตามรายด้าน.....	67
4.10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร จำแนกตามความพอเพียง/พอประมาณตามรายข้อ.....	68
4.11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร จำแนกตามความมีเหตุผล ตามรายข้อ.....	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ **หน้า**

4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร จำแนกตามการมีภูมิคุ้มกัน ตามรายข้อ..... 71

4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์ การบริหารจัดการงานในองค์กร จำแนกตามความรู้ตามรายข้อ..... 72

4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการ บังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร จำแนกตามคุณธรรม ตามรายข้อ..... 73

4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการ บังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ตามรายด้าน..... 74

4.16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการ บังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามความพอเพียง/พอประมาณ ตามรายข้อ..... 75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ **หน้า**

4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการ บังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามความมีเหตุผล ตามรายข้อ..... 76

4.18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการ บังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามการมีภูมิคุ้มกัน ตามรายข้อ..... 77

4.19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการ บังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามความรู้ ตามรายข้อ..... 78

4.20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามคุณธรรม ตามรายข้อ..... 79

4.21 แสดงการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามตำแหน่ง..... 80

4.22 แสดงการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามที่ตั้งหน่วยงาน..... 81

4.23 แสดงการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุ..... 82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ **หน้า**

4.24 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุ..... 83

4.25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุ..... 84

4.26 แสดงการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา..... 86

4.27 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา 87

4.28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา..... 88

4.29 แสดงการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน..... 90

4.30 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน..... 91

4.31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน..... 92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ **หน้า**

4.32 แสดงความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์..... 94

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดในการวิจัยการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	7
2.1	แสดงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	26
2.2	โครงสร้างเทศบาล	32
2.3	โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล	38

Thesis Title : Enforcement of Building Control Act, B.E. 2522 according to the Sufficiency Economy Philosophy of Local Administration Organization in Petchaburi and Prachuap Khiri Khan Provinces **Researcher** : Mr. Sommai Limkulwarapiwat **Major** : Industrial Technology with Emphasis in Construction Management **Year** : 2012 **Advisory** : Dr. Somsok Kamkum

Abstract

The purpose of this research were to 1) study the enforcement of the Building Control Act, B.E. 2522 according to the Sufficiency Economy Philosophy of local administration organization in Phetchaburi and Prachuap Khiri Khan provinces and 2) compare the enforcement of the Act as classified by personal factors. In this study, target groups included personnel staffs closely involved with work activities according to the Building Control Act, B.E. 2522 within the local governments in Phetchaburi and Prachuap Khiri Khan. The target groups, for the total of 338 participants, were classified at a specific proportion (1) administrative officers and (2) authorities of civil service. The research tool used for data collection was five-scale questionnaires. The data were analyzed to determine frequency, precentage, standard deviation, t-test, analysis of variance (ANOVA) by using Least Significant Difference (LSD) test.

The finding revealed as follows :

(1) The Building Control Act, B.E. 2522 according to the Sufficiency Economy Philosophy of local administration organization in Phetchaburi and Prachuap Khiri Khan provinces in total, was highly enforced based on the organization characteristics. The Building Control Act, B.E. 2522 was, however, moderately enforced based on the strategic administration within the organizations, and the working practices of the official authorities.

(2) The comparison of the personal opinions among the personnel staffs toward the Building Control Act, B.E. 2522 showed that the authoritative staffs, at different ages, education backgrounds, job positions, work experiences, and working locations, demonstrated widely different opinions toward the Building Control Act.

The research showed that the Building Control Act, B.E. 2522 required the authoritative enforcement based on the Sufficiency Economy Philosophy 3 factors (1) the organization characteristics, (2) the strategic administration within the organizations, and (3) the working practices of the official authorities. The recommendations were therefore to encourage the sufficiently appointed official personnel to serve the civil services, the education backgrounds of the Building Control Act, the strict implementation of the official duties with the applicable flexibility, and the appropriate execution of the penalty measures, according to the Building Control Act , B.E. 2522.

ชื่อวิทยานิพนธ์ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ **ผู้วิจัย** นายสมหมาย ลิ้มกุลรรถิวัฒน์ **สาขาวิชา** เทคโนโลยีอุตสาหกรรม กลุ่มการจัดการงานก่อสร้าง **พ.ศ.** 2555 **อาจารย์ที่ปรึกษา** ดร.สมสุข เขมคำ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และ 2) เปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือบุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2 กลุ่ม ประกอบด้วย ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ส่วนโยธา จำนวน 338 คนสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที โดยทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของแอลเอสดี

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ของบุคคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านลักษณะองค์กร รองลงมาคือด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการในองค์กรและด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงานและที่ตั้งหน่วยงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมทุกด้านแตกต่างกัน

ข้อค้นพบจากงานวิจัยคือ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมี 3 ด้านประกอบด้วย 1.ด้านลักษณะขององค์กร 2.ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร 3.ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้ การบรรจุแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอต่อการบริการส่งเสริมความรู้ให้บุคลากรด้านกฎหมายในการควบคุมอาคารปฏิบัติหน้าที่ภายใต้การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 อย่างเคร่งครัดมีความยืดหยุ่นมีมาตรการลงโทษที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความผิดตามบทบัญญัติ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สมสุข แขมคำ ที่กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำ ตลอดจนให้ความคิดเห็น ให้ความรู้ ข้อเสนอแนะต่างๆ ด้วยความใส่ใจเป็นอย่างดีตลอดมา อันเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ตั้งแต่ต้น จนสำเร็จด้วยความเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สายัณห์ จันทร์วิรัช ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สมสุข แขมคำ กรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองประวิตร จำปาเงิน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสอบป้องกันและช่วยแนะนำแก้ไขให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัยทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขและเสนอแนะในการจัดทำเครื่องมือวิจัย และขอขอบพระคุณนายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัด หัวหน้าส่วน และเจ้าหน้าที่ส่วนโยธา ในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างมาก

คุณค่าและประโยชน์อันเนื่องมาจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่พระคุณพ่อ พระคุณแม่ และคณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และประสบการณ์ที่มีคุณค่ายิ่งให้แก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และผู้เกี่ยวข้องทุกคนที่มีส่วนสนับสนุนและเป็นกำลังใจจนสำเร็จการศึกษา

สมหมาย ลิ้มกุลวราภิวัฒน์

เมษายน 2555

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงทุ่มเทและทรงงานอย่างหนักตลอดระยะเวลาที่ครองราชย์ พระองค์ทรงมุ่งเน้นความสำคัญในเรื่องของการแก้ไขปัญหาพื้นฐานของประชาชนให้พออยู่พอกิน ดังปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่พระองค์ได้ทรงพระราชทานและพระราชดำริ เพื่อชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตให้แก่พสกนิกรของพระองค์ เมื่อ ปี พ.ศ. 2517 เป็นต้นมา (สุเมธ ตันติเวชกุล, 2543 : 190)

การควบคุมอาคารในประเทศไทย ปรากฏขึ้นในรูปของกฎหมายเป็นครั้งแรก คือ ประกาศห้ามไม่ให้เอาแผงไม้ไผ่มาทำเป็นพะเพิงในพระอารามหลวง จุลศักราช 1215 แต่ไม่ได้เป็นการควบคุมการก่อสร้างอาคารโดยตรงและเป็นการทั่วไป ต่อมาได้มีการตรากฎหมายควบคุมอาคารขึ้นใช้บังคับโดยตรง ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พุทธศักราช 2479 กฎหมายฉบับนี้ได้ใช้บังคับเฉพาะท้องที่ เช่น ในเขตเทศบาลทั่วราชอาณาจักร ต่อมามีการแก้ไข 2 ครั้งในพุทธศักราช 2504 และพุทธศักราช 2515 และได้ถูกยกเลิกไปโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พุทธศักราช 2522 คือ กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันซึ่งได้ประกาศใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม พุทธศักราช 2522 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2535 เหตุผลในการบัญญัติพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พุทธศักราช 2522 ขึ้นใช้บังคับ คือ “เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 และพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช 2476 ได้ประกาศใช้มานานแล้ว แม้ว่าได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกันอยู่ตลอดมา แต่ปัจจุบันบ้านเมืองได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวมากขึ้น ฉะนั้น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคง แข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้เสียใหม่ และสมควรรวมกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวเข้าเป็นฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น” (พุฒิกัณฐก์ มนต์เลี้ยง, 2550 : 1)

ดังนั้น กฎหมายควบคุมอาคารถือว่าเป็นกฎหมายทางด้านช่างที่ต้องการควบคุมการก่อสร้างอาคารให้มีความมั่นคงแข็งแรง มีความปลอดภัยสำหรับผู้ที่เข้าไปใช้อาคาร ตลอดจนการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนอกเหนือจากกฎหมายผังเมืองแล้ว เช่น ระบบป้องกันอัคคีภัย ระบบระบายอากาศ และต้องการจัดความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม น่าอยู่ ถูกสุขลักษณะ เช่น ระยะห่าง ระยะร่นจากแนวเขตที่ดินต่างๆ หรือระบบบำบัดน้ำเสียจากอาคาร ต้องมีการจัดการก่อนปล่อยลงแหล่งน้ำสาธารณะ เป็นต้น การบังคับใช้กฎหมาย เป็นกฎหมายที่ใช้ในท้องที่ ที่มีความเจริญ มักมีการก่อสร้างอาคารค่อนข้างหนาแน่น ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการบังคับใช้กฎหมายในสังคมที่เกิดปัญหาความหนาแน่น ความไม่เป็นระเบียบของสิ่งปลูกสร้างหรือเป็นการตามแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนมากกว่าเป็นการป้องกันมิให้เกิดขึ้น (สินาด กรีทวี, 2551: 1)

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้บังคับในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2543 ซึ่งได้รับการปรับปรุงจากกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้าง พ.ศ. 2497 และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พ.ศ.2476 ถึงฉบับที่ 2 พ.ศ.2496 รวมเป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน และจะใช้บังคับในท้องที่ใดมีบริเวณเพียงใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา สำหรับเขตท้องที่ที่ได้มีการประกาศให้ใช้บังคับผังเมืองรวม ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับตามเขตของผังเมืองรวมนั้น โดยไม่ต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (กรมโยธาธิการ, 2545: 2)

ในส่วนของเทศบาล ซึ่งเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีมา ยาวนานถือว่าเป็นนิติบุคคล ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ตลอดมา แนวคิดและรูปแบบโครงสร้างของเทศบาลไทยเลียนแบบมาจากประเทศตะวันตก นับว่าเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีลักษณะ เป็นอุดมคติของหลักการกระจายอำนาจมากที่สุด ซึ่งได้แบ่งเทศบาลออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร ตามลำดับ องค์ประกอบของเทศบาล ประกอบด้วย สภาเทศบาล นายกเทศมนตรี และพนักงานเทศบาล เทศบาลแต่ละประเภทจัดตั้งขึ้นโดยคำนึงถึงความหนาแน่นของประชากร ความเจริญทางเศรษฐกิจ และความสำคัญทางการเมืองท้องถิ่น ถือได้ว่าเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นรูปแบบการปกครองที่เรียกได้ว่า เป็นประชาธิปไตย และใกล้ชิดกับประชาชนมากเท่าที่ปรากฏในเขตเทศบาลจะอยู่ในสภาพที่ผสมผสานลักษณะความเป็นเมืองและชนบทอยู่ด้วยกัน ประชาชนจึงอยู่รวมกันอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นอาชีพ ฐานะหรือรายได้ สภาพความแตกต่างดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของ เทศบาล

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นอีกองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศ เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด

มีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมความเป็นอยู่และพัฒนาท้องถิ่นในทุกๆ ด้าน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยส่วนงานย่อยหลักๆ อยู่ 3 ส่วนงาน คือ ส่วนสำนักงานปลัด ส่วนการคลัง และส่วนโยธา เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายกระจายอำนาจและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และกลไกสำคัญที่จะช่วยให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ก็คือ พนักงานส่วนตำบล ซึ่งถือได้ว่าเป็นบุคลากรหลักที่จะขับเคลื่อนให้องค์การบริหารส่วนตำบลเกิดความก้าวหน้า แต่การดำเนินงานจะมีประสิทธิภาพจนนำไปสู่ประสิทธิผลบรรลุความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด การประสานงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีส่วนสำคัญในการที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะส่วนโยธาเป็นส่วนงานหนึ่งขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการดำเนินการใดๆ ก็ตามจำเป็นที่จะต้องยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ

ปัจจุบันชุมชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเจริญและขยายตัวของเมือง ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งทำให้คนท้องถิ่นอื่นย้ายเข้ามาอาศัยในเขตที่มีความเจริญ เพื่อประกอบกิจการมากขึ้น จึงส่งผลกระทบทำให้อัตราการขยายตัวของจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น ทำให้พื้นที่ที่มีความเจริญประสบปัญหาทั้งการจราจร สิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภค และความหนาแน่นของที่อยู่ของประชากรตลอดจนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชุมชนไม่ทันกับความต้องการของประชาชน เนื่องจากการเพิ่มของประชากรการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความยากจน ความคิด จิตสำนึก และการศึกษาอบรม ความคิด ความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรม และค่านิยมต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงและเพิ่มขึ้น ทำให้การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นบทบาทหน้าที่หนึ่งในการปฏิบัติงานของฝ่ายข้าราชการประจำโดยเฉพาะกองช่างที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาตรวจสอบควบคุมการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนต่างๆ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ภายใต้ความกำกวมไม่ชัดเจนและช่องว่างของข้อกฎหมาย และนโยบายของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชนโดยตรงภายใต้บทบาทของนักการเมืองอาจทำให้มีการใช้ดุลยพินิจ การตีความ เพื่อการตัดสินใจดำเนินการหรือไม่ดำเนินการต่อผู้ละเมิดข้อบังคับของกฎหมาย หรือการอนุญาต ไม่อนุญาตต่อประชาชน แต่ละราย และเฉพาะแต่เจ้าหน้าที่กองช่างเท่านั้น การดำเนินการยังเกี่ยวข้องกับงานจัดเก็บรายได้ กองคลัง สำนักทะเบียนท้องถิ่นที่พิจารณาออกหมายเลขประจำบ้านให้ประชาชน นายกเป็นผู้ลงนามอนุญาต และประชาชนผู้ขออนุญาต ตลอดจนทั้งด้านเอกสารและแบบแปลนของอาคาร ยังเกี่ยวข้องกับทั้งวิศวกรสถาปนิกผู้ออกแบบ ผู้เขียนแบบ เอกสารหลักฐานการครอบครองที่ดิน ซึ่งในบางกรณีอาจเกี่ยวข้องกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งธนาคาร ที่ดิน จึงทำให้เกิดความหลากหลายของปัญหาในการปฏิบัติงานขึ้น เช่น ปัญหาการประสานงาน ปัญหาความล่าช้าของงานและไม่ชำนาญของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ปัญหา

ความไม่เข้าใจของประชาชนผู้มาใช้บริการหรือปัญหาความไม่เข้าใจของฝ่ายการเมืองหรือผู้บริหาร เนื่องจากมีข้อกฎหมายมาเกี่ยวข้องและต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกฎหมาย

จากการที่มีผู้วิจัย พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ยังมีปัญหาเนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายมีความไม่ชัดเจนและอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายยังถูกควบคุมอยู่ที่ราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ประกอบกับวิธีการและแนวคิดในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นยังถูกควบคุมอย่างเข็มงวด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงไม่มีบทบาทในการจัดการบริหารกิจการในท้องถิ่นของตนอย่างแท้จริง แม้กฎหมายได้ให้อำนาจไว้ก็ตาม (กิตติศักดิ์ ทักษสกุล, 2547) และปัจจัยที่มีความสำคัญในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลมีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงสร้างขององค์กร กลยุทธ์ทางการบริหารงาน การนำกฎหมายไปบังคับใช้เป็นบางครั้งในการออกดำเนินการออกคำสั่งระงับการก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร สิ่งปลูกสร้าง สร้างที่ตรวจพบว่าไม่ถูกต้อง ซึ่งทำการตักเตือนแล้วยังฝ่าฝืน (ชาญชัย บุตรแสนโคตร, 2547) รวมทั้งประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและไม่เห็นความสำคัญของปัญหาในระเบียบข้อบังคับที่ซับซ้อนอันเป็นอุปสรรคต่อการบังคับใช้กฎหมายและไม่สอดคล้องต่อความเป็นจริงในสังคมไทย จึงทำให้เจ้าหน้าที่ทำการวินิจฉัยสั่งการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและวิธีปฏิบัติไม่ถูกต้อง (สุริยน ประภาสะวัต, 2539) แต่ในทางปฏิบัติกลับประสบปัญหาเนื่องจากไม่มีอำนาจในการตรวจสอบและบทบัญญัติแห่งกฎหมายไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา การขาดความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติดังกล่าว การยึดกับพื้นที่การขาดอัตรากำลัง มักจะไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นผู้กระทำความผิดต่อกฎหมาย หรือไม่ทราบการกระทำดังกล่าวเป็นความผิด ทั้งหมดนี้ ล้วนแต่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 (บวรวิทย์ เปรื่องวงศ์, 2543) ดังนั้น ควรมีการปลูกฝังจิตสำนึกให้กับประชาชนในพื้นที่ให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยรวม และลดความเห็นแก่ตัว

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะนำเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้กับการปฏิบัติงานได้โดยต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของประชาชน โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคมสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในงานด้านการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารโดยตรง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งนี้เพื่อที่จะนำผลการวิจัยที่ได้รับมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการวางแผน กำหนดและเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติงาน และสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน และเป็นแนวทางพัฒนาปรับปรุงการให้บริการให้สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนและบรรลุตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่วางไว้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานของการวิจัย

1. การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก
2. บุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ และที่ตั้งหน่วยงาน ต่างกัน มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 คือ ผู้บริหาร ได้แก่ นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัด หัวหน้าส่วน กลุ่มที่ 2 คือ เจ้าหน้าที่ส่วนโยธาในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 338 คน และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 278 คน รวมทั้งสิ้น 616 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

2.1 บุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 คือ ผู้บริหาร ได้แก่ นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัด หัวหน้าส่วน กลุ่มที่ 2 คือ เจ้าหน้าที่ส่วนโยธา โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างตามสูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงใน สิน พันธุ์พินิจ, 2551 : 60) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 184 คน และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 164 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษาตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ และที่ตั้งหน่วยงาน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านลักษณะขององค์กร ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร และด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย และกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้แนวคิดของชาญชัย บุตรแสนโคตร

(2547 : 4 - 5) ธนะเมศฐ์ มหาวงศนันท์ (2550 : 5) มาประยุกต์เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

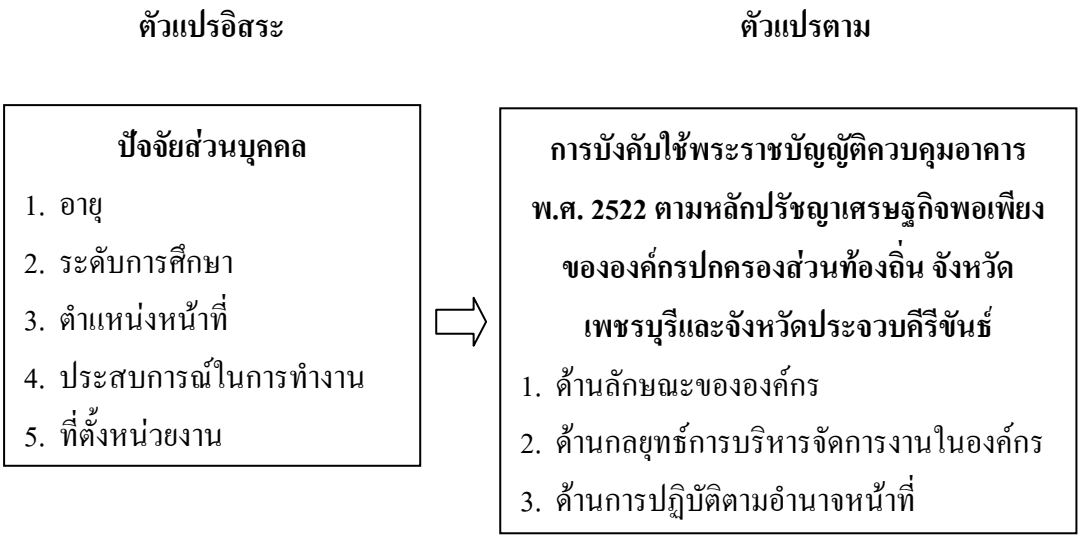

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย

1.1 ด้านลักษณะขององค์กร หมายถึง รูปแบบภายในหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการดำเนินงานจะต้องถูกกำหนดขึ้นมาให้เอื้ออำนวยต่อความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นการจัดรูปแบบการประสานงานทั้งภายในและระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ความซับซ้อนขององค์การ ความเป็นทางการ และการรวมอำนาจขององค์การ

1.2 ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร หมายถึง กระบวนการบริหารงานภายในหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการดำเนินงานจะถูกกำหนดขึ้นด้วยปัจจัย

สนับสนุนการดำเนินงานในด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายองค์การ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้

1.3 ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ หมายถึง การดำเนินงานการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น การจัดทำแผนปฏิบัติงานในการออกตรวจการออกตรวจอาคาร การจัดเตรียมแบบฟอร์มและสิ่งอำนวยความสะดวก ความโปร่งใส ยุติธรรมของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เป็นต้น

2. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร หมายถึง พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2543 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2550 และกฎกระทรวงที่ออกตาม พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ฉบับที่ 1 ถึงฉบับที่ 63

3. เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวทางในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่นโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการทำงาน ซึ่งใช้หลักในทางสายกลาง มีความพอประมาณ รู้จักประมาณตน การปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผลบนพื้นฐานของความมีสติปัญญา มีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวพร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ มีความรอบรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง สามารถคิดวิเคราะห์และปฏิบัติด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง และปฏิบัติตนอย่างมีคุณธรรม ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ขยัน อดทน เพียรพยายาม แบ่งปัน มีสติปัญญา มีวินัยพึ่งตนเอง รับผิดชอบและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารพ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และผลกระทบจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

3. ทำให้ได้ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ให้เหมาะสมและเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขในการบังคับใช้กฎหมายควบคุมอาคาร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารตำรา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดของหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย
2. สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
3. แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. การนำเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้กับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
5. บริบทเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
6. ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย

1. หลักการบังคับใช้กฎหมาย

กฎหมาย คือ กฎเกณฑ์ข้อบังคับที่ตราขึ้นโดยผู้มีอำนาจสูงสุดในรัฐ เพื่อควบคุมพฤติกรรมของประชาชน ซึ่งผู้ใดฝ่าฝืนย่อมได้รับการลงโทษ (หยุด แสงอุทัย, 2538 : 41) ในการปกครองหรือบริหารประเทศของรัฐ กฎหมายถือว่า เป็นเครื่องมือของรัฐบาลที่ใช้จัดระเบียบการอยู่ร่วมกันของประชาชน เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและเป็นหลักเกณฑ์ที่รัฐจะกระทำการใด ๆ ในขอบเขตที่กฎหมายกำหนดเอาไว้ เพื่อทำนุบำรุงให้ราษฎรมีความสุขความเจริญ กฎหมายยังเป็นเครื่องมือสูงสุดของสังคมที่จะรักษาไว้ซึ่งอิสรภาพ และความเป็นระเบียบของบุคคลทุกชนชั้น โดยได้กำหนดสิทธิ หน้าที่และเสรีภาพ ไว้เพื่อให้ประชาชนมีอิสรภาพตามสมควร ไว้เพื่อให้ประชาชนมีอิสรภาพตามสมควร และยังช่วยประสานความขัดแย้งหรือประสานประโยชน์ของทั้งเอกชนและส่วนรวม จากการที่กฎหมายจึงต้องมีสภาพบังคับ (Sanction) เป็นองค์ประกอบไม่ว่าจะเป็นสภาพบังคับทางอาญา ในลักษณะของโทษทางอาญา (Punishment) หรือเป็นสภาพบังคับในทางเยียวยาโดยการป้องกัน (Prevention) ผลร้ายที่อาจจะเกิดขึ้น หรือเป็นสภาพบังคับในทางเยียวยาผลเสียหาย

โดยตรง (Specific Relief) (ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์, 2531 : 25 - 26) โดยมีองค์กรของรัฐเป็นกลไกบังคับใช้ (Enforcement) กฎหมายเหล่านี้

2. การบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement)

การบังคับใช้กฎหมายมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการนำกฎหมายซึ่งมีเพียงลายลักษณ์อักษรไปสู่การบังคับใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ (ประเสริฐ สุขสบาย, 2542 : 22) และเป็นมาตรการอย่างหนึ่งที่จะส่งผลให้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ของรัฐเกิดประสิทธิภาพ ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมายข้างต้น บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ซึ่งจะทำให้เกิดความเกรงกลัวต่อการที่จะกระทำผิดกฎหมาย และเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และสังคมเกิดความสงบสุขในที่สุด (โภคิน พลกุล, 2531 : 137 - 141)

ข้อควรคำนึงอย่างยิ่งเพื่อมิให้เกิดความผิดพลาดต่อการใช้อำนาจบังคับตามกฎหมาย โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ คือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของสภาพบังคับ (Sanction) ของกฎหมายแต่ละฉบับที่นำมาใช้อย่างละเอียดเสียก่อน เพราะสภาพบังคับของกฎหมายแต่ละฉบับนั้น ย่อมมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน (วิษณุ เครืองาม, 2530 : 188) ดังจะเห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเงื่อนไขสำคัญที่อาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผลตามที่ตราไว้หรือไม่กระบวนการของกฎหมายที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อการพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อมจะมีผลคุ้มครองสาธารณชนเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับการใช้ “ดุลยพินิจ” ของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกฝ่ายตามบทบาทของตนอย่างเหมาะสมและสอดคล้องซึ่งกันและกัน หากเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแม้เพียงฝ่ายเดียวใช้อำนาจ หรือดุลยพินิจของตนเพื่อการบังคับใช้กฎหมาย นอกเหนือไปจากการใช้เจตนารมณ์ของกฎหมายแล้ว การปกป้องคุ้มครองสังคมให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสงบสุขก็ไม่อาจที่จะประสบผลตามความมุ่งหมายของกฎหมายได้ (โกเมท ทองภิญโญชัย, 2534 : 63 อ้างถึงใน ณัฐริกา วายุภาพ, 2536 : 34)

อมร จันทรสมบูรณ์ (2533 : 11) กล่าวว่า การบังคับใช้กฎหมาย หมายถึง การนำเอาตัวบทกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เป็นถ้อยคำอยู่ในหนังสือ ใช้บังคับแก่สมาชิกในสังคมให้เกิดผลบังคับตรงเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ถูกตราขึ้นโดยรัฐ

สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ (2540 : 25) ได้ให้ความหมายของกฎหมายไว้ว่า กฎหมาย หมายถึงบรรทัดฐานที่กำหนดไว้ให้ต้องปฏิบัติ ได้แก่ กฎหมาย กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ ระเบียบ ข้อสั่งการทางราชการ ซึ่งผู้มีอำนาจทางการปกครองบ้านเมือง ได้กำหนดขึ้นไว้ให้ประชาชนปฏิบัติตามหรืองดเว้นการกระทำ ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนจะถูกลงโทษตามที่บทบัญญัติที่ระบุไว้ กฎหมายเป็นบรรทัดฐานที่จำเป็นในสังคมเมือง ในสังคมสมัยใหม่ที่ประกอบด้วยผู้คนจำนวนมากมายมาจากท้องถิ่นที่ต่างกัน ผู้คนที่มีความแตกต่างกันระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ทัศนคติ ความเชื่อ

การบังคับใช้กฎหมาย คือ กฎหมายเป็นกลไกที่จะกำหนดกรอบกติกาของสังคม โดยกำหนดบทบาทของประชาชน เนื่องจากกฎหมายเป็นคำสั่งบัญชาของรัฐที่สั่งให้ราษฎรปฏิบัติตามเพราะฉะนั้นกฎหมายจึงเป็นฐานรองรับการใช้อำนาจรัฐที่สำคัญที่จะนำมาใช้บังคับให้มีประสิทธิผลต่อการควบคุมปัญหาของสังคม

กล่าวโดยสรุปจากความหมายต่างๆ ของการบังคับใช้กฎหมาย และการปฏิบัติการบังคับใช้กฎหมายเป็นการกระทำ การดำเนินการ การนำตัวบทกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆซึ่งมีเพียงลายลักษณ์อักษรอยู่ในหนังสือ มาใช้แก่สมาชิกในสังคมให้เกิดผลในการปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของกฎหมายให้สามารถตักเตือนและดำเนินการจับกุมผู้กระทำผิดได้

3. การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วย การควบคุมอาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วย การควบคุมอาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 กำหนดบทลงโทษผู้กระทำฝ่าฝืนไว้มีทั้งโทษปรับ และจำคุก ข้อสังเกตการใช้โทษปรับ คือ

3.1 กำหนดให้มีการปรับตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น เมื่อทำการก่อสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาตการก่อสร้างนั้นไม่อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องตามกฎกระทรวงได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้รื้อถอน แต่ผู้ก่อสร้างฝ่าฝืนคำสั่ง ดังนี้ต้องถูกปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และหากยังคงฝ่าฝืนไม่รื้อถอนอยู่ต่อไปต้องถูกปรับอีกวันละ 500 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้รื้อถอน

3.2 กรณีที่มีโทษปรับสถานเดียวให้มีการเปรียบเทียบคดีได้ หมายความว่า หากมีการชำระค่าปรับแล้วให้ถือว่าคดีเป็นอันเลิกกัน การชำระค่าปรับในเขตกรุงเทพฯ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ประกอบด้วยผู้ว่าราชการฯ ผู้แทนกรมอัยการ และผู้แทนกรมตำรวจ ในเขตจังหวัดอื่น ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการ อัยการจังหวัด ซึ่งอธิบดีกรมอัยการมอบหมาย และผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด

คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับมีอำนาจเปรียบเทียบปรับ กล่าวคือมีอำนาจพิจารณาว่าคดีดังกล่าวผู้กระทำผิดควรจะต้องชำระค่าปรับเท่าใด ทั้งนี้เพราะกฎหมายกำหนดอัตราค่าปรับในระดับสูงไว้ เมื่อชำระค่าปรับถูกต้องแล้วคดีเป็นอันเลิกกัน

โดยเหตุที่การประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้มีการแก้ไขโครงสร้างของกฎหมายมากและยกเลิกหลายฉบับ การดำเนินการตามกฎหมายเก่า และการยื่นเรื่องราวขออนุญาตที่ค้างพิจารณาอยู่เหล่านี้ จึงจำเป็นต้องกำหนดบทเฉพาะกาลขึ้น เพื่อให้การดำเนินการตามกฎหมายเก่าเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายใหม่ยังคงใช้ได้อยู่ต่อไป (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2544 : 121-122)

หยุด แสงอุทัย (2535) นักกฎหมายที่มีชื่อเสียงอธิบายว่า “กฎหมาย” คือ ข้อบังคับของรัฐ ซึ่งกำหนดความประพฤติของมนุษย์ ถ้าฝ่าฝืนจะได้รับผลร้ายหรือถูกลงโทษ

กฎหมาย คือ บรรดากฎเกณฑ์กลางของสังคมหรือรัฐ อันมีลักษณะเป็นการสั่งการหรือบังคับให้บุคคลกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง อันเกี่ยวด้วยความสัมพันธ์ระหว่างกัน หากผู้ใดฝ่าฝืนจะต้องถูกลงโทษ หรือชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ลักษณะกฎหมายที่ดีของสังคมนั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มีวุฒิภาวะสามารถวินิจฉัยได้ว่ากฎหมายต่างๆ ที่ตราขึ้นโดยสภานิติบัญญัตินั้นมีลักษณะเหมาะสมกับสถานการณ์ หรือเป็นกฎหมายที่มีคุณค่าในสังคมหรือไม่ มีดังนี้

1. เป็นกฎหมายที่ตราโดยสถาบันที่มีอำนาจหน้าที่ ตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ หมายความว่า กฎหมายจะต้องมาจาก รัฐฐาธิปัตย์ หรืออำนาจหน้าที่ในการตรากฎหมายเท่านั้น

2. เป็นกฎหมายที่จำกัดเสรีภาพของประชาชนเท่าที่จำเป็นเท่านั้น หมายความว่า กฎหมายที่ได้รับการตราออกบังคับใช้ในสังคมนั้น ต้องอาศัยหลักการเคารพ และเทิดทูนเสรีภาพของประชาชน ดังนี้

2.1 ต้องเป็นการจำกัดเสรีภาพของประชาชนเท่าที่จำเป็น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมเท่านั้น

2.2 การจำกัดเสรีภาพของประชาชนดังกล่าว จะต้องอาศัยเสียงส่วนใหญ่ของสังคมหรือโดยอาศัยเจตนารมณ์ทั่วไปของสมาชิกในสังคมเป็นเครื่องมือ เพื่อกำหนดเป็นกฎเกณฑ์กลางสังคม

2.3 สมาชิกของสังคมเข้าทำสัญญากับสังคมว่าจะต้องเคารพต่อกฎหมาย หากผู้ใดฝ่าฝืนจะต้องถูกลงโทษ

3. เป็นกฎหมายที่สอดคล้องกับจารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีของสังคมหมายความว่า กฎหมายที่ตราขึ้นบังคับใช้ต้องมีหลักการที่สอดคล้องกับหลักจารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และของสังคมด้วย รวมทั้งไม่ขัดกับหลักศาสนาและศีลธรรมอันดีของประชาชน

4. เป็นกฎหมายที่สามารถสร้างความเชื่อถือแก่ประชาชนทั่วไป หมายความว่า เป็นกฎหมายที่มีลักษณะเฉพาะ ดังนี้

4.1 ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าใจกฎหมายได้ ได้แก่ กฎหมายที่ใช้ภาษาที่สามารถเข้าใจได้ง่าย

4.2 มาตรการต่าง ๆ ของกฎหมายมีลักษณะแน่นอนชัดเจน ได้แก่ กฎหมายที่มีการบัญญัติในส่วนของการกระทำ การบัญญัติความผิดและโทษ มีความแน่นอนชัดเจน ไม่มีความหมายกำกวม

4.3 เป็นกฎหมายที่ทันสมัยและใช้การได้

4.4 ประชาชนมีความไว้วางใจในตัวผู้ใช้กฎหมาย

5. เป็นกฎหมายที่ผู้ชี้ขาด หรือผู้มีอำนาจในการตัดสินมีความอิสระในการชี้ขาดตัดสินคดี

6. มีวิธีการพิจารณากรณีพิพาทที่เปิดเผย และเปิดโอกาสให้คู่กรณีพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนอย่างเต็มที่

การบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement) คือ กระบวนการ (Process) ในการนำกฎหมายที่มีอยู่มาดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ กระบวนการดำเนินการให้บุคคลที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนั้น ปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า “กฎหมาย” มีองค์ประกอบใหญ่ๆ 2 ประการ คือ

1. กฎหมายที่บัญญัติขึ้น (Legislative)

2. กระบวนการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement)

ในการศึกษากฎหมายหรือในการบริหารกฎหมายจะต้องคำนึงถึง 2 ประการนี้ควบคู่กันไป แนวความคิดในการบังคับใช้กฎหมายที่นับว่ามีคุณค่าพอสรุปได้ว่า การบังคับใช้กฎหมายจะต้องประกอบด้วยความมีสมรรถภาพศีลธรรมจรรยาชอบด้วยความยุติธรรมและมีความเมตตาปราณีพร้อมด้วยเหตุผลอันชอบธรรม

การบังคับใช้กฎหมายจะต้องมีดุลยภาพระหว่างอำนาจของรัฐและเสรีภาพของประชาชนมีความยืดหยุ่น โดยยึดถือหลักความยุติธรรมตามข้อเท็จจริงของแต่ละคดีเป็นสำคัญ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม

การบังคับใช้กฎหมาย คือ กฎหมายเป็นกลไกที่จะกำหนดกรอบกติกาของสังคม โดยกำหนดบทบาทของประชาชน เนื่องจากกฎหมายเป็นคำสั่งบัญชาของรัฐที่สั่งให้ราษฎรปฏิบัติตาม เพราะฉะนั้นกฎหมายจึงเป็นฐานรองรับการใช้อำนาจรัฐที่สำคัญที่จะนำมาใช้บังคับให้มีประสิทธิผลต่อการควบคุมปัญหาของสังคม

หลักการพิจารณาถึงการบังคับใช้กฎหมาย ต้องคำนึงประเด็นหลัก 3 ประเด็น คือ

1. เนื้อหาสาระของกฎหมายที่จะต้องครอบคลุมไปถึงวัตถุประสงค์ หรือเจตนารมณ์ของกฎหมาย และมาตรการและวิธีการต่าง ๆ ที่กฎหมายนั้นจะนำมาใช้

2. องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐที่บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้นั้น จะคำนึงถึงความเกี่ยวพันระหว่างองค์กรในด้านการสอดประสานและความขัดแย้งตลอดจนความซ้ำซ้อนขององค์กร หรือหน่วยงานหลักตามกฎหมายนั้นๆ กับองค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชนในลักษณะของความมีสหสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

3. มาตรการลงโทษที่เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นจากการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายนั้นๆ (อ้างถึงใน ธนะเมศฐ์ มหาวงศนันท์, 2550 : 23 - 24)

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

เหตุผลในการตราพระราชบัญญัตินี้

เพื่อป้องกันภัยจากการควบคุมการก่อสร้างและการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ ตลอดจนการก่อสร้างอาคารในเขตที่อาจรับแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว รวมทั้งเหตุอื่นๆ ที่อาจเกิดแก่อาคาร พระราชบัญญัตินี้ จึงเป็นการบัญญัติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร

คำนิยามที่ควรทำความเข้าใจ (มาตรา 4)

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานและสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ และหมายความรวมถึง

1. อัฒจันทร์หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นเพื่อใช้เป็นที่ชุมนุมของประชาชน
2. เขื่อน สะพาน อุโมงค์ ทางหรือท่อระบายน้ำ อู่เรือ คานเรือ ท่าน้ำ ท่าจอดเรือ รั้ว กำแพง หรือประตู ที่สร้างขึ้นติดต่อหรือใกล้เคียงกับที่สาธารณะหรือสิ่งที่สร้างขึ้นให้บุคคลทั่วไปใช้สอย
3. ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย

3.1 ที่ติดหรือตั้งไว้เหนือที่สาธารณะและมีขนาดเกินหนึ่งตารางเมตร หรือมีน้ำหนักรวมทั้งโครงสร้างเกินสิบกิโลกรัม

3.2 ที่ติดหรือตั้งไว้ในระยะห่างจากที่สาธารณะซึ่งเมื่อวัดในทางราบแล้วระยะห่างจากที่สาธารณะมีน้อยกว่าความสูงของป้ายนั้นเมื่อวัดจากพื้นดิน และมีขนาดหรือมีน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

4. พื้นที่หรือสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่กลับรถ และทางเข้าออกของรถสำหรับอาคารที่กำหนดตามมาตรา 8 (9)
5. สิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงส่วนต่าง ๆ ของอาคารด้วย

"อาคารสูง" หมายความว่า อาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ที่มีความสูงตั้งแต่ยี่สิบสามเมตรขึ้นไป การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นดาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

“อาคารขนาดใหญ่พิเศษ” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้พื้นที่อาคารหรือส่วนใดของอาคารเป็นที่อยู่อาศัยหรือประกอบกิจการประเภทเดียวหรือหลายประเภท โดยมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันตั้งแต่หนึ่งหมื่นตารางเมตรขึ้นไป

“อาคารชุมนุมคน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่บุคคลอาจเข้าไปภายในเพื่อประโยชน์ในการชุมนุมคนที่มีพื้นที่ตั้งแต่หนึ่งพันตารางเมตรขึ้นไป หรือชุมนุมคนได้ตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป

“โรงมหรสพ” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่สำหรับฉายภาพยนตร์ แสดงละคร แสดงดนตรี หรือการแสดงรื่นเริงอื่นใด และมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดให้สาธารณชนเข้าชมการแสดงเป็นปกติธุระ โดยจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ได้

“เขตเพลิงไหม้” หมายความว่า บริเวณที่เกิดเพลิงไหม้อาคารตั้งแต่สามสิบหลังคาเรือนขึ้นไป หรือเนื้อที่ตั้งแต่หนึ่งไร่ขึ้นไป รวมทั้งบริเวณที่อยู่ติดต่อภายในระยะสามสิบเมตรโดยรอบบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ด้วย

“ผู้ครอบครอง” หมายความรวมถึง ผู้จัดการของนิติบุคคลอาคารชุดสำหรับทรัพย์สินส่วนกลางตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

“นายตรวจ” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นนายตรวจ

“นายช่าง” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นนายช่าง หรือวิศวกรหรือสถาปนิกซึ่งอธิบดีกรมโยธาธิการแต่งตั้งให้เป็นนายช่าง

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

(1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

(2) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(3) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(4) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(5) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(6) ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดสำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

การรักษาการตามพระราชบัญญัติของรัฐมนตรีและอำนาจหน้าที่

1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง (มาตรา 7)

(1) กำหนดค่าธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม

(2) กำหนดแบบคำขออนุญาต ใบอนุญาต ใบรับรอง ใบแทน ตลอดจนแบบคำสั่งหรือแบบอื่นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(3) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

บททั่วไป การยกเว้นทั้งหมด หรือบางส่วนในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(1) ไม่ใช้บังคับแก่พระที่นั่งหรือพระราชวัง (มาตรา 6)

(2) รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงยกเว้น ผ่อนผัน หรือกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.นี้ ทั้งหมดหรือบางส่วนเกี่ยวกับอาคาร (มาตรา 7)

(3) เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรมและการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขของอาคาร จำนวน 16 ชนิด (มาตรา 8)

(4) ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามกฎกระทรวง (มาตรา 10)

คณะกรรมการควบคุมอาคาร

1. ให้มีคณะกรรมการควบคุมอาคาร ประกอบด้วย อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง เป็นประธานกรรมการ มีกรรมการผู้แทนหน่วยงานของรัฐและเอกชน จำนวน 10 คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน 4 คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการและหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารเป็นกรรมการและเลขานุการ

2. คณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (มาตรา 18)

(1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี

(2) ให้ความเห็นชอบในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น

(3) ให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(4) กำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

(5) รับขึ้นทะเบียนและเพิกถอนการเป็นผู้ตรวจสอบ

(6) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้

3. ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารขึ้นในกรมโยธาธิการและผังเมือง (มาตรา 20)

การก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร

1. ต้องได้รับใบอนุญาตหรือแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่น (มาตรา 21)

2. อาคารที่สูงเกิน 15 เมตร ซึ่งอยู่ห่างจากอาคารอื่นหรือที่สาธารณะน้อยกว่าความสูงอาคาร และอาคารที่อยู่ห่างจากอาคารอื่นหรือที่สาธารณะน้อยกว่า 2 เมตร การจะรื้อถอน ต้องได้รับอนุญาตหรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น (มาตรา 22)

3. ระยะเวลาการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและการปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (มาตรา 25)

4. อาคารมีลักษณะหรืออยู่ในประเภทที่กำหนด เป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม กำหนดให้วิศวกรหรือสถาปนิกต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต (มาตรา 26)

5. การตรวจพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนหรือรายการคำนวณที่ยื่นไว้ เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย (มาตรา 27)

6. เมื่อได้รับอนุญาตให้แจ้งชื่อผู้ควบคุมงานกับวันเริ่มต้น และสิ้นสุดการดำเนินการตามที่ได้อนุญาต (มาตรา 29)

7. อาคารประเภทควบคุมการใช้ (มาตรา 32) คือ

(1) สำหรับใช้เป็นคลังสินค้า โรงแรม อาคารชุด หรือสถานพยาบาล

(2) สำหรับใช้เพื่อกิจการพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม การศึกษา การสาธารณสุข หรือกิจการอื่น ตามกำหนดในกฎกระทรวง

8. อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ อาคารชุมนุมคน และอาคารตามที่กำหนดในกฎกระทรวงต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบด้านวิศวกรรมหรือด้านสถาปัตยกรรม เพื่อตรวจสอบอาคาร (มาตรา 32 ทวิ)

9. ระยะเวลาใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต เงื่อนไขการต่ออายุ (มาตรา 35) และการห้ามโอนให้บุคคลอื่นโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น (มาตรา 36)

10. กรณีผู้ได้รับใบอนุญาตตาย ทายาทต้องมีหนังสือแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบภายใน 90 วัน นับแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตตาย (มาตรา 37)

11. หากดำเนินการโดยไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถกระทำได้โดยการแจ้งและดำเนินการตามมาตรา 39 ทวิ ภายหลัง

การอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการเกี่ยวกับโรงมหรสพ

1. การก่อสร้าง ดัดแปลง เคลื่อนย้าย รื้อถอน หรือตรวจสอบอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพ ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารนี้ด้วย (มาตรา 39 จัตวา)

2. มิให้ผู้ใดใช้อาคารหรือส่วนใดเป็นโรงมหรสพ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการที่มีอำนาจและให้มีคณะกรรมการพิจารณาการประกอบกิจการโรงมหรสพมีอำนาจเกี่ยวกับใบอนุญาต ดังนี้ (มาตรา 39 เบญจ)

(1) ในเขตกรุงเทพมหานคร มีอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง เป็นประธาน

(2) ในจังหวัดอื่น มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ

(3) อายุใบอนุญาตมีอายุ 2 ปี และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ให้เป็นไปตามกำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา 39 ฉ)

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

1. กรณีมีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยผิดตามกฎหมายนี้ มีอำนาจสั่งให้ระงับ ห้ามมิให้ใช้หรือเข้าไปในอาคารหรือบริเวณและจัดให้มีเครื่องหมายแสดง (มาตรา 40)

2. กรณีสามารถแก้ไขได้ตามคำสั่งกำหนดระยะเวลาต้องไม่น้อยกว่า 30 วัน (มาตรา 41)

3. กรณีไม่สามารถแก้ไขตามคำสั่งได้ เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งให้รื้อถอนอาคารภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า 30 วัน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามมาตรา 8 (11) หรือข้อบัญญัติออกตามมาตรา 9 หรือ 10 (มาตรา 42)

4. ถ้าไม่มีการรื้อถอนตามคำสั่งตามมาตรา 42 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ ดังนี้ (มาตรา 43)

(1) ยื่นคำขอต่อศาลนับแต่ระยะเวลาตามมาตรา 42 ได้ล่วงพ้นไป ขอให้ศาลสั่งจับกุมและกักขังโดยให้นำ ป.วิ แพ่ง มาบังคับใช้โดยอนุโลม

(2) รื้อถอนเองโดยผู้กระทำความผิดต้องร่วมกันออกค่าใช้จ่าย ส่วนการกระทำในการดำเนินการรื้อถอนหากผู้ดำเนินการกระทำโดยรอบคอบแก่พฤติการณ์อีกฝ่ายจะเรียกร้องค่าเสียหายมิได้ ส่วนเศษวัสดุก่อสร้างให้เจ้าพนักงานมีอำนาจยึดเก็บรักษาหรือขายและถือเงินไว้ได้ตามกฎกระทรวง ถ้าเจ้าของอาคารมิได้เรียกเอาทรัพย์สินหรือเงินภายใน 30 วัน นับแต่วันรื้อถอนให้ตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายรื้อถอน

5. กรณีอุปกรณ์เกี่ยวกับไฟฟ้าการจัดแสงสว่าง ระบบการเตือน การป้องกันและระงับอัคคีภัย การป้องกันอันตรายเมื่อมีเหตุวุ่นวาย ระบบระบายอากาศ ระบายน้ำ, บำบัดน้ำเสีย เครื่องกล

หรือระบบอื่น ๆ มีสภาพหรือการใช้ที่อาจเป็นอันตรายต่อชีวิต ทรัพย์สิน อาจเกิดอัคคีภัย เกิดเหตุรำคาญ หรือกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ (มาตรา 46 ทวิ)

(1) มีคำสั่งห้ามมิให้ใช้อาคาร และจัดเครื่องหมายแสดงการห้าม

(2) มีคำสั่งให้ทำการแก้ไขอุปกรณ์ให้ปลอดภัย

6. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่กำหนดในกฎกระทรวงให้เป็นนายตรวจหรือนายช่าง (มาตรา 49)

การอุทธรณ์

1. ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ (มาตรา 50)

(1) เขตกรุงเทพมหานคร หรือเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ และให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารเป็นเลขานุการ

(2) เขตเทศบาล เขตเมืองพัทยา หรือเขตราชการส่วนท้องถิ่น มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ และให้โยธาธิการจังหวัดเป็นเลขานุการ

2. คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(2) มีหนังสือเรียกบุคคลเพื่อให้ถ้อยคำประกอบคำวินิจฉัย

(3) สอบถามข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการวินิจฉัยอุทธรณ์

3. ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายใน 30 วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง และการอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการพิจารณาภายใน 60 วัน นับแต่ได้รับอุทธรณ์ (มาตรา 52)

นายช่าง นายตรวจ และผู้ตรวจสอบ

1. ให้นายช่างหรือนายตรวจมีอำนาจเข้าไปในบริเวณที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร เพื่อตรวจสอบว่ากระทำผิดตาม พ.ร.บ.นี้ และสอบถามข้อเท็จจริงหรือให้แสดงเอกสารที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่ (มาตรา 53)

2. การปฏิบัติการของนายช่างหรือนายตรวจให้กระทำในเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก และให้แสดงบัตรประจำตัวเมื่อมีการร้องขอ (มาตรา 55)

เขตเพลิงไหม้

1. เมื่อเกิดเพลิงไหม้และมีบริเวณเป็นเขตเพลิงไหม้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศแสดงเขตเพลิงไหม้ ณ สำนักงานของราชการท้องถิ่นและบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ และมีแผนที่แสดงพร้อมทั้งระบุการผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 56)

2. ภายใน 45 วัน นับแต่เกิดเพลิงไหม้ ห้ามมิให้ดำเนินการเกี่ยวกับอาคารในเขตเพลิงไหม้ และห้ามผู้ที่ได้รับอนุญาตเกี่ยวกับอาคารที่ได้รับก่อนเกิดเพลิงไหม้ระงับการกระทำตามที่ได้รับอนุญาตเป็นการจัดทำหรือควบคุมโดยทางราชการเพื่อประโยชน์ในการบรรเทาทุกข์ หรือดัดแปลง ซ่อมแซมเพื่ออยู่อาศัยหรือใช้สอยชั่วคราว (มาตรา 57)

3. เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถปรับปรุงเขตเพลิงไหม้โดยเสนอความเห็นพร้อมแผนที่ต่อคณะกรรมการควบคุมอาคาร ทั้งนี้ภายใน 15 วัน นับแต่เกิดเพลิงไหม้ (มาตรา 58)

4. ให้นำกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับกรณีต้องจัดให้ได้มาซึ่งที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ เพื่อใช้ประโยชน์ในการกำหนดเขตเพลิงไหม้ (มาตรา 61)

บทเบ็ดเตล็ด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ กรรมการเปรียบเทียบคดีเจ้าพนักงานท้องถิ่น นายช่าง หรือนายตรวจ ตาม พ.ร.บ.นี้ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร (มาตรา 63) และให้บุคคลดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา 64)

บทกำหนดโทษ

สำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.นี้จะมีโทษจำคุก ปรับ และแนวทางการดำเนินคดี (มาตรา 65 – 74)

แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. ความเป็นมาของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ การที่มีพระราชกระแสรับสั่งแนะแนวทางดำเนินชีวิต โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงก็เพื่อจะเน้นย้ำให้คนไทยทุกหมู่เหล่า ได้ตระหนักถึงวิถีทางในการดำเนินชีวิตให้รอด และสามารถมีความเป็นอยู่ได้อย่างมั่นคงยั่งยืนทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังที่ อภิชัย พันธเสน (2542 อ้างถึงใน พัฒนาภรณ์ ฉัตรวิโรจน์, 2545 : 8) ได้อันเชิญพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแก่นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2517 ความว่า การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐาน คือ ความพอมี พอกิน พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัดแต่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เมื่อได้พื้นฐานความมั่นคงพร้อมพอสมควรปฏิบัติได้

แล้ว จึงค่อยสร้างความเจริญ และฐานะทางเศรษฐกิจขึ้นสูงตามลำดับต่อไปและพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2517 ความว่า คนอื่นจะว่าอย่างไรช่างเขา จะว่าเมืองไทยล้าสมัยว่าเมืองไทยเชยว่าเมืองไทยไม่มีสิ่งสมัยใหม่ แต่เราอยู่พอมีพอกิน และขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้เมืองไทยพออยู่ พอกิน มีความสงบ และทำงานตั้งจิตอธิฐานตั้งปณิธาน ในทางนี้ที่จะให้เมืองไทยอยู่แบบพออยู่ พอกิน ไม่ใช่ว่าจะรุ่งเรืองอย่างยิ่งยวด แต่ว่ามีความพออยู่ พอกิน มีความสงบเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ถ้าเรารักษาความพออยู่ พอกินนี้ได้ เราจะยอดยิ่งยวดได้

“เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัฒน์ ความพอเพียงหมายถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคมสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี” ดังที่ สมพร เทพสิทธา (2549 : 7) ได้อ้างถึง ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริประกอบด้วยหลักการหลักวิชาและหลักธรรมหลายประการ อาทิ

1. เป็นปรัชญาแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ

2. เป็นปรัชญาในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง

3. จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวทันยุคโลกาภิวัฒน์เพื่อให้สมดุล และพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กว้างขวางทั้งด้านวัตถุสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

4. ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน

5. จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน

6. จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสมดำเนินชีวิตด้วยความอดทนความเพียรมีสติปัญญาและความรอบคอบ

2. ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงไว้ ดังนี้

“เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานของแผ่นดินเปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกตอกรองรับบ้านเรือนตัวอาคารไว้นั้นเอง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็มและลืมเสาเข็มเสียด้วยซ้ำไป” (สุเมธ ตันติเวชกุล, 2549 : 112)

“คนอื่นจะว่าอย่างไรก็ช่างเขา จะว่าเมืองไทยว่าล้าสมัย ว่าเมืองไทยเชย ว่าเมืองไทยไม่มีสิ่งที่ทันสมัย แต่เราอยู่อย่างพอมีพอกิน และขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้เมืองไทยพออยู่พอกิน มีความสงบช่วยกันรักษาส่วนรวมให้อยู่ดีกินดีพอสมควร ขอย้ำพอควรพออยู่พอกินมีความสงบ ไม่ให้คนอื่นมาแย่งคุณสมบัตินี้จากเราไปได้” (สมพร เทพสิทธา, 2549 : 23)

“การจะเป็นเสือนั้นมันไม่สำคัญ ก็สำคัญอยู่ที่เราพออยู่พอกินและมีเศรษฐกิจการเป็นอยู่แบบพอมีพอกิน แบบพอมีพอกินหมายความว่าอุ้มชูตัวเองให้มีพอเพียงกับตนเอง” (สมพร เทพสิทธา, 2549 : 24)

“คนเราถ้าพอในความต้องการมันก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อยก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ถ้ามีความคิดอันนี้มีความคิดว่าอะไรต้องพอเพียง หมายความว่าพอประมาณซื่อตรงไม่โลภมาก คนเราก็อยู่เป็นสุข” (สมพร เทพสิทธา, 2549 : 24-25)

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้แนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลางโดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัฒน์ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สุรเกียรติ์ เสถียรไทย (2549 : 257) ได้กล่าวถึงเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า เป็นปรัชญาของการพัฒนา ตามกระแสเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีฐานคิดที่สำคัญ ที่การพัฒนาคนในชุมชนทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปกับการจรรโลงรักษาวัฒนธรรมชุมชน ทั้งนี้การพัฒนาคนจะต้องเริ่มที่การพัฒนาความคิดและจิตใจของคนให้รู้จักกิน รู้จักใช้ ตามอัตภาพ และความจำเป็นในการดำเนินชีวิต

บุญเสริม บุญเจริญผล (2543 : 3) ได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า เป็นวิธีการดำเนินการเลี้ยงชีวิตแบบรู้จักพอ ด้วยการพยายามผลิตสินค้าขึ้นมาเอง ให้พอเพียงสำหรับคนในครอบครัวกินและใช้ หากผลิตได้เหลือกินเหลือใช้จึงขาย หากผลิตได้ไม่พอก็ต้องซื้อบ้าง มิได้มุ่งผลิตเพื่อขายเพียงอย่างเดียว โดยไม่นำมาบริบทด้วย นอกจากนั้นการผลิตและการบริโภคต้องอยู่ในหลักของความพอดี รู้จักพอในการผลิตและการบริโภค ลักษณะการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงมีหลัก 4 ประการ ดังนี้

1. ต้องพึ่งตัวเองให้มากที่สุด
2. ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดผลคุ้มค่าที่สุด
3. ไม่ผลิตและบริโภคเกินกำลัง แสวงหาความพอเหมาะพอดีได้ดุลยภาพ
4. ต่างมีส่วนร่วมช่วยเหลือกันและกัน ไม่ต่างคนต่างอยู่โดยไม่เหลียวแล

ชัยรินทร์ ชัยวิสิทธิ์ (2545 : 20) ได้กล่าวว่า เศรษฐกิจพอเพียง คือ การดำรงชีวิตในความพอดีมีชีวิตใหม่ คือ หวนกลับมาใช้วิถีชีวิตไทยจะทำให้ชาติบ้านเมืองและตัวเราหลุดพ้นจากความทุกข์และมีความสุขในที่สุดโดยทุกชุมชนประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร ดังนั้นเกษตรกรจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีใหม่เพื่อที่จะได้นำมาประยุกต์ใช้ในครอบครัว

พัฒนาภรณ์ ฉัตรวิโรจน์ (2545 : 11) ได้กล่าวว่า เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิตของคนโดยการพึ่งตนเอง มีความประหยัด พัฒนาตนเองให้มีการเรียนรู้ ภูมิปัญญาสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณค่ายั่งยืน มีจิตสำนึกที่ดีต่อตนเองและสังคม ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ถือเป็นแนวทางที่คนไทยจะต้องรู้นำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนที่จะเป็นกำลังของประเทศในอนาคต ครูจึงควรนำความรู้เศรษฐกิจพอเพียงไปส่งเสริมในโรงเรียน

เฉลิมศรี ชุมเกษียน (2545 : 25) กล่าวว่า เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การดำรงชีวิตแบบพอเพียง นั้นจะต้องอยู่บนพื้นฐานของการรู้จักตนเอง การคิดพึ่งตนเอง และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันอย่างเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และที่สำคัญคือ การใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับศาสนาพุทธที่ให้คนเราดำรงชีวิตแบบทางสายกลางไม่ทำการใดๆ ที่เบียดเบียนตนเอง หรือผู้อื่นไม่ฟุ้งเฟ้อ หรือทำอะไรเกินตน รู้จักแบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่นตามความเหมาะสมและกำลังสามารถของตน เชื่อในผลของการกระทำ หรือเรียกว่ากฎแห่งกรรม ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของเหตุและปัจจัย รวมทั้งการดำเนินชีวิตบนทางสายกลาง คำนึงถึงความพอดีไม่มากเกินไปไม่น้อยเกินไป สามารถนำหลักปรัชญาไปใช้ได้กับทุกเพศ ทุกวัย และทุกระดับสังคม

เกษม วัฒนชัย (2548 : 16 - 17) ได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงว่า เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับ

ครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัฒน์ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวัง อย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆมาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนและขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน มีความเพียรพยายาม มีสติปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี”

เสน่ห์ จามริก (2542 : 249) ได้ให้ความคิดเห็นไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจพอเพียง ” ให้ความหมายทั้งหลักการและกระบวนการทางสังคม ว่ากันตั้งแต่ขั้นฟื้นฟูและขยายเครือข่ายเกษตรกรรมยั่งยืนเป็นการพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและบริโภคอย่างพออยู่พอกิน

จากความหมายที่กล่าวมานั้นสามารถสรุปได้ว่า เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความสามารถในการดำรงชีวิตที่อยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง การมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันในตนเอง ด้วยการพึ่งตนเอง การรู้จักพอประมาณ และการเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ตลอดจนการไม่หลงใหลไปตามกระแสนิยม มีความเป็นอยู่อย่างพอเหมาะพอดี ประมาณตนตามอัตภาพ และพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

3. ความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 3) ได้ให้ความสำคัญของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

1. เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับการขจัดความยากจนและการลดความเสี่ยงทางเศรษฐกิจ

2. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพื้นฐานของการสร้างพลังอำนาจของชุมชนและการพัฒนาศักยภาพชุมชนให้เข้มแข็งเพื่อเป็นฐานรากของการพัฒนาประเทศ

3. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงช่วยยกระดับความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กรต่างๆ ด้วยการสร้างข้อปฏิบัติในการดำเนินงานบนรากฐานของความพอเพียง

4. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจะมีความสำคัญยิ่งต่อการปรับปรุงมาตรฐานของธรรมาภิบาลในการบริหารงานภาครัฐ

5. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายของชาติเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อสถานการณ์ที่เข้ามากระทบโดยฉับพลัน และเพื่อปรับปรุงนโยบายต่างๆ ให้เหมาะสม

6. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงช่วยการพัฒนาคนให้พออยู่พอกิน และอยู่ดีมีสุข พึ่งตนเองได้ระดับหนึ่ง มีศักยภาพ มีทางเลือก ทั้งด้านสุขภาพ ความรู้ ทักษะ อาชีพ เสรีภาพ

7. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงช่วยให้มนุษย์อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างสันติสุข ไม่เบียดเบียน ไม่เอารัดเอาเปรียบ แบ่งปัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีจิตเมตตา และจิตสาธารณะ

จากความสำคัญของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นหลักแนวคิด และหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตให้อยู่รอดในสภาวการณ์ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ และสภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยมีหลักคุณธรรมเป็นที่ยึดเหนี่ยวควบคู่กับการดำเนินชีวิต ตลอดจนใช้เป็นแนวคิดในการกำหนดนโยบายเพื่อการบริหารตั้งแต่ระดับบุคคล ชุมชน หน่วยงานองค์การต่างๆ สถาบัน จนถึงระดับรัฐบาลที่มีหน้าที่บริหารประเทศ

4. หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีหลักพิจารณาอยู่ 5 ส่วน ดังนี้ (ปรียานุช พิบูลสราวุธ, 2550 : 10)

1. กรอบแนวคิด เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็นโดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลาและเป็นการมองเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยวิกฤติ เพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา

2. คุณลักษณะเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติ ได้ในทุกระดับโดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลาง และการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

3. คำนิยามความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย คุณลักษณะพร้อมๆ กันดังนี้

ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดี ที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิต และการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ เป็นต้น

ความมีเหตุผล หมายถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ

การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

4. เงื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

4.1 เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้านความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

4.2 เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

5. แนวทางปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี สรุปได้ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แสดงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

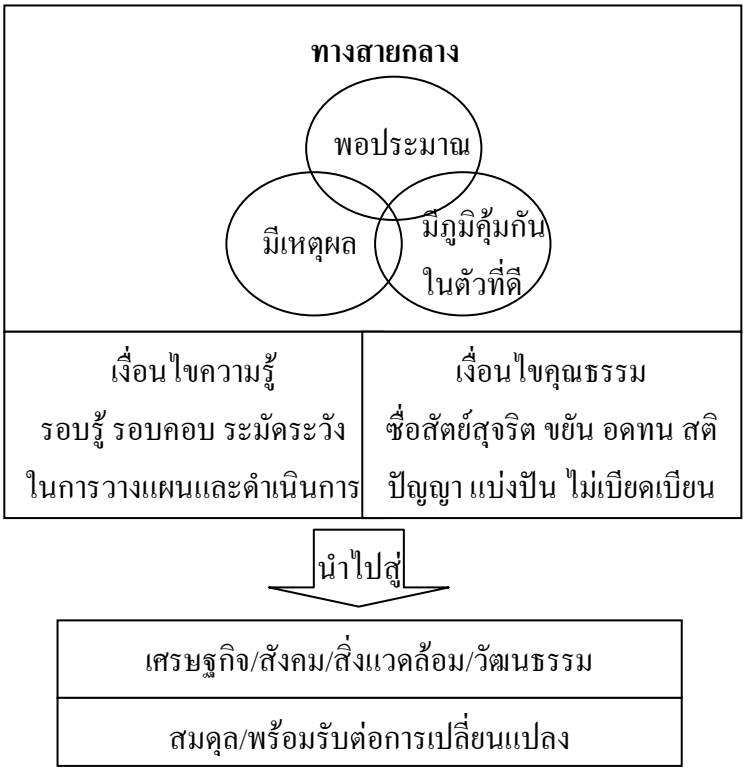

(สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2548 : 17)

จากแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสรุปได้ว่า เป็นปรัชญาที่ยึดหลักทางสายกลางที่ชี้ถึงแนวทางการการปฏิบัติตนและการดำเนินชีวิตของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัวไปจนถึงระดับรัฐ รวมถึงนำมาใช้ในเป็นหลักในการทำงานได้โดยให้ดำเนินงานไปในทางสายกลาง มีความพอประมาณ รู้จักประมาณตน การปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผลบนพื้นฐานของความมีสติปัญญา มีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวพร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ มีความรอบรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง สามารถคิดวิเคราะห์และปฏิบัติด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง และปฏิบัติตนอย่างมีคุณธรรม ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ขยัน อดทน เพียรพยายาม แบ่งปัน มีสติปัญญา มีวินัยพึ่งตนเอง รับผิดชอบและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

5. แนวทางปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจแบบพอเพียงอันเนื่องจากพระราชดำริ ดังที่ สุเมธ ตันติเวชกุล (2542 : 15 อ้างถึงใน สมพร เทพสิทธา, 2549 : 5) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ยึดความประหยัด ตัดทอนค่าใช้จ่ายในทุกด้าน ลดละความฟุ่มเฟือยในการดำรงชีพอย่างจริงจัง ดังพระราชดำรัสที่ว่า“ความเป็นอยู่ที่ไม่ต้องฟุ้งเฟ้อ ต้องประหยัดไปในทางที่ถูกต้อง”

2. ยึดถือการประกอบอาชีพด้วยความถูกต้องสุจริต แม้จะตกอยู่ในภาวะขาดแคลนในการดำรงชีพก็ตาม ดังพระราชดำรัสที่ว่า“ ความเจริญของคนทั้งหลาย ย่อมเกิดมาจากการประพฤติชอบและการหาเลี้ยงชีพชอบเป็นสำคัญ”

3. ละเลิกการแก่งแย่งผลประโยชน์และแข่งขันกันในทางการค้าขายประกอบอาชีพแบบต่อสู้อย่างรุนแรงดังอดีต ซึ่งมีพระราชดำรัสเรื่องนี้ว่า“ความสุขความเจริญอันแท้จริงนั้น หมายถึงความสุขความเจริญที่บุคคลหามาได้ด้วยความเป็นธรรมทั้งในเจตนาและการกระทำไม่ใช่ได้มาด้วยความบังเอิญ หรือด้วยการแก่งแย่งเบียดบังมาจากผู้อื่น”

4. ไม่หยุดนิ่งที่จะหาทางให้ชีวิตหลุดพ้นจากความทุกข์ยากครั้งนี้โดยต้องขวนขวายใฝ่หาความรู้ให้เกิดมีรายได้เพิ่มพูนขึ้นจนถึงขั้นพอเพียงเป็นเป้าหมายสำคัญ พระราชดำรัสตอนหนึ่งที่ให้ความชัดเจนว่า“การที่ต้องการให้ทุกคนพยายามที่จะหาความรู้ และสร้างตนเองให้มั่นคงนี้เพื่อตนเอง เพื่อที่จะให้ตัวเองมีความเป็นอยู่ที่ก้าวหน้า มีความสุข พอมีพอกินเป็นขั้นหนึ่งและขั้นต่อไปก็คือให้มีเกียรติว่ายืนได้ด้วยตนเอง”

5. ปฏิบัติตนในแนวทางที่ดี ลดละสิ่งชั่วให้หมดสิ้นไป ทั้งนี้ด้วยสังคมไทยที่ล่มสลายลงในครั้งนี้ เพราะยังมีบุคคลจำนวนมิใช่น้อยที่ดำเนินการโดยปราศจากความละอายต่อแผ่นดิน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระบรมราโชวาทว่า “พยายามไม่ก่อความชั่วให้เป็น

เครื่องทำลายตัว ทำลายผู้อื่นพยายามลดลง พยายามละความชั่วที่ตัวเองมีอยู่ พยายามก่อความดีให้แก่ตัวเองอยู่เสมอ พยายามรักษาและเพิ่มพูนความดีที่มีอยู่นั้นให้งอกงามสมบูรณ์ขึ้น”

การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง

สุเมธ ตันติเวชกุล (2549 : 117-128) กล่าวว่า เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับสังคมทุกระดับ ดังนี้

1. ระดับบุคคล/ครอบครัว สามารถให้ตนเป็นที่พึ่งแห่งตนใน 5 ด้าน ได้แก่ จิตใจ สังคม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักคำว่า “พอ” และไม่เบียดเบียนผู้อื่น พยายามพัฒนาตนเองเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความชำนาญ และมีความสุขและความพึงพอใจกับชีวิตที่พอเพียง ยึดเส้นทางสายกลางในการดำรงชีวิต

2. ระดับชุมชนรวมกลุ่มทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม โดยอาศัยภูมิปัญญาและความสามารถของตนและชุมชนมีความเอื้ออาทรระหว่างสมาชิกชุมชนให้เกิดพลังทางสังคม พัฒนาไปสู่เครือข่ายระหว่างชุมชนต่างๆ

3. ระดับรัฐหรือระดับประเทศ ชุมชน/สังคมหลายๆ แห่งร่วมมือกันพัฒนาตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงและวางรากฐานของประเทศให้มีความพอเพียงและพร้อมก่อนจึงค่อยๆ ดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้เจริญขึ้นเป็นลำดับๆ ต่อไปพฤติกรรม

ดังนั้น สรุปได้ว่า การปฏิบัติตนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นั้น ควรยึดหลักความประหยัดประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริตไม่แข่งขันเอาเปรียบทางการค้าต้องใฝ่หาความรู้ให้เกิดรายได้เพิ่มพูนมั่นคง ลดละสิ่งชั่วให้หมดสิ้นปฏิบัติตนในทางที่ดี

การนำเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้กับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

จะเห็นได้ว่า แนวความคิดในการบังคับใช้กฎหมายที่นับว่ามีคุณค่าพอสรุปได้ว่า การบังคับใช้กฎหมายจะต้องประกอบด้วยความมีสมรรถภาพศีลธรรมจรรยาชอบด้วยความยุติธรรมและมีความเมตตาปราณี พร้อมด้วยเหตุผลอันชอบธรรม การบังคับใช้กฎหมายจะต้องมีดุลยภาพระหว่างอำนาจของรัฐและเสรีภาพของประชาชน มีความยืดหยุ่น โดยยึดถือหลักความยุติธรรมตามข้อเท็จจริงเป็นสำคัญ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม ดังนั้นเพื่อให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้และเป็นแนวทางปฏิบัติงานได้ ซึ่งประกอบด้วย

1. ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดี ที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

2. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ

3. การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

4. เงื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้นต้องอาศัยทั้งความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

4.1 เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้านความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

4.2 เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

แนวทางปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง โดยยึดความประหยัด ประกอบอาชีพด้วยความถูกต้อง สุจริต การหาความรู้ และสร้างตนเองให้เป็นผู้มีความรอบรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง สามารถคิดวิเคราะห์และปฏิบัติด้วยความรอบคอบ และระมัดระวัง และปฏิบัติตนอย่างมีคุณธรรม

บริบทเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นรูปแบบการปกครองที่เกิดขึ้นจากหลักการกระจายอำนาจปกครองตามพื้นที่โดยท้องถิ่นจะจัดตั้งองค์กรปกครองขึ้นมาได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างตามกฎหมายกำหนดให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยการดำเนินการดังกล่าวอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของส่วนกลาง เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกิดขึ้นจากการกระจายอำนาจทางปกครอง ความเป็นอิสระ (Autonomy) ของท้องถิ่นจึงอยู่ในรูปของการมีอำนาจสั่งการและดำเนินกิจการต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนดได้ด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องรับคำสั่งจากส่วนกลาง ส่วนกลางมีอำนาจเพียงกำกับดูแลให้การดำเนินการของท้องถิ่นดำเนินไปภายในกรอบของกฎหมายเท่านั้น (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2547 อ้างถึงใน ณัฐสันต์ มุ่งหมาย, 2550 : 13) ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เป็นรูปแบบการปกครองตามหลักการกระจายอำนาจโดยรัฐบาลกลางกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งของประชาชนใน

พื้นที่ ดำเนินการบริหารพัฒนาท้องถิ่นภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลผ่านทางจังหวัดและอำเภอเพื่อ

1. แบ่งเบาภาระของรัฐบาล เพื่อให้เกิดความทั่วถึงในการให้บริการและแก้ไขปัญหาหรือสนองความต้องการของประชาชน

2. เป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง และรวดเร็ว เพราะความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกัน การรอรับบริการจากรัฐบาลแต่อย่างเดียว อาจไม่เป็นไปตามความต้องการที่แท้จริง และล่าช้า

3. ช่วยเหลือรัฐบาลในการประหยัดงบประมาณ หรือเป็นการลดค่าใช้จ่ายของรัฐบาล เพราะกิจการส่วนใหญ่ที่รับมอบจากรัฐบาล ท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้โดยรายได้ของตนเองซึ่งมาจากข้อกำหนดของกฎหมาย

4. ทำให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในหลักการ และรูปแบบของการปกครองระบอบประชาธิปไตยในเบื้องตน เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง ไม่ว่าจะโดยการเลือกตั้ง การสมัครรับเลือกตั้ง หรือการตรวจสอบกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของสภาท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งจะมีผลให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการปกครองในระดับประเทศ

การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ

1. เป็นองค์กรนิติบุคคล ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยผลแห่งกฎหมาย มีพื้นที่ และขอบเขตการปกครองที่แน่นอน ตลอดจนมีอำนาจในการดำเนินนโยบาย และออกกฎหมายข้อบังคับ เพื่อให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้น

2. สมาชิกสภาหรือ คณะผู้บริหารต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการปกครองตนเอง

3. มีการกระจายอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมีรายได้ของตนเองเพียงพอที่จะบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นได้

4. มีอิสระในการปกครองตนเอง สามารถใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงานภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย แต่ยังอยู่ในการควบคุมกำกับดูแลของรัฐ เพื่อประโยชน์ในด้านความมั่นคงของรัฐและประชาชนโดยส่วนร่วม (สมบูรณ์ สุขสำราญ, 2544 : 2 อ้างถึงใน ณัฐสันต์ มุ่งหมาย, 2550 : 13)

ประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่

1. องค์การบริหารงานส่วนจังหวัด 2. เทศบาล (เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล) 3. องค์การบริหารส่วนตำบล 4. การปกครองท้องถิ่น รูปแบบพิเศษ 2 ประเภท คือ เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร ในส่วนของการศึกษาครั้งนี้ขอกล่าวถึงเฉพาะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2 รูปแบบเท่านั้น คือ เทศบาล (เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล) และองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. เทศบาล

เทศบาลเป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งกำหนดให้การจัดตั้งเทศบาลกระทำได้เมื่อท้องถิ่นนั้นมีสภาพอันสมควรดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 7วรรคที่หนึ่งว่า เมื่อท้องถิ่นใดมีสภาพอันสมควรยกฐานะเป็นเทศบาลให้จัดตั้งท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง หรือเทศบาลนครตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้ การจัดตั้งเทศบาลต้องตราเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะต้องระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย รวมตลอดถึงการเปลี่ยนชื่อเทศบาลหรือการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลให้กระทำได้โดยตราเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทย (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2547 อ้างถึงใน ณัฐสันต์ มุ่งหมาย, 2550 : 14)

เพื่อให้การปฏิบัติงานของเทศบาลเหมาะสมและสอดคล้องกันกับรูปแบบการบริหารงาน ในปี พ.ศ. 2546 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มีสาระสำคัญ คือ เปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารเทศบาลจากเดิมที่กำหนดให้มี 2 รูปแบบคือ รูปแบบคณะเทศมนตรีและรูปแบบนายกเทศมนตรีเป็นการบริหารเทศบาลเพียงรูปแบบเดียว โดยนายกเทศมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 และเพื่อให้การบริหารเทศบาลเป็นแบบเดียวกันทั่วประเทศ

ภาพที่ 2.2 โครงสร้างเทศบาล

โครงสร้างของเทศบาล (สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547)

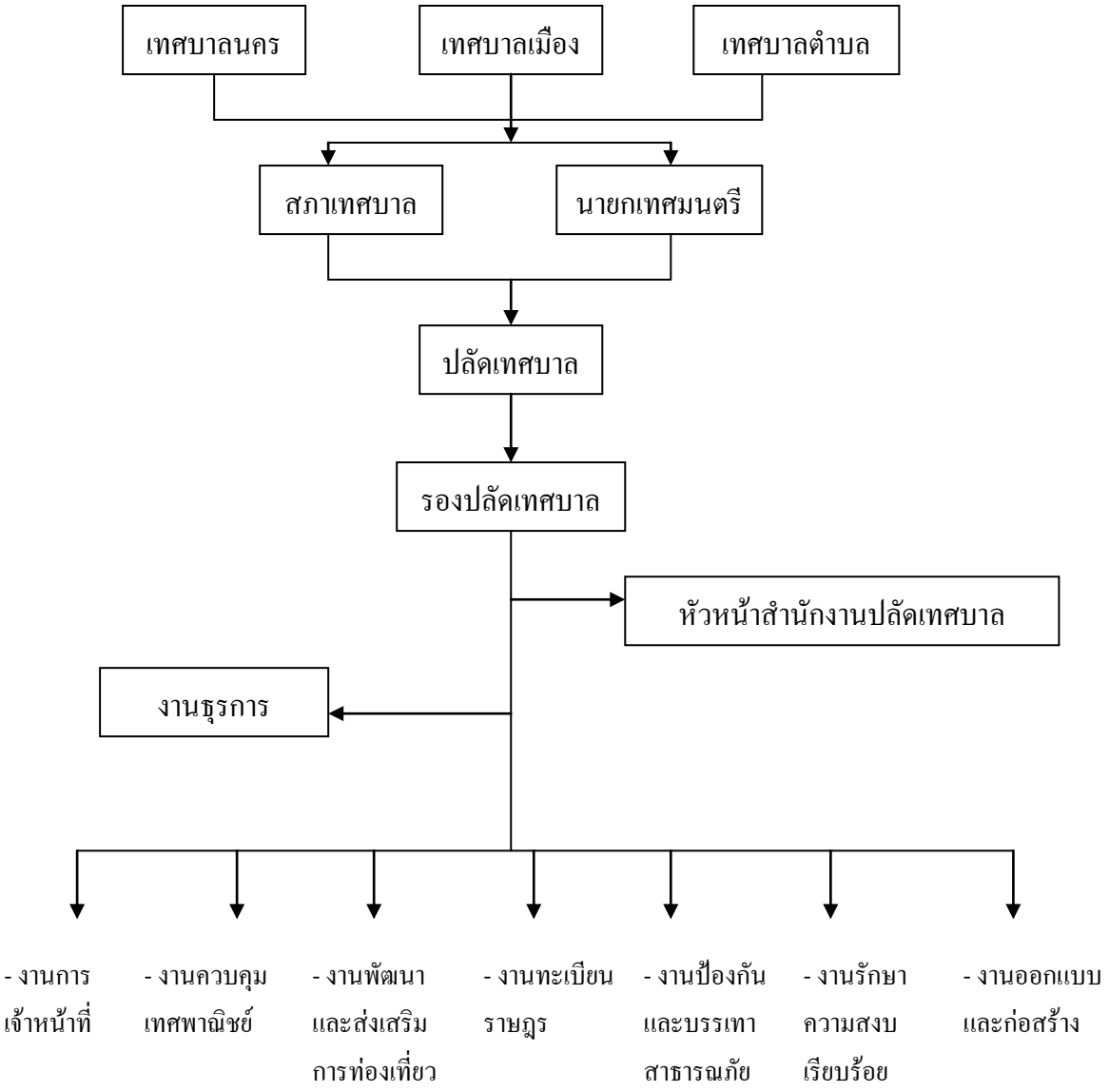

โครงสร้างของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) มี 2 ส่วน เป็นดังนี้

1. สภาเทศบาล ประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาล ประธานสภาเทศบาลและรองประธานสภาเทศบาลเลือกมาจาก สมาชิกสภาเทศบาลตามมติของสภาเทศบาล มีหน้าที่ออกเทศบัญญัติใช้ในเขตเทศบาล และควบคุมการบริหารงานของนายกเทศมนตรี

2. นายกเทศมนตรี มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และนายกเทศมนตรีแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการ ตามเกณฑ์ที่กำหนด และมีหน้าที่กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับเทศบัญญัติและนโยบาย ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติและกฎหมายอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของเทศบาลได้มีการแบ่งประเภทของเทศบาลโดยอาศัยหลักเกณฑ์ในการพิจารณา 2 ประการ คือ ประการแรก การจัดแบ่งประเภทของเทศบาลตามกฎหมาย และประการที่สอง การจัดแบ่งประเภทของเทศบาลของกระทรวงมหาดไทย

นายกเทศมนตรี มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ และนโยบาย

2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเทศบาล

3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการนายกเทศมนตรี

4. วางระเบียบเพื่อให้งานของเทศบาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

5. รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ

6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

1. การจัดแบ่งประเภทของเทศบาลตามกฎหมาย

ความในมาตรา 7 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2547 อ้างถึงใน ณัฐสันต์ มุ่งหมาย, 2550 : 16) ได้กำหนดให้เทศบาลมี 3 ประเภท ได้แก่ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนครสำหรับในการศึกษาครั้งนี้ขอกล่าวถึงเฉพาะ เทศบาลตำบลและเทศบาลเมือง เพียงเท่านั้น เทศบาลตำบล มาตรา 9 แห่งราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 กำหนดคุณสมบัติของท้องถิ่นที่จะจัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ไว้ดังนี้ คือ

1. มีประชากรตั้งแต่ 7,000 คนขึ้นไป

2. มีความหนาแน่นของประชากรตั้งแต่ 1,500 คนต่อ 1 ตารางกิโลเมตร

3. มีรายได้เกินกว่า 5 ล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมเงินอุดหนุน

เทศบาลเมือง มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 กำหนดให้ท้องถิ่นที่สามารถจัดตั้งเป็นเทศบาลเมือง ได้แก่ ท้องถิ่นที่มีลักษณะดังนี้คือ

1. ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัด หรือ

2. ท้องถิ่นที่มีประชากรตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไปและมีรายได้เพียงพอแก่การจะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำของเทศบาลเมืองตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

2. การจัดแบ่งประเภทเทศบาลของกระทรวงมหาดไทย

แต่เดิมนั้นกระทรวงมหาดไทยได้จัดแบ่งเทศบาลออกเป็น 7 ชั้น คือ เทศบาลชั้นที่ 1 – 7 โดยหลักเกณฑ์ในการแบ่งประเภทจะคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ทั้งด้านการเมืองการปกครอง ด้านการบริหารจัดการ ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม ซึ่งเทศบาลแต่ละชั้นมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดทำบริการสาธารณะแตกต่างกัน อันส่งผลให้การจัดโครงสร้างองค์กรและการบริหารงานบุคคลของเทศบาลแต่ละชั้นแตกต่างกันออกไปด้วย ในปัจจุบันได้มีการจัดแบ่งเทศบาลออกเป็นประเภทใหญ่ กลาง เล็ก โดยปรับให้เทศบาลชั้น 1 เป็นเทศบาลขนาดใหญ่ เทศบาลชั้น 2-6 เป็นเทศบาลขนาดกลางและเทศบาลชั้น 7 เป็นเทศบาลขนาดเล็ก โดยเทศบาลเมืองและเทศบาลนครจะเป็นเทศบาลขนาดใหญ่ แต่กรณีเทศบาลตำบลอาจเป็นเทศบาลขนาดใหญ่ กลางหรือเล็กก็ได้โดยกระทรวงมหาดไทยวางหลักเกณฑ์เพิ่มเติมว่าเทศบาลตำบลที่จะเป็นขนาดใหญ่ต้องมีรายได้ไม่ต่ำกว่า 100 ล้านบาท และผ่านเกณฑ์ชี้วัด เทศบาลขนาดกลางมีรายได้ไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท และผ่านเกณฑ์ชีวัดเช่นกัน ที่เหลือคือเทศบาลขนาดเล็ก แต่โดยที่ปัจจุบันกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขให้เทศบาลทุกประเภทมีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกัน การแบ่งประเภทเทศบาลจึงเหลือแต่เพียงประโยชน์ในเรื่องการบริหารงานบุคคลเท่านั้น

อำนาจและหน้าที่ของเทศบาล

อำนาจหน้าที่ของเทศบาลสามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ

1. อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเทศบาล

กฎหมายเทศบาลได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลซึ่งจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 อำนาจหน้าที่ที่เทศบาลต้องจัดทำ

1.2 อำนาจหน้าที่ที่เทศบาลอาจจัดทำ

อำนาจหน้าที่ที่เทศบาลต้องจัดทำ โดยแยกออกเป็น 3 กลุ่มตามประเภทของเทศบาล ซึ่งเทศบาลแต่ละประเภทมีอำนาจหน้าที่แตกต่างกันดังที่ระบุไว้ในมาตรา 50 สำหรับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล มาตรา53 สำหรับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมือง และมาตรา 56 สำหรับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลนคร อันได้แก่กิจการดังต่อไปนี้

เทศบาล มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

(1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

(2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ

(3) รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ

(5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง

(6) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม

(7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

(8) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(9) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา

(10) ให้มีโรงฆ่าสัตว์

(11) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้

(12) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

(13) ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ

(14) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

(15) ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น

(16) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก

(17) กิจการอย่างอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข

(18) การควบคุมสุขลักษณะ และอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงมหรสพ และสถานบริการอื่น

(19) จัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม

(20) จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ

(21) การวางผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้าง

(22) การส่งเสริมกิจการการท่องเที่ยว

(23) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

อำนาจหน้าที่ที่เทศบาลอาจจัดทำ เป็นอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริหารสาธารณะซึ่งเทศบาลแห่งใดจะจัดทำหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมและความจำเป็นในเขตเทศบาลนั้นๆ อันได้แก่กิจการดังที่ระบุไว้ในมาตรา 51 สำหรับเทศบาลตำบล กิจการตามมาตรา 54 สำหรับเทศบาลเมือง และกิจการตามมาตรา 57 สำหรับเทศบาลนคร

(1) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา

(2) ให้มีโรงฆ่าสัตว์

(3) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม

(4) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน

(5) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

(6) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้

(7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

(8) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

(9) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก

(10) ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล

(11) ให้มีการสาธารณูปการ

(12) จัดทำกิจการซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข

(13) จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา

(14) ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬาและพลศึกษา

(15) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

(16) ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม และรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น

(17) เทศพาณิชย์

อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจ

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 16 (ทองอาน พาไทสง, 2549 อ้างถึงใน ณัฐสันต์ มุ่งหมาย, 2550 : 19) ให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่นอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ดังนี้คือ

(1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

(2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ

(3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ

(4) การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ

(5) การสาธารณูปการ

(6) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ

(7) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน

(8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว

(9) การจัดการศึกษา

(10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

(11) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

(13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

(14) ส่งเสริมการกีฬา

(15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

(16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

(17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

(18) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

(19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

(20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน

(21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

(22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์

(23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพและสาธารณสถานอื่น ๆ

(24) การจัด การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

(25) การผังเมือง

(26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร

(27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ

(28) การควบคุมอาคาร

(29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(31) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (อ้างถึงใน สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2547)

2. องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 (อ้างถึงใน ทองอาน พาไทสง, 2549) มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นข้าราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีภาระรับผิดชอบในการบริหารงานในเขตตำบลที่ไม่อยู่ในเขตเทศบาล

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

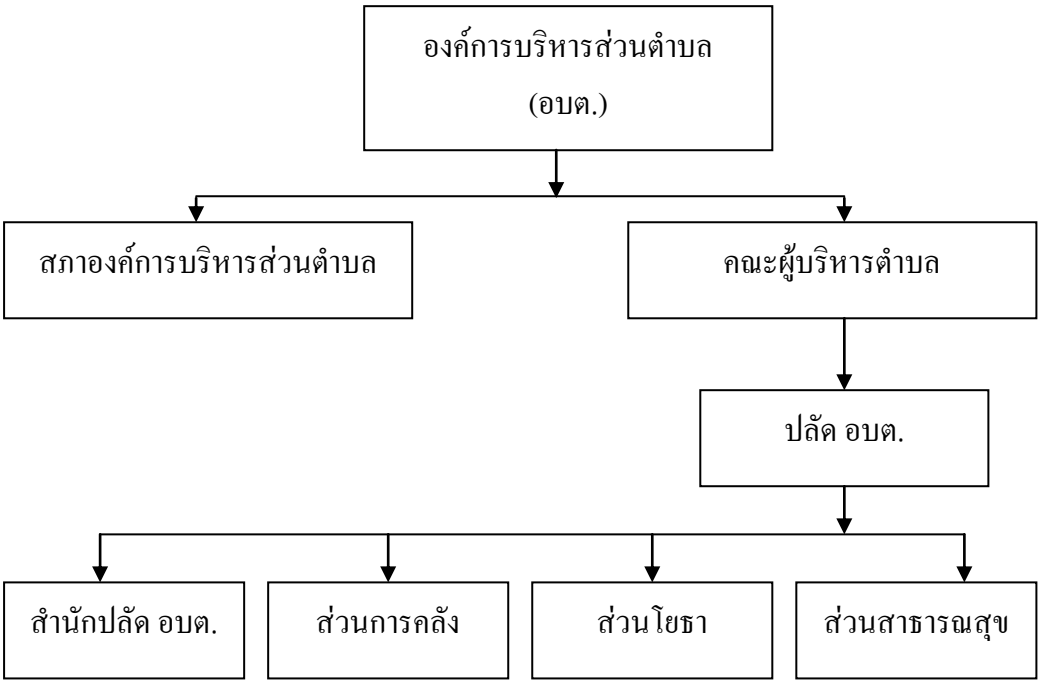

(สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547)

โครงสร้างการบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นฝ่ายนิติบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรประกอบด้วยสมาชิกหมู่บ้านละ 2 คน องค์การบริหารส่วนตำบลใดมี 1 หมู่บ้านให้มีสมาชิก 6 คน องค์การบริหารส่วนตำบลใดมี 2 หมู่บ้านให้มีสมาชิกได้หมู่บ้านละ 3 คน

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

(2) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

(3) ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายนโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมาจากการเลือกตั้ง โดยตรงของประชาชนตามกฎหมาย ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้ไม่เกินสองคน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่ง ซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

(2) สั่งอนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

(3) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

(4) วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(5) รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

(6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

นอกจากนี้ยังมีพนักงานส่วนตำบลที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการ และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่บริหารราชการภายใต้กรอบนโยบายของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหารตำบล เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้มีการจัดชั้นองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น 5 ชั้น โดยพิจารณาจากดัชนี 4 ตัวมาใช้วัดคือ (รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยไม่

รวมเงินอุดหนุน) การปกครอง การบริหารจัดการ สังคม โดยมีดัชนีด้านเศรษฐกิจ (รายได้) เป็นหลักในการจัดชั้นดังนี้ (สุรัสวดี และยงยุทธ, 2545)

องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 1 รายได้ประมาณ 20 ล้านบาทขึ้นไป

องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 2 รายได้ประมาณ 12-20 ล้านบาท

องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 3 รายได้ประมาณ 2-16 ล้านบาท

องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 4 รายได้ประมาณ 3-6 ล้านบาท

องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 5 รายได้ประมาณ ไม่เกิน 3 ล้านบาท

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนี้คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) ได้มีประกาศเรื่องมาตรฐานแบ่งส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้กำหนดขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลออกเป็น 3 ขนาด ได้แก่ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยมีคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) เป็นผู้ประกาศขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยพิจารณาจากรายได้ จำนวนประชากร และปริมาณงานด้านต่าง ๆ ส่วนจังหวัดใดยังไม่ได้กำหนดขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ใช้เกณฑ์การพิจารณาจัดชั้นองค์การบริหารส่วนตำบลใหม่คือ

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 1 เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 2-3 เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง

องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 4-5 เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก

อำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล แยกออกได้ 2 ประเภท คือ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจัดตั้ง และอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

1. อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจัดตั้ง พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 66 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม ทั้งนี้ กิจการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่จัดทำ สามารถจำแนกได้ 2 ประเภทคือ

1.1 กิจการที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องจัดทำในเขต

(1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

(2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

(4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

(6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

(7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

1.2 กิจการที่องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำในเขต

(1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

(2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

(3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

(4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ

(5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์

(6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

(7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร

(8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

(9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

(10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

(11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

(12) การท่องเที่ยว

(13) การผังเมือง

2. อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจ

นอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 องค์การบริหารส่วนตำบลยังมีอำนาจหน้าที่เพิ่มเติมตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลจะเหมือนกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจของเทศบาล

ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ทฤษฎีการจัดการของเฮนรี่ ฟาโย (Henri Fayol, 1966 : 214 อ้างถึงใน ธงชัย สันติวงษ์ 2535 : 24 - 26) เชื่อว่าเป็นไปได้ที่เราจะหาทางศึกษาถึงศาสตร์ที่เกี่ยวกับการจัดการที่สามารถใช้กับการจัดการทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการจัดการงานอุตสาหกรรมหรืองานรัฐบาลได้ สรุปสาระสำคัญไว้ดังนี้

1. เกี่ยวกับหน้าที่การจัดการ (Management Function) กระบวนการจัดการงานประกอบด้วยหน้าที่ต่างๆ 5 ประการ คือ

1.1 การวางแผน (Planning) หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจ และกำหนดขึ้นเป็นแผนการปฏิบัติงาน หรือวิถีทางที่จะปฏิบัติขึ้นไว้เป็นแนวทางการทำงานในอนาคต

1.2 การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดให้มีโครงสร้างของงานต่างๆ และอำนาจหน้าที่ให้อยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมที่จะช่วยให้งานขององค์การบรรลุผลสำเร็จได้

1.3 การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) หมายถึง การสั่งการงานต่างๆ แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี และต้องเข้าใจผู้ปฏิบัติงานด้วยตลอดจนเข้าใจถึงข้อตกลงในการทำงานของคนและองค์การที่มีอยู่ รวมถึงการติดต่อสื่อสารภายในองค์การ

1.4 การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันได้และไปสู่เป้าหมายเดียวกันในที่สุด

1.5 การควบคุม (Controlling) หมายถึง การที่จะต้องกำกับดูแลให้สามารถควบคุมกิจกรรมต่างๆ ที่ทำไปนั้นเข้ากันได้กับแผนที่วางไว้แล้ว

2. เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหาร ผู้บริหารระดับสูงจะต้องมีคุณลักษณะพร้อมด้วยความสามารถทางร่างกาย จิตใจ ไหวพริบ การศึกษา ความรู้เทคนิคในการทำงานและประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งรวมเรียกว่าความสามารถทางด้านการจัดการ ซึ่งต่างจากพนักงานระดับปฏิบัติที่จะเน้นหนักที่เทคนิควิธีการทำงานเป็นสำคัญ

ทฤษฎีการบริหารของลูเธอร์ กูลิคและลินดอล เออร์วิค (Gulick and Urwick, 1937 : 17 อ้างถึงใน สมพงษ์ เกษมสิน, 2526 : 41) ได้เสนอเป็นหลักการว่า กระบวนการบริหารย่อมประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 7 ประการ หรือที่เรียกว่า “POSDCORB” ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. P=Planning หมายถึง การวางแผนงาน ซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบาย (Policy) ทั้งนี้เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นไว้มีความสอดคล้องกันในการดำเนินงานแผนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการใช้

ความรู้ในทางวิทยาการและวิจารณญาณวินิจฉัยเหตุการณ์ในอนาคตแล้วกำหนดวิธีการโดยถูกต้องอย่างมีเหตุมีผล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องและสมบูรณ์

2. O=Organizing หมายถึง การจัดส่วนราชการหรือองค์การ ซึ่งในการศึกษาบางแห่งก็พิจารณารวมไปกับการปฏิบัติงานหรือวิธีการจัดการ (Management) ด้วยเรื่องการจัดแบ่งส่วนงานนี้ จะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน เช่น การจัดแบ่งงานเป็นกรม กอง แผนก โดยอาศัยปริมาณงาน คุณภาพของงาน หรือจัดตามลักษณะของงานเฉพาะอย่าง (Specialization) ก็ได้ นอกจากนี้อาจพิจารณาในแง่ของการควบคุม (Control) และหรือพิจารณาในแง่ของหน่วยงาน (Organizing) เช่น หน่วยงานหลัก (Line) หน่วยงานที่ปรึกษา (Staff) หรือบ้างก็เรียกเป็นหน่วยงานหลัก (Line) หน่วยงานแนะนำหรือที่ปรึกษา (Staff) และหน่วยงานช่วยเหลือหน่วยงานอนุกร (Auxiliary) เป็นต้น

3. S = Staffing หมายถึง การจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่แบ่งไว้หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง หมายถึง การจัดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเพื่อให้ได้บุคคลที่มีความสามารถมาปฏิบัติงานให้เหมาะสม (Put the Right Man on the Right Job) กับรวมถึงการที่เสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสัมพันธภาพในการทำงานของคนงานและพนักงานด้วย

เรื่องเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลนี้ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้อย่างกว้างขวางว่าการบริหารงานบุคคลนั้นเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการวางนโยบายการวางแผน โครงการ ระเบียบและวิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับตัวบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในองค์การใดองค์การหนึ่งให้ได้มาและได้ประโยชน์ ตลอดจนการบำรุงรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรด้านมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพและมีปริมาณเพียงพอเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

4. D = Directing หมายถึง การศึกษาวิธีการอำนวยการ รวมทั้งการควบคุมและนิเทศงาน ตลอดจนศิลปะในการบริหารงาน เช่น ภาวะผู้นำ (Leadership) มนุษย์สัมพันธ์ (Human Relations) และการจูงใจ (Motivation) เป็นต้น

การอำนวยการในที่นี้รวมถึงการวินิจฉัยสั่งการ (Decision Making) ซึ่งเป็นหลักการอันสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการบริหารและขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บังคับบัญชามากเหตุเพราะว่าการที่จะอำนวยการให้ภารกิจดำเนินไปด้วยดีได้จำเป็นต้องมีการตัดสินใจที่ดีและมีการสั่งการที่ถูกต้องเหมาะสมกับแต่ละลักษณะของการตัดสินใจ

5. Co = Coordinating หมายถึง ความร่วมมือประสานงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและราบรื่น ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะช่วยให้การประสานงานดีขึ้น เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในการปฏิบัติงานการร่วมมือประสานงานเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากในการบริหาร เพราะเป็นกิจวัตรประจำวันที่จะต้องพึงกระทำในการปฏิบัติงานและเป็นสิ่งที่มี

ในทุกระดับของงาน การร่วมมือประสานงานเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องจัดให้มีขึ้นในหน่วยงานของตน เพราะเป็นปัจจัยสำคัญในอันที่จะช่วยให้เกิดความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

เมื่อกล่าวถึงการประสานงานแล้ว อีกเรื่องหนึ่งที่การกล่าวถึงเพราะมีความสำคัญและเป็นสิ่งคู่กันคือ การติดต่อสื่อสาร (Communication) เพราะการติดต่อสื่อสารที่ดีจะช่วยให้เกิดการประสานงานที่ดีและทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. R = Reporting หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนรวมถึงการประชาสัมพันธ์ (Public Relations) ที่จะต้องแจ้งให้ประชาชนทราบด้วย อันที่จริงการรายงานนี้มีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสาร (Communication) อยู่มาก การรายงานโดยทั่วไปหมายถึงวิธีการของสถาบันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อเท็จจริงหรือข้อมูล แก่ผู้สนใจมาติดต่อสอบถามผู้บังคับบัญชาและหรือผู้ร่วมงาน ฯลฯ ความสำคัญของการรายงานนั้นจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความจริง

7. B = Budgeting หมายถึง การงบประมาณโดยศึกษาให้ทราบถึงระบบและกรรมวิธีในการบริหารเกี่ยวกับงบประมาณและการเงินตลอดจนการใช้วิธีการงบประมาณและแผนงานเป็นเครื่องมือในการควบคุมงาน วิธีการบริหารงบประมาณโดยทั่วไปมักมีวงจรที่คล้ายคลึงกันอย่างที่เรียกว่า “วงจรงบประมาณ” (Budget Cycle) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ การเตรียมงบประมาณและการเสนอขออนุมัติ การพิจารณาให้ความเห็นชอบของฝ่ายนิติบัญญัติ การดำเนินการ การตรวจสอบ

สรุปได้ว่า กระบวนการบริหารจัดการมีส่วนสำคัญยิ่งต่อประสิทธิผลการบริหารงานในองค์การ ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่มากที่สุด จะต้องมีกลยุทธ์การบริหารงานที่เป็นระบบ มีระเบียบขั้นตอนการปฏิบัติงานในการให้บริการประชาชนอย่างชัดเจนและให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการที่ดีที่สุด

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การบังคับใช้กฎหมาย กฎหมายควบคุมอาคาร และการบริหารจัดการมาบูรณาการเข้าด้วยกัน พบว่า ระดับการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร จะมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะโครงสร้างองค์กร และลักษณะกลยุทธ์ทางการบริหารองค์กร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญยิ่งต่อการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคารในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยทั้ง 2 ลักษณะมีองค์ประกอบย่อย ดังนี้

1. โครงสร้างองค์การ หมายถึง รูปแบบภายในหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการดำเนินงานจะต้องถูกกำหนดขึ้นมาให้เอื้ออำนวยต่อความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นการจัดรูปแบบการประสานงานทั้งภายในและระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1.1 ความซับซ้อนขององค์การ หมายถึง ระดับการแบ่งแยกความแตกต่างที่มีอยู่ภายในองค์การมีผลกระทบต่อประสิทธิผลขององค์การ ซึ่งได้แก่ จำนวนผู้บังคับบัญชาที่ต้องพิจารณาบริการ จำนวนสายงานที่ต้องผ่านในการบริการ และจำนวนคุณวุฒิการศึกษาของพนักงาน

1.2 ความเป็นทางการ หมายถึง การสร้างระเบียบวิธีการตัดสินใจการปฏิบัติงานที่แน่นอน กฎระเบียบที่กำหนด การกำหนดขั้นตอนการให้บริการ รวมทั้งการเปิดโอกาสให้สามารถรับการสนับสนุนจากภายนอก

1.3 การรวมอำนาจขององค์การ หมายถึง ลักษณะปฏิบัติการต่างๆ ขององค์การที่มีกลุ่มผู้บริหารระดับสูงมีบทบาทเด่นในการตัดสินใจ ได้แก่ การควบคุมของคณะกรรมการบริหารหรือผู้บริหารระดับสูงต่อการตัดสินใจในการดำเนินการ

2. ลักษณะกลยุทธ์ทางการบริหารองค์การ หมายถึง กระบวนการบริหารงานภายในหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการดำเนินงานจะถูกกำหนดขึ้นด้วยปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงานในด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายองค์การ ได้แก่

2.1 บุคลากร หมายถึง จำนวนเจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.2 งบประมาณ หมายถึง งบประมาณด้านการจัดการที่เกี่ยวกับภารกิจการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เช่น ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่ายานพาหนะ ค่าอาหารกลางวัน ค่าทำงานนอกเวลา เป็นต้น

2.3 สถานที่ หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.4 วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ หมายถึง วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน เช่น ยานพาหนะ กล้องถ่ายรูป เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเพื่อทำการวิจัย ผู้ทำการศึกษาได้ค้นคว้าจากเอกสาร ระเบียบ กฎหมาย ตำราทางการวิชาการ และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

กิตติศักดิ์ ทักษกุล (2547 : (3)) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมสิ่งปลูกสร้างและอาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายควบคุมอาคาร ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดบริเวณ

เขตห้ามก่อสร้างหรือเขตอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร แต่การบังคับใช้กฎหมายยังมีปัญหาเนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายมีความไม่ชัดเจนและอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายยังถูกควบคุมอยู่ที่ราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ประกอบกับวิธีการและแนวคิดในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นยังถูกควบคุมอย่างเข็มงวด ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงไม่มีบทบาทในการจัดการบริหารกิจการในท้องถิ่นของตนอย่างแท้จริง แม้กฎหมายได้ให้อำนาจไว้ก็ตาม

ชาญชัย บุตรแสนโคตร (2547 : (3)) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร: ศึกษาเฉพาะกรณี เทศบาลตำบลหัวขวาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า เทศบาลเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีหน้าที่ในการบริการสาธารณะตามหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนด งานอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคารหรือสิ่งก่อสร้าง ซึ่งในการดำเนินงาน พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลมีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงสร้างขององค์กร กลยุทธ์ทางการบริหารงาน

การศึกษาการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารในเขตเทศบาลตำบลหัวขวางอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เพื่อทราบถึงผลการบังคับใช้กฎหมายและศึกษาแนวทางในการปรับปรุงระบบบริการให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

โครงสร้างของเทศบาลตำบลหัวขวางในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มีขั้นตอนและต้องผ่านเจ้าหน้าที่ตามสายการบังคับบัญชา 5 คน ซึ่งมีความซับซ้อนและความเป็นทางการตามระบบราชการ ซึ่งมีผลต่อการวินิจฉัยสั่งการ เฉพาะเจ้าหน้าที่ในกองช่างเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการเร่งรัดให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินการ ไม่เคยเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

กลยุทธ์ทางการบริหารงานเทศบาลพบว่า จำนวนบุคลากรในกองช่างมีความเหมาะสม มีหัวหน้ากองช่างเป็นผู้กำกับดูแลการปฏิบัติงานตามหน้าที่ ซึ่งมีความสำคัญในการพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การโอนย้าย มีงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอจากงบจัดสรรของเทศบาล แต่มีบุคลากรบางส่วนที่ไม่ทราบ สถานที่ทำงานยังไม่เป็นสัดส่วน วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานมีเพียงพอ แต่มีคุณภาพปานกลาง มีการบริหารจัดการที่เหมาะสม

การบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ของเทศบาลตำบลหัวขวาง อยู่ในระดับสูง ในส่วนของการปฏิบัติตามหน้าที่ เพื่อให้บริการแก่ประชาชนและการได้รับการบริการของประชาชนในการบังคับใช้กฎหมายในระดับปานกลาง ซึ่งมีบางกิจกรรมดำเนินการที่ควรได้รับการปรับปรุง คือ พนักงานเจ้าหน้าที่มีบัตรประจำตัวแต่ไม่ทำการแสดงบัตรนายตรวจทุกครั้ง

ในการปฏิบัติหน้าที่ การนำกฎหมายไปบังคับใช้เป็นบางครั้งในการออกดำเนินการออกคำสั่งระงับการก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร สิ่งปลูกสร้างที่ตรวจพบว่าไม่ถูกต้อง ซึ่งทำการตักเตือนแล้วยังฝ่าฝืน

จากการมีสมรรถนะภายในองค์การเทศบาลตำบลหัวขวาง ทำให้มีผลในการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร สิ่งปลูกสร้าง ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ในระดับสูง แต่ควรมีการปรับปรุงพัฒนา และถือปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่อย่างเคร่งครัดในบางประเด็นเพื่อให้การปฏิบัติงาน และการให้บริการเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนต่อไป

สุริยน ประภาสะวัต (2539 : (3)) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้ และวินิจฉัยสั่งการของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ผลกาศึกษาพบว่า ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมาย และไม่เห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว อีกทั้งระเบียบข้อบังคับที่ซับซ้อนอันเป็นอุปสรรคต่อการบังคับใช้กฎหมาย และไม่สอดคล้องต่อความเป็นจริงในสังคมไทย จึงทำให้เจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครทำการวินิจฉัยสั่งการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและวิธีปฏิบัติไม่ถูกต้อง

อาทิตย์ จำปาโชค (2544 : (3)) การศึกษาผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับกฎกระทรวงควบคุมอาคาร ฉบับที่ 33, 47, 48 และ 50 ออกตามความใน พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 พบว่า ทั้งกลุ่มประเภทสามัญสถาปนิก และกลุ่มประเภทวุฒิสถาปนิกมีความเห็นด้วยกับกฎกระทรวงดังกล่าวเป็นค่าร้อยละที่มากกว่าเห็นว่าควรแก้ไขทั้งหมด เนื่องจากทั้งสองกลุ่มต่างก็เห็นถึงความสำคัญในการป้องกันอัคคีภัยในอาคารสูง เพราะทราบถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นมากมายจากอัคคีภัย และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้มีการออกกฎกระทรวงหลายฉบับตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

บวรวิทย์ เปรื่องวงศ์ (2543 : (3)) ศึกษาวิจัยเรื่องอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ศึกษาเฉพาะกรณีกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานครจะมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีความสามารถในการมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่ได้ ตลอดจนมีหน้าที่ในการควบคุม ดูแล และบังคับการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 แต่ในทางปฏิบัติกลับประสบปัญหาเนื่องจากไม่มีอำนาจในการสอบสวนและบทบัญญัติกฎหมายที่ไม่ชัดเจน หรือไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติหน้าที่ การขาดความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติดังกล่าว การยึดกับพื้นที่การขาดอัตรากำลัง การรับสินบนหรือการทุจริตต่อหน้าที่ ตลอดจนปัญหาที่เกิดจากผู้ฝ่าฝืนการกระทำความผิด มักจะไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นผู้กระทำความผิดต่อกฎหมาย หรือไม่ ทราบการกระทำดังกล่าวเป็นความผิด ทั้งหมดนี้ ล้วนแต่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

พุฒิกัฐก์ มนต์เลี้ยง (2550 : (3)) ศึกษาวิจัยความรู้ ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ผลวิจัยพบว่า 1) ความรู้ ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคารพ.ศ. 2522 อยู่ในระดับปานกลาง 2) เพศ อายุ สถานภาพระดับการศึกษา อาชีพและการเข้าร่วมสัมมนาไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ ความเข้าใจของประชาชน 3) สาเหตุที่ทำให้ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคารพ.ศ. 2522 ส่วนมากไม่ได้ศึกษาหรือทราบขั้นตอนของกฎหมาย รองลงมาคือไม่ได้รับข้อมูลจากหน่วยงานที่บังคับใช้

ธนะเมศฐ์ มหาวงศนันท์ (2549 : (3)) ได้วิจัยเรื่องการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารในเขตเทศบาลตำบลดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารในเขตเทศบาลตำบลดอยสะเก็ดได้ผลในระดับปานกลาง ประชาชนโดยส่วนมากเห็นด้วยกับการบังคับใช้และความจำเป็นในการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารในเขตเทศบาลตำบลโดยประชาชนและเจ้าหน้าที่ มีความเห็นตรงกันว่าการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารในเขตเทศบาลควรเข้มงวดมากขึ้น นายกเทศมนตรีในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้ลงนามออกใบอนุญาต ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมอาคาร และในการก่อสร้างอาคารเพื่อความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยมีความจำเป็นที่จะต้องขออนุญาตตามกฎหมาย

ประเทือง สุวรรณโน (2546 : 68) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการนำกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมาบังคับใช้กับประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าความไม่รู้กฎหมายควบคุมอาคารคาดว่าจะเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการนำไปบังคับใช้กับประชาชนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.37 ทัศนะคติ ความคิดเห็นของประชาชนคาดว่าจะเป็นปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการนำไปบังคับใช้กับประชาชน โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.49 ค่านิยมของประชาชนคาดว่าจะเป็นปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการนำไปบังคับใช้กับประชาชน โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.26 ปัจจัยในด้านสังคมและการมีส่วนร่วมของประชาชนไม่น่าถือว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคทีต่อการนำกฎหมายควบคุมอาคารมาบังคับใช้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.86โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้มีข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางแนวในการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารในเขตเทศบาลตำบลจอมทอง 1) ต้องมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายควบคุมอาหาร ภายในเขตเทศบาลตำบลจอมทองให้กับประชาชนรับรู้ถึงวัตถุประสงค์ของการบังคับใช้กฎหมาย 2) ควรทำการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายควบคุมอาคารเพื่อให้เกิดทัศนะคติที่ดีต่อการนำกฎหมายควบคุมอาคารมาบังคับใช้กับประชาชนในพื้นที่ และได้รับรู้ถึงประโยชน์ของการปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมอาคาร 3)ควรมีประชุมระหว่างหน่วยงานเทศบาลกับประชาชนในพื้นที่เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา การฝ่าฝืนกฎหมายควบคุมอาคาร และช่วยกันตรวจสอบแนะนำให้กับชุมชนให้

มีค่านิยมในการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมส่วนรวม 4) ควรทำการปลูกฝังจิตสำนึกให้กับประชาชนในพื้นที่ให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม ลดความเห็นแก่ตัวเพื่อโดยการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง 5) มีการบังคับใช้กฎหมายควบคุมอาคารอย่างจริงจัง สม่ำเสมอ โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ 6) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ควรให้คำแนะนำแก่ประชาชนที่มาติดต่อให้มีความเข้าใจถึงระเบียบขั้นตอนวิธีการ ขออนุญาต พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกและบริการแก่ประชาชน 7) ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านควบคุมอาคารให้เพียงพอต่อการตรวจสอบบริการ แนะนำช่วยเหลือในเรื่องที่ประชาชนไม่ทราบ

การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร สิ่งปลูกสร้าง ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และฉบับแก้ไขปรับปรุง รวมถึงกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคารและข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือเทศบัญญัติ เป็นการกระจายอำนาจและการถ่ายโอนภารกิจ จากส่วนกลางให้กับท้องถิ่นเป็นผู้ถือปฏิบัติและบังคับใช้กับประชาชนในพื้นที่ของท้องถิ่นเอง ดังนั้นควรมีการปรับปรุงพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ วิถีชีวิตของประชาชน จารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีของประชาชนในท้องถิ่น และการบังคับใช้กฎหมายควรถือปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่อย่างเคร่งครัดและในบางประเด็นกลับต้องมีความยืดหยุ่น เพื่อให้การปฏิบัติงานสัมฤทธิ์ผล และให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่น และจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เช่น แนวคิดเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย สาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การนำเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้กับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 บริบทเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษากรอบแนวคิดในการวิจัย และกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้แนวคิดของชาญชัย บุตรแสนโคตร (2547 : 4 - 5) ธนะเมศฐ์ มหาวงศนันท์ (2550 : 5) มาประยุกต์เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้ ด้านลักษณะขององค์กร ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร และด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 คือ ผู้บริหาร ได้แก่ นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัด หัวหน้าส่วน กลุ่มที่ 2 คือ เจ้าหน้าที่ส่วนโยธาในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 338 คน และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 278 คน รวมทั้งสิ้น 616 คน รายละเอียดของประชากรดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวน (แห่ง)	ผู้บริหาร	เจ้าหน้าที่ส่วนโยธา	รวม
ประจวบคีรีขันธ์				
เทศบาล	16	45	44	89
องค์การบริหารส่วนตำบล	44	135	54	189
รวม	**60**	**180**	**98**	**278**
เพชรบุรี				
เทศบาล	13	39	40	79
องค์การบริหารส่วนตำบล	71	213	46	259
รวม	**84**	**252**	**86**	**338**

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

2.1 บุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 คือ ผู้บริหาร ได้แก่ นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัด หัวหน้าส่วน กลุ่มที่ 2 คือ เจ้าหน้าที่ส่วนโยธา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังนี้

2.1.1 กำหนดขนาดตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1999 อ้างถึงใน สิน พันธุ์พินิจ, 2551 : 60) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากสูตร $n = \frac{N}{1+N(e)^2}$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกินร้อยละ 5

แทนค่า $n = \frac{278}{1+278\,(.05)^2} = \frac{278}{1.69} = 164$

ดังนั้น ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เท่ากับ 164 คน

2.1.2 กำหนดขนาดตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1999 อ้างถึงใน สิน พันธุ์พินิจ, 2551 : 60) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ของจังหวัดเพชรบุรี

จากสูตร $n = \frac{N}{1+N(e)^2}$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกินร้อยละ 5

แทนค่า $n = \frac{338}{1+338(.05)^2} = \frac{338}{1.84} = 184$

ดังนั้น ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยของจังหวัดเพชรบุรี เท่ากับ 184 คน

2.1.3 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยใช้หมู่บ้านเป็นชั้น (Strata) ในการแบ่ง โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} = \frac{\text{จำนวนประชากร} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}}{\text{ประชากรทั้งหมด}}$$

รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	**จำนวน (แห่ง)**	**ผู้บริหาร (นายก ปลัด และ หัวหน้าส่วน)**	**เจ้าหน้าที่ส่วนโยธา**	**รวม**
ประจวบคีรีขันธ์				
เทศบาล	16	26	26	52
องค์การบริหารส่วนตำบล	44	80	32	112
รวม	**60**	**106**	**58**	**164**

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวน (แห่ง)	ผู้บริหาร (นายก ปลัด และ หัวหน้าส่วน)	เจ้าหน้าที่ส่วนโยธา	รวม
เพชรบุรี				
เทศบาล	13	21	22	43
องค์การบริหารส่วนตำบล	71	116	25	141
รวม	**85**	**137**	**47**	**184**

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องอายุ ระดับการศึกษาตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ และที่ตั้งหน่วยงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเรื่องการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านลักษณะขององค์กร ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร และด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนตอนที่ 2 แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ เบสท์ (Best, 1981)

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open - ended Questionnaires) เพื่อสอบถามความคิดเห็น แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติ

ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารงานวิจัย เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะเพิ่มเติม

4. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อตรวจพิจารณาแก้ไขความตรงของเนื้อหา พิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และการใช้ภาษาของแต่ละข้อความ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ ตั้งแต่ 0.6 - 1.0

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงครามที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าประสิทธิ์อัลฟาตามสูตรของครอนบาค (Alpha Coefficient of Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.9344

8. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ทำการจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และส่วนหนึ่งดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2555 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ.2555 รวมระยะเวลา 1 เดือน

3. ติดตามและได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 348 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำข้อมูลของแบบสอบถามแต่ละชุดไปคำนวณ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ

1. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ และค่าความถี่

3. การวิเคราะห์ระดับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านลักษณะขององค์กร ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร และด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลโดยใช้เกณฑ์แปลผลค่าเฉลี่ยดังนี้

เกณฑ์พิจารณาในการแปลความหมาย ค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ทดสอบค่าที (t – test) และวิเคราะห์ความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มโดยวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่าง จึงวิเคราะห์เป็นรายคู่ด้วยวิธีแอลเอสดี Least Significant Difference (LSD)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราช บัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษาตำแหน่งหน้าที่ประสบการณ์ในการทำงาน ที่ตั้งหน่วยงาน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และแนวทางแก้ไข

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (n=348 คน)	ร้อยละ
1. อายุ		
- ต่ำกว่า 35 ปี	52	14.90
- 35 – 45 ปี	122	35.10
- 46 – 55 ปี	116	33.30
- 56 ปี ขึ้นไป	58	16.70
2. ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	98	28.10
- ปริญญาตรี	153	44.00
- สูงกว่าปริญญาตรี	97	27.90
3. ตำแหน่งหน้าที่		
- ผู้บริหาร(นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัด หัวหน้าส่วน)	243	69.80
- เจ้าหน้าที่ส่วนโยธา	105	30.20
4. ประสบการณ์ในการทำงาน		
- ต่ำกว่า 10 ปี	77	22.20
- 10-20 ปี	210	60.30
- 21 ปี ขึ้นไป	61	17.50
5. ที่ตั้งหน่วยงาน		
- จังหวัดเพชรบุรี	184	52.90
- จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	164	47.10
รวม	**348**	**100.00**

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นดังนี้

อายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 35 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.10 รองลงมาคือ 46 – 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.30 อายุ 56 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 16.70 และต่ำกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.90

ระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 28.10 และสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 27.90

ตำแหน่งหน้าที่ พบว่า ส่วนใหญ่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นผู้บริหาร(นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัด หัวหน้าส่วน) คิดเป็นร้อยละ 69.80 และตำแหน่งหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ส่วนโยธา คิดเป็นร้อยละ 30.20

ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.30 ต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.20 และ 21 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.50

ที่ตั้งหน่วยงาน พบว่า ส่วนใหญ่ ที่ตั้งหน่วยงานอยู่ในจังหวัดเพชรบุรี คิดเป็นร้อยละ 52.90 และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คิดเป็นร้อยละ 47.10

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวม

ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านลักษณะขององค์กร	3.53	.87	มาก	1
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการในองค์กร	3.47	.64	ปานกลาง	2
3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่	3.45	.79	ปานกลาง	3
รวม	**3.48**	**.73**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.48) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน โดยความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลำดับแรกคือ ด้านลักษณะขององค์กร ($\overline{X}$ = 3.53) รองลงมามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.47) และด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ($\overline{X}$ = 3.45) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร ตามรายด้าน

ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ความพอเพียง/พอประมาณ	3.42	1.00	ปานกลาง	5
2. ความมีเหตุผล	3.86	.91	มาก	1
3. การมีภูมิคุ้มกัน	3.43	.94	ปานกลาง	4
4. ความรู้	3.44	.91	ปานกลาง	3
5. คุณธรรม	3.49	.99	ปานกลาง	2
รวม	**3.53**	**.87**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.53) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน โดยความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลำดับแรกคือ ความมีเหตุผล ($\overline{X}$ = 3.86) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน ได้แก่ คุณธรรม ($\overline{X}$ = 3.49) ความรู้ ($\overline{X}$ = 3.44) การมีภูมิคุ้มกัน ($\overline{X}$ = 3.43) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ความพอเพียง/พอประมาณ ($\overline{X}$ = 3.42)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร จำแนกตามความพอเพียง/ พอประมาณ ตามรายข้อ

ความพอเพียง/พอประมาณ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. การออกใบอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงของหน่วยงานท่านตั้งแต่รับเรื่อง จนสิ้นสุดการให้บริการมีความเหมาะสมกับประชาชนในพื้นที่	3.44	1.01	ปานกลาง	1
2. จำนวนบุคลากรในการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร มีเพียงพอ	3.40	1.00	ปานกลาง	2
รวม	**3.42**	**1.00**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร จำแนกตามความพอเพียง/พอประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก ได้แก่ การออกใบอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงของหน่วยงานท่านตั้งแต่รับเรื่อง จนสิ้นสุดการให้บริการมีความเหมาะสมกับประชาชนในพื้นที่ ($\overline{X}$ = 3.44) รองลงมา คือ จำนวนบุคลากรในการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร มีเพียงพอ ($\overline{X}$ = 3.40)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กรจำแนกตามความมีเหตุผล ตามรายข้อ

ความมีเหตุผล	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. หน่วยงานของท่านได้แจ้งหรือประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนในพื้นที่ทราบถึงขั้นตอนในการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร	3.86	.93	มาก	2
2. ขั้นตอนในการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีความชัดเจน	3.80	1.00	มาก	3
3. การบังคับใช้กฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีผลต่อการพัฒนาพื้นที่เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นระเบียบ เรียบร้อยสวยงาม น่าอยู่ และมีอาคารที่มั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย	3.93	.83	มาก	1
รวม	**3.86**	**.91**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร จำแนกตามความมีเหตุผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีผลต่อการพัฒนาพื้นที่เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม น่าอยู่ และมีอาคารที่มั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย ($\overline{X}$ = 3.93) รองลงมา คือ หน่วยงานของท่านได้แจ้งหรือประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนในพื้นที่ทราบถึงขั้นตอนในการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร($\overline{X}$ = 3.86) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ขั้นตอนในการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีความชัดเจน($\overline{X}$ = 3.80)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร จำแนกตามการมีภูมิคุ้มกัน ตามรายข้อ

การมีภูมิคุ้มกัน	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. หน่วยงานท่านมีการดำเนินการครบทุกขั้นตอนตามกฎหมายของ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร	3.44	.98	ปานกลาง	1
2. คุณวุฒิของบุคลากรในการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีความเหมาะสมตรงกับการปฏิบัติงาน	3.42	.98	ปานกลาง	2
รวม	**3.43**	**.94**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร จำแนกตามการมีภูมิคุ้มกัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก ได้แก่ หน่วยงานท่านมีการดำเนินการครบทุกขั้นตอนตามกฎหมายของ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร ($\overline{X}$ = 3.44) รองลงมา คือ คุณวุฒิของบุคลากรในการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีความเหมาะสมตรงกับการปฏิบัติงาน ($\overline{X}$ = 3.42)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร จำแนกตามความรู้ ตามรายข้อ

ความรู้	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. หน่วยงานของท่านส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับกฎหมาย และ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร	3.57	.99	มาก	1
2. หน่วยงานของท่านมีการส่งเสริมให้บุคลากรเผยแพร่ความรู้ต่างๆ ในการปฏิบัติงานตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคารเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน	3.40	.90	ปานกลาง	2
3. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กรกับชุมชนเพื่อพัฒนาความรู้ของบุคลากร	3.34	.97	ปานกลาง	3
รวม	**3.44**	**.91**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร จำแนกตามความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.44) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ หน่วยงานของท่านส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับกฎหมาย และ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ($\overline{X}$ = 3.57) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ หน่วยงานของท่านมีการส่งเสริมให้บุคลากรเผยแพร่ความรู้ต่างๆ ในการปฏิบัติงานตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน ($\overline{X}$ = 3.40) และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กรกับชุมชนเพื่อพัฒนาความรู้ของบุคลากร ($\overline{X}$ = 3.34) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร จำแนกตามคุณธรรม ตามรายข้อ

คุณธรรม	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. มีการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร มีการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในพื้นที่โดยไม่เลือกปฏิบัติ เช่น ให้บริการเคลื่อนที่	3.56	1.05	มาก	1
2. มีระบบการควบคุมกำกับดูแลที่ดีโปร่งใสตรวจสอบได้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากรตามกฎหมายพ.ร.บ. ควบคุมอาคาร	3.42	.99	ปานกลาง	2
รวม	**3.49**	**.99**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร จำแนกตามคุณธรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ มีการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร มีการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในพื้นที่โดยไม่เลือกปฏิบัติ เช่น ให้บริการเคลื่อนที่ ($\overline{X}$ = 3.56) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่ มีระบบการควบคุมกำกับดูแลที่ดีโปร่งใสตรวจสอบได้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากรตามกฎหมายพ.ร.บ.ควบคุมอาคาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.42)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร ตามรายด้าน

ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับ**	**ลำดับที่**
1. ความพอเพียง/พอประมาณ	3.45	.81	ปานกลาง	4
2. ความมีเหตุผล	3.60	.83	มาก	1
3. การมีภูมิคุ้มกัน	3.47	.84	ปานกลาง	3
4. ความรู้	3.36	.71	ปานกลาง	5
5. คุณธรรม	3.48	.84	ปานกลาง	2
รวม	**3.47**	**.64**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.47) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ ด้านความมีเหตุผล ($\overline{X}$ = 3.60) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน ได้แก่ คุณธรรม ($\overline{X}$ = 3.48) การมีภูมิคุ้มกัน ($\overline{X}$ = 3.47) ความพอเพียง/พอประมาณ ($\overline{X}$ = 3.45) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ความรู้ ($\overline{X}$ = 3.36)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร จำแนกตามความพอเพียง/ พอประมาณ ตามรายข้อ

ความพอเพียง/พอประมาณ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. บุคลากรที่ปฏิบัติงานในการพิจารณาตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่รับเรื่องตรวจสอบเอกสาร นายตรวจเขต หน.ฝ่ายโยธา และ ผอ. กองช่าง หรือ หน.ส่วน มีความเหมาะสม	3.34	.87	ปานกลาง	4
2. หน่วยงานของท่าน ได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุน เช่น เบี้ยเลี้ยง ค่าทำงานล่วงเวลา ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงในการปฏิบัติงานการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุม	3.39	.81	ปานกลาง	3
3. สถานที่ให้บริการมีความเหมาะสมเพียงพอกับการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร	3.53	.90	มาก	2
4. หน่วยงานของท่านได้จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานในการตรวจสอบและการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม กฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร เช่น ยานพาหนะในการเดินทาง คอมพิวเตอร์ เครื่องมือวัดตรวจสอบ กล้องถ่ายรูป ให้กับเจ้าหน้าที่เหมาะสมเพียงพอ	3.56	.90	มาก	1
รวม	**3.45**	**.81**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร จำแนกตามความ

พอเพียง/ พอประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.45) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ หน่วยงานของท่านได้จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานในการตรวจสอบและการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร เช่น ยานพาหนะในการเดินทาง คอมพิวเตอร์ เครื่องมือวัดตรวจสอบ กล้องถ่ายรูปให้กับเจ้าหน้าที่เหมาะสมเพียงพอ ($\overline{X}$ = 3.56) และสถานที่ให้บริการมีความเหมาะสมเพียงพอกับการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ($\overline{X}$ = 3.53) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ หน่วยงานของท่าน ได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุน เช่น เบี้ยเลี้ยง ค่าทำงานล่วงเวลา ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงในการปฏิบัติงานการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุม ($\overline{X}$ = 3.39) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในการพิจารณาตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่รับเรื่องตรวจสอบเอกสาร นายตรวจเขต หัวหน้าฝ่ายโยธา และ ผู้อำนวยการกองช่าง หรือ หัวหน้าส่วน มีความเหมาะสม ($\overline{X}$ = 3.34)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร จำแนกตามความมีเหตุผล ตามรายข้อ

ความมีเหตุผล	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างมีเหตุผลและสอดคล้องกับสภาพขององค์กร	3.54	.79	มาก	3
2. มีการสั่งการและการมอบหมายงานเป็นไปอย่างเหมาะสม มีเหตุมีผล	3.61	.97	มาก	2
3. มีกฎระเบียบ ข้อกำหนด และบทลงโทษในองค์กรอย่างชัดเจน	3.82	.96	มาก	1
4. มีการแบ่งภาระงานให้กับบุคลากรอย่างสมดุลและเหมาะสมชัดเจน	3.43	.91	ปานกลาง	4
รวม	**3.60**	**.83**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร จำแนกตามความมีเหตุผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีกฎระเบียบ ข้อกำหนด และบทลงโทษในองค์กรอย่างชัดเจน ($\overline{X}$ = 3.82) มีการสั่งการและการมอบหมายงานเป็นไปอย่างเหมาะสม มีเหตุมีผล ($\overline{X}$ = 3.61) และมีการกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างมีเหตุผลและสอดคล้องกับสภาพขององค์กร ($\overline{X}$ = 3.54) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการแบ่งภาระงานให้กับบุคลากรอย่างสมดุลและเหมาะสมชัดเจน ($\overline{X}$ = 3.43)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร จำแนกตามการมีภูมิคุ้มกัน ตามรายข้อ

การมีภูมิคุ้มกัน	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. นโยบายของหน่วยงานของท่านให้ความสำคัญกับการบังคับใช้ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร	3.53	.90	มาก	1
2. มีการวางแผนการบริหารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ	3.49	.88	ปานกลาง	2
3. มีการประเมินผลการบริหารจัดการในองค์กรอย่างสม่ำเสมอ	3.47	.87	ปานกลาง	3
4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนการบริหารจัดการในองค์กร	3.41	.79	ปานกลาง	5
5. มีคณะกรรมการควบคุมภายในประจำองค์กรของท่าน	3.44	.83	ปานกลาง	4
รวม	**3.47**	**.84**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร จำแนกตามการมีภูมิคุ้มกัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ นโยบายของหน่วยงานของท่านให้ความสำคัญกับการบังคับใช้ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร ($\overline{X}$ = 3.53) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ ได้แก่ มีการวางแผนการบริหารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 3.49) มีการประเมินผลการบริหารจัดการในองค์กรอย่างสม่ำเสมอ ($\overline{X}$ = 3.47) และมีคณะกรรมการควบคุมภายในประจำองค์กรของท่าน ($\overline{X}$ = 3.44) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย ได้แก่ มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนการบริหารจัดการในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.41)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหาร จัดการงานในองค์กร จำแนกตามความรู้ ตามรายข้อ

ความรู้	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. มีการให้ความรู้แก่พนักงานผู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคารเพื่อให้ปฏิบัติอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ	3.47	.69	ปานกลาง	1
2. มีเอกสารตำรา หรือข้อกฎหมาย เช่น กฎกระทรวง ข้อพิจารณาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคารไว้เป็นข้อมูลแนวทางในการปฏิบัติงานไว้เพียงพอ	3.33	.76	ปานกลาง	2
3. มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กร	3.28	.81	ปานกลาง	3
รวม	**3.36**	**.71**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร จำแนกตามความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.36) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก ได้แก่ มีการให้ความรู้แก่พนักงานผู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารเพื่อให้ปฏิบัติอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 3.47) รองลงมา ได้แก่ มีเอกสารตำรา หรือข้อกฎหมาย เช่น กฎกระทรวง ข้อ พิจารณาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคารไว้เป็นข้อมูลแนวทางในการปฏิบัติงานไว้เพียงพอ ($\overline{X}$ = 3.33) และมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.28) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร จำแนกตามคุณธรรมตามรายข้อ

คุณธรรม	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กร	3.46	.85	ปานกลาง	3
2. มีหลักเกณฑ์กำกับดูแลที่ดี โปร่งใสในตรวจสอบได้	3.49	.83	ปานกลาง	2
3. องค์กรให้ความสำคัญและสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวกับสาธารณ ประโยชน์ต่างๆ เช่นปรับปรุงพัฒนาสถานที่อาคารของวัด และชุมชน	3.55	.98	มาก	1
4. มีการส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในองค์กร	3.41	.88	ปานกลาง	4
รวม	**3.48**	**.84**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร จำแนกตามคุณธรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.48) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ องค์กรให้ความสำคัญและสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวกับสาธารณ ประโยชน์ต่างๆ เช่น ปรับปรุงพัฒนาสถานที่อาคารของวัด และชุมชน ($\overline{X}$ = 3.55) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ ได้แก่ มีหลักเกณฑ์กำกับดูแลที่ดี โปร่งใสในตรวจสอบได้ ($\overline{X}$ = 3.49) และมีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.46) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย ได้แก่ มีการส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.41)

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ตามรายด้าน

ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับ**	**ลำดับที่**
1. ความพอเพียง/พอประมาณ	3.43	.84	ปานกลาง	4
2. ความมีเหตุผล	3.49	.82	ปานกลาง	2
3. การมีภูมิคุ้มกัน	3.46	.88	ปานกลาง	3
4. ความรู้	3.40	.77	ปานกลาง	5
5. คุณธรรม	4.47	.87	มาก	1
รวม	**3.45**	**.79**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.45) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ คุณธรรม ($\overline{X}$ = 4.47) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน ได้แก่ ความมีเหตุผล ($\overline{X}$ = 3.49) การมีภูมิคุ้มกัน ($\overline{X}$ = 3.46) ความพอเพียง/พอประมาณ ($\overline{X}$ = 3.43) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ความรู้ ($\overline{X}$ = 3.40)

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามความพอเพียง/พอประมาณ ตามรายข้อ

ความพอเพียง/พอประมาณ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในองค์กร	3.41	.85	ปานกลาง	3
2. เจ้าหน้าที่ได้จัดเตรียมแบบฟอร์มและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้ใช้บริการในหน่วยงานอย่างเพียงพอ	3.46	.84	ปานกลาง	1
3. จำนวนเจ้าหน้าที่ในการออกตรวจสอบอาคารและสิ่งปลูกสร้างครอบคลุมทั้งพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงานที่รับผิดชอบ	3.43	.85	ปานกลาง	2
รวม	**3.43**	**.84**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามความพอเพียง/พอประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.43) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก ได้แก่ เจ้าหน้าที่ได้จัดเตรียมแบบฟอร์มและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้ใช้บริการในหน่วยงานอย่างเพียงพอ ($\overline{X}$ = 3.46) รองลงมา ได้แก่ จำนวนเจ้าหน้าที่ในการออกตรวจสอบอาคารและสิ่งปลูกสร้างครอบคลุมทั้งพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ($\overline{X}$ = 3.43) และมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.41) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามความมีเหตุผล ตามรายข้อ

ความมีเหตุผล	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ขณะมีการก่อสร้างเจ้าหน้าที่ได้แสดงตนพร้อมบัตรประจำตัวนายช่าง นายตรวจตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารเพื่อขอดูใบอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร	3.47	.86	ปานกลาง	3
2. เมื่อพบว่ามีการก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร โดยไม่ได้รับอนุญาตเจ้าหนักงานท้องถิ่น มีคำสั่งระงับการก่อสร้างและแจ้งให้ดำเนินการขออนุญาตให้ถูกต้องตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร	3.50	.83	มาก	2
3. เมื่อมีการฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ดำเนินการตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ดำเนินการกับเจ้าของอาคาร	3.53	.79	มาก	1
รวม	**3.50**	**.82**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามความมีเหตุผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.50) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ เมื่อมีการฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ดำเนินการตาม กฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ดำเนินการกับเจ้าของอาคาร ($\overline{X}$ = 3.53) รองลงมา ได้แก่ เมื่อพบว่ามีการก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร โดยไม่ได้รับอนุญาตเจ้าหนักงานท้องถิ่น มีคำสั่งระงับการก่อสร้างและแจ้งให้ดำเนินการขออนุญาตให้ถูกต้องตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ($\overline{X}$ = 3.50) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ขณะมีการก่อสร้างเจ้าหน้าที่ได้แสดงตนพร้อมบัตรประจำตัวนายช่าง นายตรวจตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารเพื่อขอดูใบอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร ($\overline{X}$ = 3.47)

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามการมีภูมิคุ้มกัน ตามรายข้อ

การมีภูมิคุ้มกัน	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. หน่วยงานของท่านได้จัดทำแผนการปฏิบัติงานและปฏิบัติงานตามแผนงานในการออกตรวจสอบอาคารและสิ่งก่อสร้าง	3.36	.90	ปานกลาง	4
2. มีการสร้างเครือข่ายที่ดีกับองค์กรอื่นๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร	3.37	.89	ปานกลาง	3
3. เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการออกตรวจอาคารและสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ	3.55	.94	มาก	2
4. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบระมัดระวัง โดยมีการวางแผนในการปฏิบัติงาน	3.56	.93	มาก	1
รวม	**3.46**	**.88**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามการมีภูมิคุ้มกัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.46) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบระมัดระวัง โดยมีการวางแผนในการปฏิบัติงาน($\overline{X}$ = 3.56) และเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการออกตรวจอาคารและสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ ($\overline{X}$ = 3.55) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ มีการสร้างเครือข่ายที่ดีกับองค์กรอื่นๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ($\overline{X}$ = 3.37) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ หน่วยงานของท่านได้จัดทำแผนการปฏิบัติงานและปฏิบัติงานตามแผนงานในการออกตรวจสอบอาคารและสิ่งก่อสร้าง ($\overline{X}$ = 3.36)

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามความรู้ ตามรายข้อ

ความรู้	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ความไม่เข้าใจในความจำเป็นต่อการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ของประชาชนเป็นอุปสรรคที่พบเห็น	3.47	.85	ปานกลาง	1
2. การจัดทำแบบแปลนและจัดเอกสารใช้ในการประกอบการขออนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคารตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารของประชาชนเป็นปัญหาที่พบเห็น	3.44	.81	ปานกลาง	2
3. มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน	3.41	.80	ปานกลาง	3
4. มีการอบรมให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร	3.30	.73	ปานกลาง	5
5. มีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร	3.39	.77	ปานกลาง	4
รวม	**3.40**	**.77**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ความไม่เข้าใจในความจำเป็นต่อการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ของประชาชนเป็นอุปสรรคที่พบเห็น ($\overline{X}$ = 3.47) การจัดทำแบบแปลนและจัดเอกสารใช้ในการประกอบการขออนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคารตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารของประชาชนเป็นปัญหาที่พบเห็น ($\overline{X}$ = 3.44) และ มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน ($\overline{X}$ = 3.41) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ มีการอบรมให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร($\overline{X}$ = 3.30)

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามคุณธรรม ตามรายข้อ

คุณธรรม	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. หน่วยงานของท่านพิจารณาข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้าง ตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร	3.60	.93	มาก	1
2. เมื่อตรวจการขอรับใบอนุญาตและไม่สามารถออกไปอนุญาตเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายใน 45 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร	3.48	.84	ปานกลาง	2
3. เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ด้วยความโปร่งใส บริสุทธิ์ยุติธรรม	3.39	.92	ปานกลาง	4
4. เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร ด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน	3.41	.90	ปานกลาง	3
รวม	**3.47**	**.87**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ จำแนกตามคุณธรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.47) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ หน่วยงานของท่านพิจารณาข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้าง ตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ($\overline{X}$ = 3.60) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ ได้แก่ เมื่อตรวจการขอรับใบอนุญาตและไม่สามารถออกไปอนุญาตเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายใน 45 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร ($\overline{X}$ = 3.48) และเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร ด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ($\overline{X}$ = 3.41) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ด้วยความโปร่งใส บริสุทธิ์ยุติธรรม ($\overline{X}$ = 3.39)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามตำแหน่ง

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ผู้บริหาร		เจ้าหน้าที่ส่วนโยธา		t	Sig.
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
1. ด้านลักษณะขององค์กร	3.22	.80	4.23	.58	13.151*	.000
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร	3.29	.64	3.90	.39	10.897*	.000
3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่	3.17	.73	4.10	.47	14.193*	.000
รวม	**3.23**	**.68**	**4.08**	**.44**	**13.768***	**.000**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า เจ้าหน้าที่ส่วนโยธา มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้บริหาร มีความคิดเห็น โดยรวอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารมีความผลการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ส่วนโยธา โดยสถิติทดสอบที พบว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ส่วนโยธา มีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ส่วนโยธา มีความคิดเห็นทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามที่ตั้งหน่วยงาน

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	เพชรบุรี		ประจวบคีรีขันธ์		t	Sig.
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
1. ด้านลักษณะขององค์กร	3.51	1.00	3.55	.69	.504	.614
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร	3.29	.69	3.68	.52	5.925*	.000
3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่	3.38	.86	3.53	.69	1.753*	.080
รวม	**3.39**	**.82**	**3.58**	**.61**	**2.499***	**.013**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างจังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านลักษณะขององค์กร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยสถิติทดสอบที พบว่า กลุ่มตัวอย่างจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความคิดเห็นทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านลักษณะขององค์กร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุ

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ต่ำกว่า 35 ปี		36 -45 ปี		46-55 ปี		56 ปีขึ้นไป	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. ด้านลักษณะขององค์กร	3.25	1.41	3.03	.35	3.66	.57	4.56	.45
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร	3.21	1.09	3.28	.49	3.51	.45	4.02	.33
3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่	3.39	1.28	2.98	.44	3.52	.49	4.34	.33
รวม	**3.28**	**1.25**	**3.10**	**.35**	**3.56**	**.48**	**4.31**	**.31**

จากตารางที่ 4.23 พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 252 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี และ 36-45 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 3.10 ส่วนอายุ 46-55 ปี และ 56 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 4.31 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี และ 36 – 45 ปี มีความคิดเห็นทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มตัวอย่างอายุ 46-55 ปี และ 56 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุ

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	**ความแปรปรวน**	**SS**	**df**	**MS**	**F**	**Sig.**
1. ด้านลักษณะขององค์กร	ระหว่างกลุ่ม	98.044	3	32.681	67.987*	.000
	ภายในกลุ่ม	165.361	344	.481		
	รวมทั้งหมด	263.406	347			
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	25.468	3	8.489	24.670*	.000
	ภายในกลุ่ม	118.375	344	.344		
	รวมทั้งหมด	143.843	347			
3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	73.817	3	24.606	59.740*	.000
	ภายในกลุ่ม	141.686	344	.412		
	รวมทั้งหมด	215.502	347			
รวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**60.350**	**3**	**20.117**	**54.588***	**.000**
	ภายในกลุ่ม	**126.771**	**344**	**.369**		
	รวมทั้งหมด	**187.120**	**347**			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุ

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	**อายุ**	$\bar{X}$	**ต่ำกว่า 35 ปี**	**36 -45 ปี**	**46-55 ปี**	**56 ปีขึ้นไป**
1. ด้านลักษณะขององค์กร	ต่ำกว่า 35 ปี	3.25	-	.22	.41*	1.31*
	36- 45 ปี	3.03	-	-	.63*	1.53*
	46-55 ปี	3.66	-	-	-	.90*
	56 ปีขึ้นไป	4.56	-	-	-	-
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร	ต่ำกว่า 35 ปี	3.21	-	.07	.30*	.81*
	36 -45 ปี	3.28	-	-	.23*	.74*
	46-55 ปี	3.51	-	-	-	.51*
	56 ปีขึ้นไป	4.02	-	-	-	-
3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่	ต่ำกว่า 35 ปี	3.39	-	.41*	.13	.95*
	36 -45 ปี	2.98	-	-	.54*	1.36*
	46-55 ปี	3.52	-	-	-	.82*
	56 ปีขึ้นไป	4.34	-	-	-	-
โดยรวม	**ต่ำกว่า 35 ปี**	**3.28**	**-**	**.18**	**.28***	**1.02***
	36 -45 ปี	**3.10**	**-**	**-**	**.46***	**1.21***
	46-55 ปี	**3.56**	**-**	**-**	**-**	**.75***
	56 ปีขึ้นไป	**4.31**	**-**	**-**	**-**	**-**

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามรายคู่ มีดังนี้

ด้านลักษณะขององค์กร พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี และ 36 -45 ปี แตกต่างจากบุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี และ 56 ปีขึ้นไป บุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี แตกต่างจากบุคลากรที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป โดยบุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี และ 56 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีอายุ ต่ำกว่า 35 ปี และ 36 -45 ปี และบุคลากรที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี

ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี และ 36 -45 ปี แตกต่างจากบุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี และ 56 ปีขึ้นไป บุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี แตกต่างจากบุคลากรที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป โดยบุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี และ 56 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีอายุ ต่ำกว่า 35 ปี และ 36-45 ปี และบุคลากรที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี

ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี แตกต่างจากบุคลากรที่มีอายุ 36 - 45 ปี และ 56 ปีขึ้นไป บุคลากรที่มีอายุ 36 - 45 ปี แตกต่างจากบุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี และ 56 ปีขึ้นไป บุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี แตกต่างจากบุคลากรที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป โดยบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีอายุ 36 - 45 ปี บุคลากรที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี บุคลากรที่มีอายุ 46 - 55 ปี และ 56 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีอายุ 36 - 45 ปี และบุคลากรที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี

โดยรวม พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี และ 36 - 45 ปี แตกต่างจากบุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี และ 56 ปีขึ้นไป บุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี แตกต่างจากบุคลากรที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป โดยบุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี และ 56 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีอายุ ต่ำกว่า 35 ปี และ 36 - 45 ปี และบุคลากรที่มีอายุ 56 ปีขึ้น

ไป มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีอายุ 46-55 ปี

ตารางที่ 4.26 แสดงการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	**ต่ำกว่าปริญญาตรี**		**ปริญญาตรี**		**สูงกว่าปริญญาตรี**	
	$\overline{X}$	**S.D.**	$\overline{X}$	**S.D.**	$\overline{X}$	**S.D.**
1. ด้านลักษณะขององค์กร	3.06	1.07	3.29	.49	4.36	.43
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร	3.26	.91	3.28	.37	3.99	.27
3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่	3.10	1.01	3.19	.43	4.21	.32
รวม	**3.14**	**.97**	**3.25**	**.36**	**4.19**	**.28**

จากตารางที่ 4.26 พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ บุคลากรที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 3.25 ส่วนบุคลากรที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี มีความคิดเห็นทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบุคลากรที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	**ความแปรปรวน**	**SS**	**df**	**MS**	**F**	**Sig.**
1. ด้านลักษณะขององค์กร	ระหว่างกลุ่ม	97.609	2	48.804	101.555*	.000
	ภายในกลุ่ม	165.797	345	.481		
	รวมทั้งหมด	263.406	347			
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	36.087	2	18.044	57.770*	.000
	ภายในกลุ่ม	107.756	345	.312		
	รวมทั้งหมด	143.843	347			
3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	77.389	2	38.694	96.656*	.000
	ภายในกลุ่ม	138.114	345	.400		
	รวมทั้งหมด	215.502	347			
รวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**67.383**	**2**	**33.692**	**97.076***	**.000**
	ภายในกลุ่ม	**119.737**	**345**	**.347**		
	รวมทั้งหมด	**187.120**	**347**			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	**ระดับการศึกษา**	$\bar{X}$	**ต่ำกว่าปริญญาตรี**	**ปริญญาตรี**	**สูงกว่าปริญญาตรี**
1. ด้านลักษณะขององค์กร	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.06	-	.23*	1.30*
	ปริญญาตรี	3.29	-	-	1.07*
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.36	-	-	-
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.26	-	.01	.72*
	ปริญญาตรี	3.28	-	-	.71*
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.99	-	-	-
3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.10	-	.09	1.10*
	ปริญญาตรี	3.19	-	-	1.01*
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.21	-	-	-
โดยรวม	**ต่ำกว่าปริญญาตรี**	**3.14**	**-**	**.11**	**1.04***
	ปริญญาตรี	**3.25**	**-**	**-**	**.94***
	สูงกว่าปริญญาตรี	**4.19**	**-**	**-**	**-**

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามรายคู่ มีดังนี้

ด้านลักษณะขององค์กร พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี แตกต่างจากบุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี และบุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างจากบุคลากรที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี โดยบุคลากรที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี แตกต่างจากบุคลากรที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี โดยบุคลากรที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี

ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี แตกต่างจากบุคลากรที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี โดยบุคลากรที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี

โดยรวม พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี แตกต่างจากบุคลากรที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี โดยบุคลากรที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี

ตารางที่ 4.29 แสดงการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ต่ำกว่า 10 ปี		10 – 20 ปี		21 ปีขึ้นไป	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. ด้านลักษณะขององค์กร	3.11	1.19	3.41	.59	4.46	.49
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร	3.27	.96	3.37	.44	4.07	.28
3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่	3.20	1.10	3.31	.56	4.27	.33
รวม	**3.20**	**1.06**	**3.36**	**.48**	**4.27**	**.32**

จากตารางที่ 4.29 พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี และ 10 – 20 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 3.36 ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี และ 10 – 20 ปี มีความคิดเห็นทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.30 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	**ความแปรปรวน**	**SS**	**df**	**MS**	**F**	**Sig.**
1. ด้านลักษณะขององค์กร	ระหว่างกลุ่ม	69.225	2	34.612	61.496*	.000
	ภายในกลุ่ม	194.181	345	.563		
	รวมทั้งหมด	263.406	347			
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	27.239	2	13.620	40.297*	.000
	ภายในกลุ่ม	116.604	345	.338		
	รวมทั้งหมด	143.843	347			
3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	50.025	2	25.012	52.147*	.000
	ภายในกลุ่ม	165.478	345	.480		
	รวมทั้งหมด	215.502	347			
รวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**46.992**	**2**	**23.496**	**57.848***	**.000**
	ภายในกลุ่ม	**140.128**	**345**	**.406**		
	รวมทั้งหมด	**187.120**	**347**			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	**ประสบการณ์ในการทำงาน**	$\bar{X}$	**ต่ำกว่า 10 ปี**	**10 – 20 ปี**	**21 ปีขึ้นไป**
1. ด้านลักษณะขององค์กร	ต่ำกว่า 10 ปี	3.12	-	.29*	1.34*
	10 – 20 ปี	3.41	-	-	1.05*
	21 ปีขึ้นไป	4.46	-	-	-
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร	ต่ำกว่า 10 ปี	3.27	-	.10	.80*
	10 – 20 ปี	3.37	-	-	.70*
	21 ปีขึ้นไป	4.07	-	-	-
3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่	ต่ำกว่า 10 ปี	3.20	-	.11	1.07*
	10 – 20 ปี	3.31	-	-	.96*
	21 ปีขึ้นไป	4.27	-	-	-
โดยรวม	**ต่ำกว่า 10 ปี**	**3.20**	**-**	**.16**	**1.07***
	10 – 20 ปี	**3.36**	**-**	**-**	**.91***
	21 ปีขึ้นไป	**4.27**	**-**	**-**	**-**

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามรายคู่ มีดังนี้

ด้านลักษณะขององค์กร พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี แตกต่างจากบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 - 20 ปี และ 21 ปีขึ้นไป และบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 – 20 ปี แตกต่างจากบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21 ปีขึ้นไป โดยบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 - 20 ปี และ 21 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการ

บังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี และบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 – 20 ปี

ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี และ 10 – 20 ปี แตกต่างจากบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21 ปีขึ้นไป โดยบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี และ 10 – 20 ปี

ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี และ 10 – 20 ปี แตกต่างจากบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21 ปีขึ้นไป โดยบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี และ 10 – 20 ปี

โดยรวม พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี และ 10 – 20 ปี แตกต่างจากบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21 ปีขึ้นไป โดยบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 สูงกว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี และ 10 – 20 ปี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 4.32 แสดงความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่
ด้านลักษณะขององค์กร	
1. มีการพิจารณาขั้นตอนการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร และการดำเนินงานที่ผ่านบุคลากรตามสายการบังคับบัญชา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ลดความล่าช้าในการวินิจฉัยสั่งการ เพื่อการบริการประชาชนให้มีความสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส	26
2. มีการพิจารณาอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคารด้วยความเป็นธรรม โดยไม่มีอิทธิพลจากนักการเมืองแทรกแซง	12
ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร	
1. ถือปฏิบัติตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามบทบาทหน้าที่โดยเคร่งครัด ไม่เลือกปฏิบัติ	15
2. การปฏิบัติงานเพื่อบังคับใช้กฎหมาย ควรมีการอบรม สร้างความรู้ ความเข้าใจให้ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน และควบคุมการถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด	14
3. จัดส่งเจ้าหน้าที่ที่มีบทบาทในหน้าที่ไปฝึกอบรม สัมมนาให้เกิดความเข้าใจโดยละเอียด	10
ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่	
1. มีการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการดำเนินการเพื่อขอใบอนุญาตก่อสร้างต่อเติมอาคารให้ประชาชนผู้รับบริการทราบอย่างต่อเนื่อง	31
2. มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ประจำที่มีความรู้ ความสามารถ มีวุฒิภาวะ และมีจิตบริการ มาไว้สำหรับการบริการประชาชนที่มาติดต่องานด้านนี้	20
3. การรณรงค์ ส่งเสริมให้ประชาชนทราบข้อมูล ทราบถึงประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมาย รู้ข้อดีและข้อเสียของการปฏิบัติตามกฎหมาย	10

จากตารางที่ 4.32 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า

1. ด้านลักษณะขององค์กร พบว่า มีการพิจารณาขั้นตอนการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร และการดำเนินงานที่ผ่านบุคลากรตามสายการบังคับบัญชา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ลดความล่าช้าในการวินิจฉัยสั่งการ เพื่อการบริการประชาชนให้มีความสะดวกรวดเร็ว และโปร่งใส (26) และมีการพิจารณาอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคารด้วยความเป็นธรรม โดยไม่มีอิทธิพลจากนักการเมืองแทรกแซง (12)

2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร พบว่า ถือปฏิบัติตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามบทบาทหน้าที่โดยเคร่งครัด ไม่เลือกปฏิบัติ (15) การปฏิบัติงานเพื่อบังคับใช้กฎหมาย ควรมีการอบรม สร้างความรู้ ความเข้าใจให้ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน และควบคุมการถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด (14) และจัดส่งเจ้าหน้าที่ที่มีบทบาทในหน้าที่ไปฝึกอบรม สัมมนาให้เกิดความเข้าใจโดยละเอียด (10)

3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ พบว่า มีการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการดำเนินการเพื่อขอใบอนุญาตก่อสร้างต่อเติมอาคารให้ประชาชนผู้รับบริการทราบอย่างต่อเนื่อง (31) มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ประจำที่มีความรู้ ความสามารถ มีวุฒิภาวะ และมีจิตบริการ มาไว้สำหรับการบริการประชาชนที่มาติดต่องานด้านนี้ (20) และการรณรงค์ ส่งเสริมให้ประชาชนทราบข้อมูล ทราบถึงประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมาย รู้ข้อดีและข้อเสียของการปฏิบัติตามกฎหมาย (10)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 คือ ผู้บริหาร ได้แก่ นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัด หัวหน้าส่วน กลุ่มที่ 2 คือ เจ้าหน้าที่ส่วนโยธา จำนวน 348 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของแอลเอสดี (LSD)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 35 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.10 ระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 44.00 ตำแหน่งหน้าที่ พบว่า ส่วนใหญ่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นผู้บริหาร(นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัด หัวหน้าส่วน) คิดเป็นร้อยละ 69.80 ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.30 ที่ตั้งหน่วยงาน พบว่า ส่วนใหญ่ ที่ตั้งหน่วยงานอยู่ในจังหวัดเพชรบุรี คิดเป็นร้อยละ 52.90

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน โดยความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลำดับแรกคือ ด้านลักษณะขององค์กร รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการในองค์กร และด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ตามลำดับ

1. การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ ความมีเหตุผล รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน ได้แก่ คุณธรรม ความรู้และการมีภูมิคุ้มกัน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ความพอเพียง/พอประมาณ

ผลการวิเคราะห์ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร ในแต่ละด้าน พบว่า

1.1. ความพอเพียง/ พอประมาณ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก ได้แก่ การออกใบอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงของหน่วยงานท่านตั้งแต่รับเรื่อง จนสิ้นสุดการให้บริการมีความเหมาะสมกับประชาชนในพื้นที่ รองลงมา คือ จำนวนบุคลากรในการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร มีเพียงพอ

1.2 ความมีเหตุผล การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีผลต่อการพัฒนาพื้นที่เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม น่าอยู่ และมีอาคารที่มั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย รองลงมา คือ หน่วยงานของท่านได้แจ้งหรือประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนในพื้นที่ทราบถึงขั้นตอนในการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ขั้นตอนในการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีความชัดเจน

1.3 การมีภูมิคุ้มกัน การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก ได้แก่ หน่วยงานท่านมีการดำเนินการครบทุกขั้นตอนตามกฎหมายของ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร รองลงมา คือ คุณวุฒิของบุคลากรในการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีความเหมาะสมตรงกับการปฏิบัติงาน

1.4 ความรู้ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ หน่วยงานของท่านส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับกฎหมาย และ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ หน่วยงานของท่านมีการส่งเสริมให้บุคลากรเผยแพร่ความรู้ต่างๆ ในการปฏิบัติงานตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กรกับชุมชนเพื่อพัฒนาความรู้ของบุคลากรตามลำดับ

1.5 คุณธรรม การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ มีการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร มีการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในพื้นที่โดยไม่เลือกปฏิบัติ เช่น ให้บริการเคลื่อนที่ รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่ มีระบบการควบคุมกำกับดูแลที่ดีโปร่งใสตรวจสอบได้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากรตามกฎหมายพ.ร.บ.ควบคุมอาคาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2. การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ ด้านความมีเหตุผล รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน ได้แก่ คุณธรรม การมีภูมิคุ้มกัน ความพอเพียง/พอประมาณ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ความรู้

ผลการวิเคราะห์ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร ในแต่ละด้าน พบว่า

2.1 ความพอเพียง/พอประมาณ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ หน่วยงานของท่านได้จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานในการตรวจสอบและการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร เช่น ยานพาหนะในการเดินทาง คอมพิวเตอร์ เครื่องมือวัดตรวจสอบ กล้องถ่ายรูปให้กับเจ้าหน้าที่เหมาะสมเพียงพอ และสถานที่ให้บริการมีความเหมาะสมเพียงพอกับการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ หน่วยงานของท่านได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุน เช่น เบี้ยเลี้ยง ค่าทำงานล่วงเวลา ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงในการปฏิบัติงานการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในการพิจารณาตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่รับเรื่องตรวจสอบเอกสาร นายตรวจเขต หัวหน้าฝ่ายโยธา และ ผู้อำนวยการกองช่าง หรือ หัวหน้าส่วน มีความเหมาะสม

2.2 ความมีเหตุผล การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีกฎระเบียบ ข้อกำหนด และบทลงโทษในองค์กรอย่างชัดเจน มีการสั่งการและการมอบหมายงานเป็นไปอย่างเหมาะสม มีเหตุมีผล และมีการกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างมีเหตุผลและสอดคล้องกับสภาพขององค์กร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการแบ่งภาระงานให้กับบุคลากรอย่างสมดุลและเหมาะสมชัดเจน

2.3 การมีภูมิคุ้มกัน การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ นโยบายของหน่วยงานของท่านให้ความสำคัญกับการบังคับใช้ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ ได้แก่ มีการวางแผนการบริหารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ มีการประเมินผลการบริหารจัดการในองค์กรอย่างสม่ำเสมอ และมีคณะกรรมการควบคุมภายในประจำองค์กรของท่าน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย ได้แก่ มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนการบริหารจัดการในองค์กร

2.4 ความรู้ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก ได้แก่ มีการให้ความรู้แก่พนักงานผู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารเพื่อให้ปฏิบัติอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ รองลงมา ได้แก่ มีเอกสารตำรา หรือข้อกฎหมาย เช่น กฎกระทรวง ข้อพิจารณาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคารไว้เป็นข้อมูลแนวทางในการปฏิบัติงานไว้เพียงพอ และมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กร ตามลำดับ

2.5 คุณธรรม การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ องค์กรให้ความสำคัญและสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวกับสาธารณ ประโยชน์ต่างๆ เช่นปรับปรุงพัฒนาสถานที่อาคารของวัด และชุมชน รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ ได้แก่ มีหลักเกณฑ์กำกับดูแลที่ดี โปร่งใสในตรวจสอบได้ และมีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย ได้แก่ มีการส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในองค์กร

3. การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ คุณธรรม รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน ได้แก่ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน และความพอเพียง/พอประมาณ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ความรู้

ผลการวิเคราะห์ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ในแต่ละด้าน พบว่า

3.1 ความพอเพียง/พอประมาณ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก ได้แก่ เจ้าหน้าที่ได้จัดเตรียมแบบฟอร์มและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้ใช้บริการในหน่วยงานอย่างเพียงพอ รองลงมา ได้แก่ จำนวนเจ้าหน้าที่ในการออกตรวจสอบอาคารและสิ่งปลูกสร้างครอบคลุมทั้งพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงานที่รับผิดชอบ และมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในองค์กร ตามลำดับ

3.2 ความมีเหตุผล การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ เมื่อมีการฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ดำเนินการตาม กฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ดำเนินการกับเจ้าของอาคาร รองลงมา ได้แก่ เมื่อพบว่ามีการก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร โดยไม่ได้รับอนุญาตเจ้าหนักงานท้องถิ่น มีคำสั่งระงับการก่อสร้างและแจ้งให้ดำเนินการขออนุญาตให้ถูกต้องตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ขณะมีการก่อสร้างเจ้าหน้าที่ได้แสดงตนพร้อมบัตรประจำตัวนายช่าง นายตรวจตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารเพื่อขอดูใบอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร

3.3 การมีภูมิคุ้มกัน การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบระมัดระวัง โดยมีการวางแผนในการปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการออกตรวจอาคารและสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ มีการสร้างเครือข่ายที่ดีกับองค์กรอื่นๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ หน่วยงานของท่านได้จัดทำแผนการปฏิบัติงานและปฏิบัติงานตามแผนงานในการออกตรวจสอบอาคารและสิ่งก่อสร้าง

3.4 ความรู้ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ความไม่เข้าใจในความจำเป็นต่อการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ของประชาชนเป็นอุปสรรคที่พบเห็น การจัดทำแบบแปลนและจัดเอกสารใช้ในการประกอบการขออนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคารตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารของประชาชนเป็นปัญหาที่พบเห็น และมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ มีการอบรมให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร

3.5 คุณธรรม การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ หน่วยงานของท่านพิจารณาข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้าง ตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ ได้แก่ เมื่อตรวจการขอรับใบอนุญาตและไม่สามารถออกไปอนุญาตเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายใน 45 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร และเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร ด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ด้วยความโปร่งใส บริสุทธิ์ยุติธรรม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ประสบการณ์ และที่ตั้งหน่วยงาน

1. ผลการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุ พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ผลการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ส่วนโยธา โดยสถิติทดสอบที พบว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ส่วนโยธา มีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ส่วนโยธา มีความคิดเห็นทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผลการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามที่ตั้งหน่วยงาน โดยสถิติทดสอบที พบว่า กลุ่มตัวอย่างจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความคิดเห็นทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านลักษณะขององค์กร ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษา การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า หลักทั่วไปของตัวบทกฎหมาย ย่อมถูกกำหนดหลักเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับไว้อย่างชัดเจน และเป็นหน้าที่ของประชาชนไทยทุกคนต้องปฏิบัติ

ตามโดยหลีกเลี่ยงมิได้ หากฝ่าฝืนกฎหมายก็จะมีบทกำหนดโทษ ซึ่งในการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ก็ได้ปฏิบัติงานตามขั้นตอนของพระราชบัญญัตินี้อย่างเคร่งครัด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์ชัย ทรัพย์เพิ่ม (2551 : 35) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการบังคบใช้กฎหมายควบคุมอาคารในเขตเทศบาลนครภูเก็ต พบว่า การบังคับใช้กฎหมายควบคุมอาคารในเขตเทศบาลนครภูเก็ตอยู่ในระดับปานกลาง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าไม่เข้มงวดมากนัก ปล่อยปละละเลยจนกฎหมายไม่มีผลใช้บังคับสำหรับเมืองที่มีความเจริญระดับนี้ เจ้าหน้าที่ทำงานตามนโยบายและความต้องการของผู้บริหาร หากผู้บริหารเน้นหลักรัฐศาสตร์มากกว่านิติศาสตร์ การบังคับใช้กฎหมายก็จะเป็นลักษณะผ่อนปรนไม่เข้มงวด ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน แต่หากผู้บริหารเน้นหลักนิติศาสตร์การบังคับใช้กฎหมายจะเข้มงวด เจ้าหน้าที่จะไม่กล้าละเว้น ในการวิจัยครั้งนี้ ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลำดับแรกคือ ด้านลักษณะขององค์กร รองลงมาจากผลการวิจัยครั้งนี้คือ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการในองค์กร และด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญชัย บุตรแสนโคตร (2547 : 61) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลมีส่วนเกี่ยวข้องในแต่ละด้านตามลำดับดังนี้ ด้านโครงสร้างขององค์กร ด้านกลยุทธ์ทางการบริหารงาน และในด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้บริการแก่ประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีบางกิจกรรมที่ควรได้รับการปรับปรุง คือ พนักงานเจ้าหน้าที่มีบัตรประจำตัว แต่ไม่แสดงบัตรนายตรวจทุกครั้งในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นต้น

1. การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญชัย บุตรแสนโคตร (ชาญชัย บุตรแสนโคตร (2547 : 61) ที่ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลหัวขวาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลมีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงสร้างขององค์กร ทำให้การบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ของเทศบาลหัวขวางอยู่ในระดับสูง ในการวิจัยครั้งนี้ ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลำดับแรกคือ ความมีเหตุผล ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า หน่วยงานองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการกำหนดโครงสร้างอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ที่จะให้บริการกับประชาชนไว้อย่างเหมาะสม โดยใช้คนให้เหมาะสมกับงานและให้บริการประชาชนด้วยความเข้าใจ ตอบข้อสงสัยต่างๆ ของประชาชนอย่างมีเหตุผลบนพื้นฐานของความเข้าใจที่ว่าประชาชนยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจในกฎหมาย จึงทำให้เกิดการปฏิบัติที่ผิดกฎหมายโดยมิได้ตั้งใจ ส่วนผลการวิจัยรองลงมาในครั้งนี้คือ คุณธรรม ความรู้ และการมีภูมิคุ้มกัน ความพอเพียง/พอประมาณ ตามลำดับ

สำหรับผลการศึกษา การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านลักษณะขององค์กร ในแต่ละด้านมีประเด็นอภิปรายดังนี้

1.1. ความพอเพียง/พอประมาณ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรมีความคิดเห็น เป็นลำดับแรก ได้แก่ การออกใบอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงของหน่วยงานท่านตั้งแต่รับเรื่อง จนสิ้นสุดการให้บริการมีความเหมาะสมกับประชาชนในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญชัย บุตรแสนโคตร (2547 : 60) ที่ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลหัวขวาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การดำเนินการออกใบอนุญาตการก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคารสิ่งก่อสร้าง จะต้องผ่านเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตามสายการบังคับบัญชาอย่างเหมาะสม ตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดขั้นตอนการให้บริการ ซึ่งขั้นตอนการดำเนินการให้บริการนั้น เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรจะต้องทราบ และมีความเข้าใจ ถึงแม้ผลการศึกษาพบว่า หน่วยงานมีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจนและบุคลากรในหน่วยงานเทศบาลมีความเห็นว่า ขั้นตอนการปฏิบัติงานมีความเหมาะสม แต่จากผลการศึกษาพบว่า บุคลากรของเทศบาลยังระบุขั้นตอนการพิจารณาและระบุเจ้าหน้าที่ๆ เกี่ยวข้องในการพิจารณาดำเนินการไม่ตรงกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบุคลากรของเทศบาลยังขาดความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินงานออกใบอนุญาตการก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคารสิ่งก่อสร้าง

1.2 ความมีเหตุผล การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็น ระดับมาก ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีผลต่อการพัฒนาพื้นที่เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม น่า

อยู่ และมีอาคารที่มั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนะเมศฐ์ มหาวงศนันท์ (2550 : 75) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารในเขตเทศบาลตำบลดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารเป็นมาตรการ หรือกรรมวิธีหนึ่งที่ใช้ในการควบคุมจัดระเบียบให้สังคมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความเป็นระเบียบสวยงาม คุณภาพการใช้ชีวิตที่ดีขึ้นมี สุขลักษณะที่ดีในเรื่องของอาคารเพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็น เช่นเดียวกับกฎหมายด้านอื่นๆเป็นภารกิจที่รัฐบาลกลางได้ถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล) ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยการบังคับใช้กับประชาชนในท้องถิ่นเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพิจารณา ตามหลักการกระจายอำนาจโดยการตราพระราชบัญญัติยังคงเป็นของรัฐบาลกลาง และท้องถิ่นสามารถออกข้อกำหนด(เทศบัญญัติ)ของท้องถิ่นได้แต่ จะต้องไม่ขัดกับข้อความในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือกฎหมายก่อสร้าง หรือกฎกระทรวง เพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา การกระทบต่อสิทธิบุคลอื่น

1.3 การมีภูมิคุ้มกัน การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นระดับปานกลาง ได้แก่ หน่วยงานท่านมีการดำเนินการครบทุกขั้นตอนตามกฎหมายของ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า หน่วยงานท้องถิ่นตระหนักดีว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายดำเนินไปเพื่อความปลอดภัย ความสะดวกสบาย และมีคุณภาพชีวิตที่มีมาตรฐานสูงของประชาชน ดังนั้น เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายและไม่กระทบสิทธิเสรีภาพของประชาชน หน่วยงานจึงถือปฏิบัติครบทุกขั้นตอนตามกฎหมาย พระราชบัญญัติควบคุมอาคารโดยเคร่งครัด

1.4 ความรู้ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ หน่วยงานของท่านส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับกฎหมาย และ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนะเมศฐ์ มหาวงศนันท์ (2550 : 73) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารในเขต

เทศบาลตำบลดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาที่เกี่ยวกับการควบคุมการก่อสร้างอาคาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร จากผลการศึกษาการควบคุมการก่อสร้างอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร โดย ได้จัดส่งบุคคลากรเข้าอบรม และการบังคับใช้กฎหมายได้ปฏิบัติเคร่งคัด โดยมุ่งเน้นให้มีการประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชน และให้การอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนมากกว่า และเจ้าหน้าที่เห็นว่า ขั้นตอนตามข้อกฎหมายมีความชัดเจนมากอยู่แล้ว

1.5 คุณธรรม การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ มีการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร มีการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในพื้นที่โดยไม่เลือกปฏิบัติ เช่น ให้บริการเคลื่อนที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธรรมสรณ์ สกุลมา (2553 : 50) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมอาคารของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม พบว่า บทบาทและหน้าที่ เป็นสิ่งที่เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบังคับใช้ต้องทำหน้าที่ของตน เช่น อำนวยความสะดวกให้ผู้มาติดต่อราชการ โดยมีมาตรฐานในการปฏิบัติต่อประชาชนในระดับเดียวกัน ไม่เลือกปฏิบัติ

2. การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในการวิจัยครั้งนี้ ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลำดับแรกคือ ความมีเหตุผล ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางครั้งเกิดอุปสรรคปัญหา เรื่องระเบียบ ข้อกฎหมายและขั้นตอนในการดำเนินงานยุ่งยากซับซ้อน ยากแก่การบังคับใช้ และที่สำคัญประชาชนไม่รู้ไม่เข้าใจขั้นตอนและข้อระเบียบกฎหมาย และยังมีข้อกฎหมายที่ขัดแย้งกับวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ แต่ในขณะเดียวกันก็ได้ก็ได้น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงเรื่องความมีเหตุผลมาประกอบการบังคับใช้กฎหมาย เช่น ในขั้นตอนพิจารณาแบบเพื่อขออนุญาตในการตรวจในปัจจุบันไม่เกิน 45 วัน ซึ่งอาจจะนานเกินไปสำหรับผู้ประกอบกิจการซึ่งจะทำให้กิจการเสียหายได้ ซึ่งหน่วยงานได้เล็งเห็นและลดขั้นตอนตรวจสอบรับรองอาคารเหลือเพียง 30 วัน และนอกจากนั้น ยังได้มีแนวทางแก้ไขเพื่อบริการประชาชน เช่น ลดระยะเวลาในการตรวจแบบให้เร็วขึ้น จัดทำคู่มือให้

ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเอกสารและขั้นตอนการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ปรับปรุงกระบวนการภายในต้องค์กรให้สามารถบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับผลการศึกษา การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร ในแต่ละด้านมีประเด็นอภิปรายดังนี้

2.1 ความพอเพียง/ พอประมาณ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ หน่วยงานของท่านได้จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานในการตรวจสอบและการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร เช่น ยานพาหนะในการเดินทาง คอมพิวเตอร์ เครื่องมือวัดตรวจสอบ กล้องถ่ายรูปให้กับเจ้าหน้าที่เหมาะสมเพียงพอ และสถานที่ให้บริการมีความเหมาะสมเพียงพอกับการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญชัย บุตรแสนโคตร (2547 : 61) ที่ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลหัวขวาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า เทศบาลมีการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและเหมาะสม เช่น ยานพาหนะ กล้องถ่ายรูป อุปกรณ์วัดความกว้าง ยาวของถนน คอมพิวเตอร์ เครื่องมือวัดตรวจสอบ และจากผลการวิจัย พบว่า ข้อที่บุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในลำดับสุดท้าย ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในการพิจารณาตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่รับเรื่องตรวจสอบเอกสาร นายตรวจเขต หัวหน้าฝ่ายโยธา และ ผู้อำนวยการกองช่าง หรือ หัวหน้าส่วน มีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญชัย บุตรแสนโคตร (2547 : 60) ที่ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลหัวขวาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ผลการศึกษาด้านกลยุทธ์ของการบริหารงานเทศบาลตำบลหัวขวาง เฉพาะบุคลากรที่ปฏิบัติงานในกองช่างเทศบาล มีจำนวนเหมาะสม ซึ่งสามารถดูแลประเมินการดำเนินงานของบุคลากรได้ทั่วถึงในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

2.2 ความมีเหตุผล การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ มีกฎระเบียบ ข้อกำหนด และบทลงโทษใน

องค์กรอย่างชัดเจนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัยนา เกิดวิชัย (2549 : 74) กล่าวไว้ว่า เมื่อมนุษย์ได้เข้ามาอยู่รวมกันกันเป็นสังคมก็มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างกฎเกณฑ์ ต่างๆขึ้นเพื่อควบคุมความประพฤติของสมาชิกในสังคมให้เป็นไปในทำนองเดียวกัน และรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมไว้ กฎเกณฑ์ต่าง นี้จึงเป็นสิ่งสำคัญของการรวมอยู่ร่วมกันของมนุษย์ กฎเกณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาเป็นระบบแบบแผน มีสภาพบังคับที่เด็ดขาด หากผู้ใดฝ่าฝืนจะได้รับผลร้ายหรือได้รับการลงโทษ ได้กลายมาเป็นกฎเกณฑ์ที่เรียกว่ากฎหมาย นอกจากศีลธรรม และจารีตประเพณี และจุดมุ่งหมายของสำนักความคิดทางกฎหมายฝ่ายบ้านเมือง ที่ต้องการให้กฎหมายมีข้อความแน่นอน เพื่อเป็นหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของราษฎร บุคคลที่จะประกอบกิจการใดๆ ก็จะสามารถรู้ล่วงหน้าได้ว่าผลแห่งกิจการของตนในทางกฎหมายมีอย่างไร ความต้องการให้เกิดความสงบในทางกฎหมาย เพราะบุคคลย่อมรู้สิทธิและหน้าที่ระหว่างกันได้โดยพิจารณาจากกฎหมายที่มีอยู่ เจ้าพนักงานก็จะกล้ำกลายสิทธิและเสรีภาพของราษฎรไม่ได้ เพราะมีกฎหมายบัญญัติไว้ชัดเจนว่าจะยอมให้กล้ำกลายสิทธิเสรีภาพของราษฎรได้ หรือไม่ และเพียงใด โดยพิจารณาจากบทกฎหมายที่รัฐบัญญัติไว้

2.3 การมีภูมิคุ้มกัน การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ นโยบายของหน่วยงานของท่านให้ความสำคัญกับการบังคับใช้ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนะเมศฐ์ มหาวงศนันท์ (2550 : 77) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารในเขตเทศบาลตำบลดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารในเขตเทศบาลควรเข้มงวดมากขึ้น ประชาชนให้ความเห็นในระดับมาก สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ ที่ต้องการให้กำกับดูแล เอาจริงเอาจัง และใส่ใจในการบังคับใช้กฎหมาย และยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ อมร จันทรสมบูรณ์(2540 : 31) กล่าวว่า การบังคับใช้กฎหมาย หมายถึง การนำเอาตัวบทกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เป็นถ้อยคำอยู่ในหนังสือ ใช้บังคับแก่สมาชิกในสังคมให้เกิดผลบังคับตรงเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ถูกตราขึ้นโดยรัฐ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารไม่เข้มงวด เคร่งคัดมากนัก ตามความเห็นของเจ้าหน้าที่ ประเด็นตามข้อกฎระเบียบของพระราชบัญญัติควบคุมอาคารหน่วยงานท่านปฏิบัติอย่างเคร่งครัดเพียงใด ที่มีความเห็นระดับปานกลาง เริ่มส่งผลให้เกิดปัญหา ทั้งด้านความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัยการสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการพัฒนาพื้นที่ของเทศบาลตำบลดอยสะเก็ด

2.4 ความรู้ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นระดับระดับปานกลาง ได้แก่ มีการให้ความรู้แก่พนักงานผู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารเพื่อให้ปฏิบัติอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การปฏิบัติงานด้านกฎหมายของเจ้าหน้าที่ต้องมีความแม่นยำและถูกต้องในข้อระเบียบในการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ของกฎหมายและต้องสามารถแนะนำผู้มาติดต่อราชการได้อย่างชัดเจน ประชาชนที่มาติดต่อขออนุญาตตามขั้นตอนต่างๆ ไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับต่างๆ ในกฎหมายฉบับนี้ จึงมีความคาดหวังว่าพนักงานผู้ที่ทำหน้าที่จะสามารถให้บริการและตอบข้อสงสัยได้อย่างถูกจ้องและชัดเจนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนะเมศฐ์ มหาวงศนันท์ (2550 : 76) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารในเขตเทศบาลตำบลดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ประชาชนคาดหวังว่าหากนายกเทศมนตรีในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้ลงนามออกใบอนุญาต มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมอาคาร มากจะช่วยให้อาคารแข็งแรงปลอดภัยและการใช้สอยอาคารเป็นไปอย่างปลอดภัย และอำนวยความสะดวกในการขออนุญาต การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้ลงนามออกใบอนุญาต มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมอาคาร มากจะช่วยสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน ช่วยให้การปฏิบัติตามกฎหมายเป็นไปอย่างเคร่งคัดและมีประสิทธิภาพประสิทธิผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

2.5 คุณธรรม การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ องค์กรให้ความสำคัญและสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวกับสาธารณ ประโยชน์ต่างๆ เช่นปรับปรุงพัฒนาสถานที่อาคารของวัดและชุมชน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 นั้นควรดำเนินกิจกรรมควบคู่ไปกับการบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์ให้กับสังคมโดยใช้กำลังความสามารถของเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อหน่วยงานท้องถิ่น และเกิดความสามัคคีปรองดองระหว่างกัน

3. การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญชัย บุตร

แสนโคตร (2547 : 61) ที่ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลหัวขวาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ด้านการปฏิบัติตามหน้าที่เพื่อให้บริการแก่ประชาชน และการได้รับการบริการของประชาชนในการบังคับใช้กฎหมายในระดับปานกลาง ซึ่งมีบางกิจกรรมดำเนินการที่ควรได้รับการปรับปรุง คือ พนักงานเจ้าหน้าที่มีบัตรประจำตัว แต่ไม่ทำการแสดงบัตรนายตรวจทุกครั้งในการปฏิบัติหน้าที่ การนำกฎหมายไปบังคับใช้เป็นบางครั้งในการดำเนินการออกคำสั่งระงับการก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร สิ่งปลูกสร้างที่ตรวจพบว่าไม่ถูกต้อง ในการวิจัยครั้งนี้ ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลำดับแรก ได้แก่ คุณธรรม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และผู้บริหารท้องถิ่นต้องมีมาตรฐาน เที่ยงตรงและปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้ลงนามออกใบอนุญาต ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมอาคาร เพราะเป็นผู้พิจารณาคนสุดท้ายก่อนการอนุญาตหรือไม่อนุญาต และมีผลต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ต้องพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบ โดยใช้หลักการมีคุณธรรมเข้ามาประกอบการตัดสินใจในขั้นตอนต่างๆ ของกฎหมายฉบับนี้

สำหรับผลการศึกษา การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ในแต่ละด้านมีประเด็นอภิปรายดังนี้

3.1 ความพอเพียง/พอประมาณ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นระดับปานกลาง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ได้จัดเตรียมแบบฟอร์มและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้ใช้บริการในหน่วยงานอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภกฤต สำเนียงใหม่ (2552 : 60) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโพธิ์กลาง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า เทศบาลมีการอำนวยความสะดวกให้กับผู้มาติดต่อขอใช้บริการโดย ปรับปรุงกระบวนการภายในองค์กรให้สามารถบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เช่น ลดระยะเวลาการพิจารณาออกใบอนุญาตให้น้อยลง จัดทำคู่มือให้ประชาชนในการกรอกแบบฟอร์มเอกสารให้เข้าใจง่าย และสะดวกมากขึ้น

3.2 ความมีเหตุผล การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากซึ่ง และจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นระดับ มาก ได้แก่ เมื่อมีการฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ดำเนินการตาม กฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ดำเนินการกับเจ้าของอาคาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ ปัญญา (2553 : 82) ที่ได้วิจัยเรื่อง กระบวนการบังคับใช้กฎหมายควบคุมอาคารในเขตเทศบาลตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายควบคุมอาคารจากการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ ที่กำกับดูแล ในการบังคับใช้กฎหมายควบคุมอาคารมีการปฏิบัติกับเจ้าของอาคารที่ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงาน แต่ในการปฏิบัตินั้นอาจยังไม่ใช้มาตรการที่รุนแรงกับประชาชนแต่พยายามที่จะใช้หลักรัฐศาสตร์โดยการเข้าไปเจรจามาใช้ในการปฏิบัติมากกว่า ที่จะใช้การออกคำสั่งทางด้านกฎหมายมาบังคับใช้ ซึ่งส่วนมากผู้ที่กระทำผิดในเขตเทศบาลตำบลต้นเปา มักเกิดขึ้นจากความไม่รู้ในขั้นตอนการปฏิบัติซึ่งเมื่อเจ้าหน้าที่ พบผู้ที่กระทำผิดหรือได้รับแจ้งว่ามีผู้กระทำผิด เจ้าหน้าที่ก็จะเข้าไปเจรจาอธิบายถึงเหตุผลที่จะต้องมีการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ก็จะเข้าใจและปฏิบัติตาม จึงไม่ค่อยมีการออกคำสั่งเป็นหนังสือมากนัก แต่เมื่อเจรจาแล้วหากพบว่าไม่มีการปฏิบัติตามภายในระยะเวลา 7 วัน เจ้าหน้าที่ก็จะดำเนินการออกคำสั่งบังคับให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารนั้นปฏิบัติตามภายในระยะเวลา 30วันนับตั้งแต่ได้รับคำสั่ง

3.3 การมีภูมิคุ้มกัน การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบระมัดระวัง โดยมีการวางแผนในการปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการออกตรวจอาคารและสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญชัย บุตรแสนโคตร (2547 : 59) ที่ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลหัวขวาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การปฏิบัติตามหน้าที่ (การบังคับใช้กฎหมาย) หน่วยงานได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยหน่วยงานเทศบาลตำบลหัวขวางมีการจัดทำแผนปฏิบัติงานในการออกตรวจอาคารสิ่งปลูกสร้าง และได้ดำเนินการตามแผนงาน ซึ่งส่วนใหญ่ออกดำเนินการตรวจอาคารสิ่งปลูกสร้างวันเว้นวัน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับการแต่งตั้งอย่างถูกต้อง

3.4 ความรู้ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นระดับ ปานกลาง ได้แก่ ความไม่เข้าใจในความจำเป็นต่อการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ของประชาชนเป็นอุปสรรคที่พบเห็น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เป็นกฎหมายที่มีความสลับซับซ้อน มีการกำหนดรายละเอียดมากมาย รวมทั้งการกำหนดเอกสารที่เกี่ยวข้องในการยื่นของอนุญาตขออนุญาตเป็นจำนวนมาก ดังนั้น หากประชาชนไม่มีความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้ ก็จะทำให้เกิดปัญหาการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชน ซึ่งจะทำให้ขั้นตอนการต่างๆ ล่าช้ากว่ากำหนด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภกฤติ สำเนียงใหม่ (2552 : 60)) ที่ได้วิจัยเรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโพธิ์กลาง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ขั้นตอนการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มีความสำคัญในการตรวจสอบทุกขั้นตอนในการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ซึ่งต้องตรวจให้ละเอียด ตรวจเอกสาร หลักฐาน รูปแบบทางสถาปัตยกรรม วิศวกรรม ไปจนถึงขบวนการออกใบอนุญาต ขั้นตอนการขออนุญาตต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเคร่งครัด เนื่องจากเป็นกฎหมายอาญา คือ กำหนดความผิดและมีบทลงโทษไว้ และเป็นกฎหมายทางปกครองโดยมีผลกระทบต่อความสงบ ความเรียบร้อยอันดีของบ้านเมือง

3.5 คุณธรรม การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจากผลการวิจัยที่ได้เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ หน่วยงานของท่านพิจารณาข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้าง ตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ต้องแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน ร้องทุกข์ให้กับประชาชน และที่สำคัญข้อร้องเรียนที่เกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างนั้น เป็นข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการเสียส่วนใหญ่ ดังนั้นหน่วยงานจึงต้องมีการพิจารณาแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังเพื่อให้เกิดความโปร่งใส ยุติธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภกฤติ สำเนียงใหม่ (2552 : 60)) ที่ได้วิจัยเรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโพธิ์กลาง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ประชาชนกับส่วนราชการผู้รักษากฎหมาย ส่วนราชการมักถูกมองว่าหลายมาตรฐาน เลือกปฏิบัติ ประชาชนไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดปัญหาการ

บังคับใช้กฎหมาย ฝ่าฝืนกฎหมาย ประชาชนก่อสร้างบ้านไปแล้วแต่ไม่ขออนุญาต แล้วมาขอภายหลังทำให้เกิดข้อขัดแย้งในการรื้อถอน มีการบุกรุกที่สาธารณะและทางสาธารณะ เป็นต้น

2. ผลการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงาน และที่ตั้งหน่วยงาน

2.1 ผลการเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงานและที่ตั้งหน่วยงาน พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงาน และที่ตั้งหน่วยงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ส่วนโยธามีความแตกต่างกันทั้งอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงาน และที่ตั้งหน่วยงานจึงทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารต่างกัน เช่น ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี จะมีความเข้าใจในระเบียบปฏิบัติได้ละเอียด ลึกซึ้งน้อยกว่าผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีอายุ 35 – 45 ปี ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ที่มีอายุมากกว่า มีตำแหน่งหน้าที่สูงกว่าย่อมมีประสบการณ์ตรงในการบังคับใช้กฎหมายมากกว่า บ่อยครั้งกว่า พบปัญหา อุปสรรค และหาวิธีแก้ไขปัญหาได้ถูกต้องมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพล สิงหนาท (2549 : (3)) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของพนักงานส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครปฐม ต่อกฎหมายควบคุมอาคาร ผลการวิจัยพบว่า อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน มีผลต่อความแตกต่างของความคิดเห็นต่อกฎหมายควบคุมอาคาร และดังที่จำเรียง ภาวจิตร (2536 : 248 - 249) อธิบายไว้ว่า ความคิดเห็นขึ้นอยู่กับกลุ่มทางสังคมในหลายประการคือ 1) ภูมิหลังทางสังคม เช่น ผู้เยาว์กับผู้สูงอายุ ชาวเมืองกับชาวชนบท เป็นต้น 2) กลุ่มอ้างอิง เช่น ประกอบอาชีพเดียวกัน การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือสมาคมเดียวกัน เป็นต้น และ 3) กลุ่มกระตือรือร้นหรือกลุ่มเฉื่อยชา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านลักษณะขององค์กร ควรบรรจุ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่เจ้าหน้าที่ในการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ให้เพียงพอต่อการบริการ มีการแสดงแผนผังขั้นตอนในการขออนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารให้ชัดเจน ง่ายต่อการทำความเข้าใจ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กรกับชุมชนเพื่อพัฒนาความรู้ของบุคลากร และมีระบบการควบคุมกำกับดูแลที่ดีโปร่งใสตรวจสอบได้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากรตามกฎหมายพ.ร.บ. ควบคุมอาคาร

2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร ควรส่งเสริมให้ความรู้ด้านกฎหมายควบคุมอาคาร ในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้มากขึ้น ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ ชี้แจง ให้ความรู้กับประชาชนในพื้นที่ให้มากขึ้น และส่งเสริมการมีส่วนร่วมทั้งแนวคิดนโยบาย และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายควบคุมอาคารให้มากขึ้น เช่นการจัดทำข้อบัญญัติของท้องถิ่น การติดตามสอดส่อง ผู้ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือรุกล้ำที่สาธารณะ ตลอดจนการปล่อยมลภาวะเป็นพิษสู่ชุมชน ทั้งน้ำเสีย ฝุ่น ควัน เสียงที่ก่อเหตุรำคาญให้กับผู้อื่น เป็นการส่งเสริม สรรสร้าง ความรัก ความผูกพัน หวงแหนท้องถิ่น

3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ควรปฏิบัติหน้าที่ภายใต้การบังคับใช้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 อย่างเคร่งครัด แต่ก็ควรจะมีความยืดหยุ่น และมีมาตรการลงโทษที่เหมาะสมสอดคล้องกับความผิดตามบทบัญญัติ มีความยุติธรรม ในการบังคับใช้กฎหมายโดยเท่าเทียมกันไม่เป็นประโยชน์หรือโทษแก่ใครคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ มีกระบวนการทางสังคมที่เข้มแข็ง เข้าไปตรวจสอบ ป้องกัน แก้ไขในปัญหาการใช้ดุลพินิจในการพิจารณา ซึ่งอาจก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติ เช่น หากประชาชนมีข้อขัดข้อง หรือสงสัยในการบังคับใช้กฎหมาย สามารถยื่นเรื่องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชี้แจง หรือให้หน่วยงานอื่นภายนอก เช่น โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด หรือสถาบันอื่นๆ สามารถตรวจสอบและชี้แจงข้อสงสัยว่าการบังคับใช้ข้อกฎหมาย ถูกต้อง เป็นธรรมหรือไม่

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ทั้งนี้เพื่อหาข้อบกพร่อง ความเหมาะสมในการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

2. ควรมีการศึกษาความรู้ ความเข้าใจของประชาชนที่มีต่อพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร เพื่อให้การบริหารงานภายใต้ระเบียบเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

บรรณานุกรม

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (2550). **เกร็ดความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงกับสังคมไทย**. กรุงเทพฯ: บริษัท บีทีเอส เพรส จำกัด.

กิตติศักดิ์ ทักษสกุล. (2547). **การบังคับใช้กฎหมายควบคุมสิ่งปลูกสร้างและอาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.** วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เกษม วัฒนชัย. (2548). **เอกสารปาถกฐาพิเศษ : การขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเครือข่ายการศึกษา.**ในการสัมมนาเครือข่ายโรงเรียนต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง วันเสาร์ที่ 17 มิถุนายน 2548 เวลา 09.15-10.00 น. ณ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้มกระเบนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ.

จำเรียง ภาวจิตร. (2536). **"สาธารณมิติ".** เอกสารการสอนชุดวิชาสังคมศึกษา 4 (เล่ม 2). กรุงเทพฯ : บริษัทสารมวลขน จำกัด.

เฉลิมศรี ชุมเกษียน. (2550). **การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับภาวการณ์เป็นหนี้สินของข้าราชการ สังกัดกองทัพเรือ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร**. ปริญญานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา

ชัยรินทร์ ชัยวิสิทธิ์. (2545). **การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างเสริมค่านิยมตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงให้นักเรียนและชุมชนด้วยโครงการอาชีพ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์. "การร่างกฎหมาย" **วารสารกฎหมาย**. 25(4) : 36 ; มีนาคม, 2531.

ชาญชัย บุตรแสนโคตร. (2547). **การศึกษาการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร: ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลหัวขวาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ณัฐริกา วายุภาพ. (2536). **การศึกษาการบังคับใช้กฎหมายควบคุมการทิ้งมูลฝอยจากชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

ณัฐสันต์ มุ่งหมาย. (2550). **ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเฝ้าระวังและควบคุมโรคไข้หวัดนกในจังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี**. สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทองอาน พาไทสง. (2549). **ประมวลกฎหมายและระเบียบการปฏิบัติงานท้องถิ่น สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา.** กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดวีเจ พริ้นติ้ง.

ธรรมสรณ์ สกุลมา. (2553). **การปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมอาคารของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม.** การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ธนะเมศฐ์ มหาวงศนันท์. (2549). **การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารในเขตเทศบาลตำบลดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่.** การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นพพล สิงหนาท. (2549). **ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของพนักงานส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครปฐม** ต่อกฎหมายควบคุมอาคาร การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นัยนา เกิดวิชัย. (2549). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย.** กรุงเทพฯ : บริษัท เอ็กซเปอร์เน็ท จำกัด.

บวรวิทย์ เปรื่องวงศ์. (2543). **อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 : ศึกษาเฉพาะกรณีกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บุญเสริม บุญเจริญผล. “แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง,” วารสารวิชาการเศรษฐศาสตร์. 2(1) : 3-7 ; มกราคม-มิถุนายน, 2543.

ประเทือง สุวรรณโน. (2546). **ปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการนำกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมาบังคับใช้กับประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่.** การค้นคว้าแบบอิสระ ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่.

ประเสริฐ สุขสบาย. (2542). **ทัศนะของผู้บังคับใช้กฎหมายต่อปัญหาการบังคับใช้กฎหมายด้านสวัสดิการสังคม**. วิทยานิพนธ์ ส.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปรียานุช พิบูลสราวุธ. (2550). **การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา**. ศูนย์ประสานงานกลางการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์.

พัฒนาภรณ์ ฉัตรวิโรจน์. (2545). **บทบาทของครูในการส่งเสริมความรู้เศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด ขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พุฒิกัณฐ์ มนเลี้ยง. (2550). **ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522.** รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

โภคิน พลกุล. (2531). **ปัญหาและข้อคิดบางเรื่องจากรัฐธรรมนูญไทย**. กรุงเทพฯ : พลชัย.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2544). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วิษณุ เครืองาม. (2530). **ปัญหาและแนวโน้มของกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการไทย ใน เอกสารการสอนชุดวิชาหลักกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการไทย มสธ.** กรุงเทพฯ : อักษรไทย.

ศุภกฤต สำเนียงใหม่. (2552). **การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโพธิ์กลางอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา.** การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต หมาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ. (2551). **แนวทางการบริหารสถานศึกษาพอเพียง.** กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.

ศักดิ์ชัย ทรัพย์เพิ่ม. (2551). **สภาพการบังคับใช้กฎหมายควบคุมอาคารในเขตเทศบาลนครภูเก็ต.** การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต หมาวิทยาลัยขอนแก่น.

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2547). **รายงานผลการประเมินประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.** มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมคิด เลิศไพฑูรย์. (2547). **กฎหมายการปกครองส่วนท้องถิ่น.** สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา. กรุงเทพฯ.

สมบูรณ์ สุขสำราญ "**การปกครองส่วนท้องถิ่นและการกระจายอำนาจ**" เอกสารบรรยายในที่ประชุมราชบัณฑิตและภาคีสมาชิก สำนักธรรมศาสตร์.และการเมืองราชบัณฑิตสถาน 28 มิถุนายน 2544

สมพร เทพสิทธา. (2549). **การเดินตามรอยพระยุคลบาท เศรษฐกิจพอเพียง ช่วยแก้ปัญหาความยากจนและการทุจริต.** กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด.

สุนีย์ มัลลิกะมาลย์. (2542). **การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม.

สุเมธ ตันติเวชกุล. (2549). **หลักธรรมทำตามรอยยุคลบาท**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ด่านสุทธาการพิมพ์.

สุรเกียรติ์ เสถียรไทย. (2549). ทฤษฎีใหม่ในหลวง : ชีวิตที่พอเพียง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ร่วมด้วยช่วยกัน.

สุรัสวดี หุ่นยนต์ และ ยุงยุทธ พึ่งวงศ์ญาติ. (2545). รายงานการวิจัยเรื่อง **ความสามารถและข้อจำกัดขององค์การบริหาร ส่วนตำบล ในการจัดการบริการสาธารณสุข.** สำนักบัณฑิตอาสาสมัครมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุริยน ประภาสะวัต. (2539). **ปัญหาการบังคับใช้และวินิจฉัยสั่งการของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร.** วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสน่ห์ จามริก. (2541). **ฐานคิดสู่ทางเลือกใหม่ของสังคมไทย.** กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

หยุด แสงอุทัย. (2535). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล.

อมร จันทรสมบูรณ์. (2533). **การกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเป็นพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยเพียงใดในประมวลพระราชบัญญัติแห่งกฎหมายปกครอง.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อาทิตย์ จำปาโชค. (2544). **ความคิดเห็นของสถาปนิกเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 : ความปลอดภัยด้านอัคคีภัยสำหรับอาคารสูง**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบุรีและ
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบุรี

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 85 แห่ง ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี
2. เทศบาล 13 แห่ง (เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 11 แห่ง)
3. องค์การบริหารส่วนตำบล 71 แห่ง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละอำเภอ มีดังนี้

1. อำเภอเมืองเพชรบุรี มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 21 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลเมืองเพชรบุรี
2. เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ
3. เทศบาลตำบลหัวสะพาน
4. องค์การบริหารส่วนตำบลไร่ส้ม
5. องค์การบริหารส่วนตำบลธงชัย
6. องค์การบริหารส่วนตำบลช่องสะแก
7. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองขนาน
8. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน
9. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองพลับ
10. องค์การบริหารส่วนตำบลนาวุ้ง
11. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ
12. องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม
13. องค์การบริหารส่วนตำบลบางจาน
14. องค์การบริหารส่วนตำบลดอนยา
15. องค์การบริหารส่วนตำบลต้นมะม่วง
16. องค์การบริหารส่วนตำบลโพไร่หวาน
17. องค์การบริหารส่วนตำบลสำมะโรง
18. องค์การบริหารส่วนตำบลโพพระ
19. องค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก
20. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม
21. องค์การบริหารส่วนตำบลต้นมะพร้าว

2. อำเภอเขาย้อย มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 8 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลตำบลเขาย้อย
2. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองชุมพลเหนือ
3. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองชุมพล
4. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลเขาย้อย
6. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรง
7. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยท่าช้าง
8. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลาไหล

3. อำเภอหนองหญ้าปล้อง มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3 แห่ง ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าปล้อง
2. องค์การบริหารส่วนตำบลยางน้ำกลัดใต้
3. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตะคร้อ

4. อำเภอท่ายาง มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 13 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลตำบลท่ายาง
2. เทศบาลตำบลหนองจอก
3. เทศบาลตำบลท่าไม้รวก
4. เทศบาลตำบลท่าแลง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลกลัดหลวง
6. องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก
7. องค์การบริหารส่วนตำบลวังไคร้
8. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองจอก
9. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านในดง
10. องค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน
11. องค์การบริหารส่วนตำบลยางหย่อง
12. องค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า
13. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย

5. อำเภอชะอำ มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 7 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลเมืองชะอำ
2. เทศบาลตำบลนายาง

3. องค์การบริหารส่วนตำบลบางเก่า
4. องค์การบริหารส่วนตำบลไร่ใหม่พัฒนา
5. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทรายเหนือ
6. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองศาลา
7. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา

6. อำเภอบ้านลาด มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 15 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลตำบลบ้านลาด
2. องค์การบริหารส่วนตำบลไร่โคก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาน
4. องค์การบริหารส่วนตำบลไร่มะขาม
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลือ
6. องค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะท้อน
7. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเสน
8. องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์
9. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกะปุ
10. องค์การบริหารส่วนตำบลตำหรุ
11. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก
12. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหาด
13. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง
14. องค์การบริหารส่วนตำบลโรงเข้
15. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระเจ็ด

7. อำเภอบ้านแหลม มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 11 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลตำบลบ้านแหลม
2. เทศบาลตำบลบางตะบูน
3. องค์การบริหารส่วนตำบลบางตะบูน
4. องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว
5. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม
6. องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนไทร
7. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าแร้ง
8. องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย

9. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าแร้งออก
10. องค์การบริหารส่วนตำบลบางครก
11. องค์การบริหารส่วนตำบลปากทะเล

8. อำเภอแก่งกระจาน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6 แห่ง ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งกระจาน
2. องค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์
3. องค์การบริหารส่วนตำบลพุสวรรค์
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสองพี่น้อง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลป่าเด็ง
6. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแม่เพรียง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 85 แห่ง ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เทศบาล 16 แห่ง (เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 14 แห่ง)
3. องค์การบริหารส่วนตำบล 44 แห่ง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละอำเภอ มีดังนี้

1. อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 8 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์
2. เทศบาลตำบล กม.5
3. เทศบาลตำบลคลองวาฬ
4. องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะหลัก
5. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองวาฬ
6. องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อนอก
7. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย
8. องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวน้อย

2. อำเภอหัวหิน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 7 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลเมืองหัวหิน
2. เทศบาลตำบลหนองพลับ
3. องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้
4. องค์การบริหารส่วนตำบลบึงนคร

5. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองพลับ
6. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสัตว์ใหญ่
7. องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ

3. อำเภอปราณบุรี มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 8 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลตำบลปราณบุรี
2. เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ
3. เทศบาลตำบลเขาน้อย
4. องค์การบริหารส่วนตำบลเขาจ้าว
5. องค์การบริหารส่วนตำบลปราณบุรี
6. องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ
7. องค์การบริหารส่วนตำบลวังก์พง
8. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม

4. อำเภอสามร้อยยอด มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 7 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลตำบลไร่เก่า
2. เทศบาลตำบลไร่ใหม่
3. องค์การบริหารส่วนตำบลไร่เก่า
4. องค์การบริหารส่วนตำบลไร่ใหม่
5. องค์การบริหารส่วนตำบลศาลาลัย
6. องค์การบริหารส่วนตำบลศิลาลอย
7. องค์การบริหารส่วนตำบลสามร้อยยอด

5. อำเภอกุยบุรี มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 7 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลตำบลกุยบุรี
2. องค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี
3. องค์การบริหารส่วนตำบลกุยเหนือ
4. องค์การบริหารส่วนตำบลเขาแดง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลดอนยายหนู
6. องค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทาย
7. องค์การบริหารส่วนตำบลหาดขาม

6. อำเภอทับสะแก มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 7 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลตำบลทับสะแก

2. องค์การบริหารส่วนตำบลเขาล้าน
3. องค์การบริหารส่วนตำบลทับสะแก
4. องค์การบริหารส่วนตำบลนาหูกวาง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลแสงอรุณ
6. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง
7. องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวทอง

7. อำเภอบางสะพาน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 10 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลตำบลกำเนิดนพคุณ
2. เทศบาลตำบลบ้านกรูด
3. เทศบาลตำบลร่อนทอง
4. องค์การบริหารส่วนตำบลกำเนิดนพคุณ
5. องค์การบริหารส่วนตำบลชัยเกษม
6. องค์การบริหารส่วนตำบลทองมงคล
7. องค์การบริหารส่วนตำบลธงชัย
8. องค์การบริหารส่วนตำบลพงศ์ประศาสน์
9. องค์การบริหารส่วนตำบลแม่รำพึง
10. องค์การบริหารส่วนตำบลร่อนทอง

8. อำเภอบางสะพานน้อย มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลตำบลบางสะพานน้อย
2. องค์การบริหารส่วนตำบลช้างแรก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราช
4. องค์การบริหารส่วนตำบลทรายทอง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลบางสะพาน
6. องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

---

1. แบบสอบถามชุดนี้มุ่งเน้นที่จะศึกษาการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงาน และที่ตั้งหน่วยงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านลักษณะขององค์กร ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร และด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open - ended Questionnaires) เพื่อสอบถามความคิดเห็นแนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลต่างๆ ของท่านที่ได้ตอบลงไปนั้นถือเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใดๆ เกิดขึ้นแก่ผู้ที่ตอบแบบสอบถามและองค์กรของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์
นายสมหมาย ลิ้มกุลวราภิวัฒน์
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
กลุ่มการจัดการงานก่อสร้าง มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ❒ หน้าคำตอบที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. อายุ

❒ ต่ำกว่า 35 ปี ❒ 35 – 45 ปี

❒ 46 – 55 ปี ❒ 56 ปี ขึ้นไป

2. ระดับการศึกษา

❒ ต่ำกว่าปริญญาตรี ❒ ปริญญาตรี

❒ สูงกว่าปริญญาตรี

3. ตำแหน่งหน้าที่

❒ ผู้บริหาร(นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัด หัวหน้าส่วน)

❒ เจ้าหน้าที่ส่วนโยธา

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

❒ ต่ำกว่า 10 ปี ❒ 10-20 ปี

❒ 21 ปี ขึ้นไป

5. ที่ตั้งหน่วยงาน

❒ จังหวัดเพชรบุรี ❒ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเรื่องการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งหมด มี 3 ด้าน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ❒ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	**ระดับความคิดเห็น**				
	มากที่สุด	**มาก**	**ปานกลาง**	**น้อย**	**น้อยที่สุด**
1. ลักษณะขององค์กร					
ความพอเพียง/พอประมาณ					
1.1 การออกใบอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงของหน่วยงานท่านตั้งแต่รับเรื่อง จนสิ้นสุดการให้บริการมีความเหมาะสมกับประชาชนในพื้นที่					
1.2 จำนวนบุคลากรในการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร มีเพียงพอ					
ความมีเหตุผล					
1.3 หน่วยงานของท่านได้แจ้งหรือประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนในพื้นที่ทราบถึงขั้นตอนในการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร					
1.4 ขั้นตอนในการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีความชัดเจน					
1.5 การบังคับใช้กฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีผลต่อการพัฒนาพื้นที่เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม น่าอยู่ และมีอาคารที่มั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย					
การมีภูมิคุ้มกัน					
1.6 หน่วยงานท่านมีการดำเนินการครบทุกขั้นตอนตามกฎหมายของ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร					

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.7 คุณวุฒิของบุคลากรในการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีความเหมาะสมตรงกับการปฏิบัติงาน					
ความรู้					
1.8 หน่วยงานของท่านส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับกฎหมาย และ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร					
1.9 หน่วยงานของท่านมีการส่งเสริมให้บุคลากรเผยแพร่ความรู้ต่างๆ ในการปฏิบัติงานตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคารเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน					
1.10 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กรกับชุมชนเพื่อพัฒนาความรู้ของบุคลากร					
คุณธรรม					
1.11 มีการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร มีการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในพื้นที่โดยไม่เลือกปฏิบัติ เช่น ให้บริการเคลื่อนที่					
1.12 มีระบบการควบคุมกำกับดูแลที่ดีโปร่งใส ตรวจสอบได้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากรตามกฎหมายพ.ร.บ.ควบคุมอาคาร					
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการในองค์กร					
ความพอเพียง/พอประมาณ					
2.1 บุคลากรที่ปฏิบัติงานในการพิจารณาตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่รับเรื่อง ตรวจสอบเอกสาร นายตรวจเขต หน.ฝ่ายโยธา และ ผอ.กองช่าง หรือ หน.ส่วน มีความเหมาะสม					

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.2 หน่วยงานของท่าน ได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุน เช่น เบี้ยเลี้ยง ค่าทำงานล่วงเวลา ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงในการปฏิบัติงานการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุม					
2.3 สถานที่ให้บริการมีความเหมาะสมเพียงพอกับการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร					
2.4 หน่วยงานของท่านได้จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานในการตรวจสอบและการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร เช่น ยานพาหนะในการเดินทาง คอมพิวเตอร์ เครื่องมือวัดตรวจสอบ กล้องถ่ายรูป ให้กับเจ้าหน้าที่เหมาะสมเพียงพอ					
ความมีเหตุผล					
2.5 มีการกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างมีเหตุผลและสอดคล้องกับสภาพขององค์กร					
2.6 มีการสั่งการและการมอบหมายงานเป็นไปอย่างเหมาะสมมีเหตุมีผล					
2.7 มีกฎระเบียบ ข้อกำหนด และบทลงโทษในองค์กรอย่างชัดเจน					
2.8 มีการแบ่งภาระงานให้กับบุคลากรอย่างสมดุลและเหมาะสมชัดเจน					
การมีภูมิคุ้มกัน					
2.9 นโยบายของหน่วยงานของท่านให้ความสำคัญกับการบังคับใช้ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร					
2.10 มีการวางแผนการบริหารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ					

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.11 มีการประเมินผลการบริหารจัดการในองค์กรอย่างสม่ำเสมอ					
2.12 มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนการบริหารจัดการในองค์กร					
2.13 มีคณะกรรมการควบคุมภายในประจำองค์กรของท่าน					
ความรู้					
2.14 มีการให้ความรู้แก่พนักงานผู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคารเพื่อให้ปฏิบัติอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ					
2.15 มีเอกสารตำรา หรือข้อกฎหมาย เช่น กฎกระทรวง ข้อพิจารณาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคารไว้เป็นข้อมูลแนวทางในการปฏิบัติงานไว้เพียงพอ					
2.16 มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กร					
คุณธรรม					
2.17 มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กร					
2.18 มีหลักเกณฑ์กำกับดูแลที่ดี โปร่งใสในตรวจสอบได้					
2.19 องค์กรให้ความสำคัญและสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวกับสาธารณ ประโยชน์ต่างๆ เช่นปรับปรุงพัฒนาสถานที่อาคารของวัด และชุมชน					
2.20 มีการส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในองค์กร					
3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่					
ความพอเพียง/พอประมาณ					
3.1 มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในองค์กร					

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.2 เจ้าหน้าที่ได้จัดเตรียมแบบฟอร์มและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้ใช้บริการในหน่วยงานอย่างเพียงพอ					
3.3 จำนวนเจ้าหน้าที่ในการออกตรวจสอบอาคารและสิ่งปลูกสร้างครอบคลุมทั้งพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงานที่รับผิดชอบ					
ความมีเหตุผล					
3.4 ขณะมีการก่อสร้างเจ้าหน้าที่ได้แสดงตนพร้อมบัตรประจำตัวนายช่าง นายตรวจตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารเพื่อขอดูใบอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร					
3.5 เมื่อพบว่ามีการก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร โดยไม่ได้รับอนุญาตเจ้าหนักงานท้องถิ่น มีคำสั่งระงับการก่อสร้างและแจ้งให้ดำเนินการขออนุญาตให้ถูกต้องตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร					
3.6 เมื่อมีการฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ดำเนินการตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ดำเนินการกับเจ้าของอาคาร					
การมีภูมิคุ้มกัน					
3.7 หน่วยงานของท่านได้จัดทำแผนการปฏิบัติงานและปฏิบัติงานตามแผนงานในการออกตรวจสอบอาคารและสิ่งก่อสร้าง					
3.8 มีการสร้างเครือข่ายที่ดีกับองค์กรอื่นๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร					
3.9 เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการออกตรวจอาคารและสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ					

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.10 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบระมัดระวัง โดยมีการวางแผนในการปฏิบัติงาน					
ความรู้					
3.11 ความไม่เข้าใจในความจำเป็นต่อการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ของประชาชนเป็นอุปสรรคที่พบเห็น					
3.12 การจัดทำแบบแปลนและจัดเอกสารใช้ในการประกอบการขออนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคารตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารของประชาชนเป็นปัญหาที่พบเห็น					
3.13 มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน					
3.14 มีการอบรมให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร					
3.15 มีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร					
คุณธรรม					
3.16 หน่วยงานของท่านพิจารณาข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้าง ตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร					
3.17 เมื่อตรวจการขอรับใบอนุญาตและไม่สามารถออกไปอนุญาตเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายใน 45 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร					

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.18 เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร ด้วยความโปร่งใส บริสุทธิ์ยุติธรรม					
3.19 เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร ด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended Question) เพื่อแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ด้านลักษณะขององค์กร

.....

.....

.....

2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการในองค์กร

.....

.....

.....

3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน
1.	ผศ.ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข	อาจารย์บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2.	ผศ.ดร.ยุทธ ไกยวรรณ์	อาจารย์บัณฑิตศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
3.	อาจารย์ ดร.นพพล มิ่งเมือง	อาจารย์บัณฑิตศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
4.	อาจารย์ ดร.สุรชัย ทรัพย์เพิ่ม	อาจารย์บัณฑิตศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
5.	อาจารย์ ดร.ปาณิศา แก้วสวัสดิ์	อาจารย์บัณฑิตศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
6.	ผศ.ดร.ทองประวิตร จำปาเงิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
7.	นายนพพงษ์ หงษ์ยนต์	ผู้อำนวยการสำนักการช่าง เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม IOC

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเรื่องการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งหมด มี 3 ด้าน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	**ผู้เชี่ยวชาญ**					**ค่า IOC**	**ความหมาย**
	1	**2**	**3**	**4**	**5**		
1. ลักษณะขององค์กร							
ความพอเพียง/พอประมาณ							
1.1 การออกใบอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงของหน่วยงานท่านตั้งแต่รับเรื่อง จนสิ้นสุดการให้บริการมีความเหมาะสมกับประชาชนในพื้นที่	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
1.2 จำนวนบุคลากรในการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร มีเพียงพอ	1	0	0	1	1	0.6	ใช้ได้
ความมีเหตุผล							
1.3 หน่วยงานของท่านได้แจ้งหรือประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนในพื้นที่ทราบถึงขั้นตอนในการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.4 ขั้นตอนในการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีความชัดเจน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.5 การบังคับใช้กฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีผลต่อการพัฒนาพื้นที่เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม น่าอยู่ และมีอาคารที่มั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
การมีภูมิคุ้มกัน							
1.6 หน่วยงานท่านมีการดำเนินการครบทุกขั้นตอนตามกฎหมายของ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5		
1.7 คุณวุฒิของบุคลากรในการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารมีความเหมาะสมตรงกับการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ความรู้							
1.8 หน่วยงานของท่านส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับกฎหมาย และ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.9 หน่วยงานของท่านมีการส่งเสริมให้บุคลากรเผยแพร่ความรู้ต่างๆ ในการปฏิบัติงานตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคารเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.10 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กรกับชุมชนเพื่อพัฒนาความรู้ของบุคลากร	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
คุณธรรม							
1.11 มีการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร มีการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในพื้นที่โดยไม่เลือกปฏิบัติ เช่น ให้บริการเคลื่อนที่	1	1	1	1	-1	0.6	ใช้ได้
1.12 มีระบบการควบคุมกำกับดูแลที่ดีโปร่งใส ตรวจสอบได้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากรตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการในองค์กร							
ความพอเพียง/พอประมาณ							
2.1 บุคลากรที่ปฏิบัติงานในการพิจารณาตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่รับเรื่อง ตรวจสอบเอกสาร นายตรวจเขต หน.ฝ่ายโยธา และ ผอ.กองช่าง หรือ หน.ส่วน มีความเหมาะสม	1	0	1	1	0	0.6	ใช้ได้

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5		
2.2 หน่วยงานของท่าน ได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุน เช่น เบี้ยเลี้ยง ค่าทำงานล่วงเวลา ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงในการปฏิบัติงานการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุม	1	1	1	1	-1	0.6	ใช้ได้
2.3 สถานที่ให้บริการมีความเหมาะสมเพียงพอกับการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
2.4 หน่วยงานของท่านได้จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานในการตรวจสอบและการให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร เช่น ยานพาหนะในการเดินทาง คอมพิวเตอร์ เครื่องมือวัดตรวจสอบ กล้องถ่ายรูป ให้กับเจ้าหน้าที่เหมาะสมเพียงพอ	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
ความมีเหตุผล							
2.5 มีการกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างมีเหตุผลและสอดคล้องกับสภาพขององค์กร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.6 มีการสั่งการและการมอบหมายงานเป็นไปอย่างเหมาะสมมีเหตุมีผล	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
2.7 มีกฎระเบียบ ข้อกำหนด และบทลงโทษในองค์กรอย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.8 มีการแบ่งภาระงานให้กับบุคลากรอย่างสมดุลและเหมาะสมชัดเจน	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
การมีภูมิคุ้มกัน							
2.9 นโยบายของหน่วยงานของท่านให้ความสำคัญกับการบังคับใช้ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.10 มีการวางแผนการบริหารในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5		
2.11 มีการประเมินผลการบริหารจัดการในองค์กรอย่างสม่ำเสมอ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.12 มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนการบริหารจัดการในองค์กร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.13 มีคณะกรรมการควบคุมภายในประจำองค์กรของท่าน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ความรู้							
2.14 มีการให้ความรู้แก่พนักงานผู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายพ.ร.บ.ควบคุมอาคารเพื่อให้ปฏิบัติอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.15 มีเอกสารตำรา หรือข้อกฎหมาย เช่น กฎกระทรวง ข้อพิจารณาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคารไว้เป็นข้อมูลแนวทางในการปฏิบัติงานไว้เพียงพอ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.16 มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
คุณธรรม							
2.17 มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.18 มีหลักเกณฑ์กำกับดูแลที่ดี โปร่งใสในตรวจสอบได้	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
2.19 องค์กรให้ความสำคัญและสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวกับสาธารณ ประโยชน์ต่างๆ เช่นปรับปรุงพัฒนาสถานที่อาคารของวัด และชุมชน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.20 มีการส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในองค์กร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่							
ความพอเพียง/พอประมาณ							

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5		
3.1 มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในองค์กร	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
3.2 เจ้าหน้าที่ได้จัดเตรียมแบบฟอร์มและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้ใช้บริการในหน่วยงานอย่างเพียงพอ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.2 เจ้าหน้าที่ได้จัดเตรียมแบบฟอร์มและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้ใช้บริการในหน่วยงานอย่างเพียงพอ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.3 จำนวนเจ้าหน้าที่ในการออกตรวจสอบอาคารและสิ่งปลูกสร้างครอบคลุมทั้งพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงานที่รับผิดชอบ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ความมีเหตุผล							
3.4 ขณะมีการก่อสร้างเจ้าหน้าที่ได้แสดงตนพร้อมบัตรประจำตัวนายช่าง นายตรวจตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารเพื่อขอดูใบอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.5 เมื่อพบว่ามีการก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร โดยไม่ได้รับอนุญาตเจ้าหนักงานท้องถิ่น มีคำสั่งระงับการก่อสร้างและแจ้งให้ดำเนินการขออนุญาตให้ถูกต้องตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.6 เมื่อมีการฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ดำเนินการตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ดำเนินการกับเจ้าของอาคาร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
การมีภูมิคุ้มกัน							
3.7 หน่วยงานของท่านได้จัดทำแผนการปฏิบัติงานและปฏิบัติงานตามแผนงานในการออกตรวจสอบอาคารและสิ่งก่อสร้าง	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5		
3.8 มีการสร้างเครือข่ายที่ดีกับองค์กรอื่นๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง กับการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.9 เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการออกตรวจอาคารและสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.10 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบระมัดระวัง โดยมีการวางแผนในการปฏิบัติงาน	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
ความรู้							
3.11 ความไม่เข้าใจในความจำเป็นต่อการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร ของประชาชนเป็นอุปสรรคที่พบเห็น	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
3.12 การจัดทำแบบแปลนและจัดเอกสารใช้ในการประกอบการขออนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคารตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมอาคารของประชาชนเป็นปัญหาที่พบเห็น	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
3.13 มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.14 มีการอบรมให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.15 มีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
คุณธรรม							
3.16 หน่วยงานของท่านพิจารณาข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้าง ตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5		
3.17 เมื่อตรวจการขอรับใบอนุญาตและไม่สามารถออกไปอนุญาตเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายใน 45 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาตก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.18 เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย พ.ร.บ. ควบคุม อาคาร ด้วยความโปร่งใส บริสุทธิ์ยุติธรรม	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.19 เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร ด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended Question) เพื่อแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ด้านลักษณะขององค์กร

.....

.....

.....

2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการในองค์กร

.....

.....

.....

3. ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

Reliability โดยรวมทุกด้าน

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
A1.1	159.6000	323.9724	.2900	.9344
A1.2	160.4000	319.9034	.4275	.9333
A1.3	159.7333	330.0644	.0691	.9364
A1.4	160.2000	322.9241	.2635	.9350
A1.5	160.2000	322.9241	.2635	.9350
A1.6	160.0000	322.4828	.4621	.9331
A1.7	159.7333	322.6161	.3623	.9338
A1.8	160.4333	328.4609	.1914	.9347
A1.9	161.2333	334.3230	-.0722	.9362
A1.10	161.3333	332.9885	-.0081	.9354
A1.11	160.5333	324.4644	.4208	.9334
A1.12	161.0667	327.0299	.2493	.9344
B2.1	160.4333	331.4264	.0571	.9355
B2.2	159.3333	326.0230	.1785	.9357
B2.3	159.6000	328.3172	.0935	.9370
B2.4	159.3000	323.1828	.3416	.9339
B2.5	159.2333	332.4609	.0197	.9353
B2.6	160.0000	322.8966	.5638	.9328
B2.7	160.5000	325.7069	.5803	.9332
B2.8	159.7667	333.3575	-.0324	.9352
B2.9	160.8000	322.8552	.6034	.9327
B2.10	160.2000	314.4414	.6196	.9318

B2.11	160.4000	309.8345	.8308	.9303
B2.12	160.8000	322.8552	.6034	.9327
B2.13	161.3000	327.0448	.2578	.9343
B2.14	161.4333	332.8747	.0019	.9352
B2.15	160.4667	309.9816	.8569	.9302
B2.16	160.7000	304.0103	.8925	.9293
B2.17	160.6667	315.2644	.7979	.9311
B2.18	160.9333	321.5126	.4766	.9330
B2.19	160.7333	318.2023	.7454	.9317
B2.20	160.9333	321.5126	.4766	.9330
C3.1	160.3000	316.7690	.8222	.9313
C3.2	160.6333	331.4126	.0408	.9360
C3.3	160.4333	329.3575	.1704	.9347
C3.4	160.6333	320.8609	.5639	.9326
C3.5	160.5333	335.4989	-.1126	.9369
C3.6	160.6000	332.0414	.0158	.9363
C3.7	160.5667	307.3575	.8623	.9299
C3.8	160.4333	312.1851	.6414	.9316
C3.9	160.5000	309.5000	.6881	.9311
C3.10	160.5667	308.7368	.8130	.9303
C3.11	160.5000	309.2241	.7281	.9308
C3.12	160.5667	307.2195	.8673	.9298
C3.13	160.5000	309.7759	.7100	.9310
C3.14	160.4667	310.8782	.6949	.9311
C3.15	160.4667	310.1885	.7552	.9307
C3.16	160.4333	310.6678	.6094	.9318
C3.17	160.5333	309.1540	.7809	.9305
C3.18	160.4333	313.9782	.6121	.9319
C3.19	160.5667	307.5644	.8549	.9299

Reliability Coefficients N of Cases = 30.0 N of Items = 51 Alpha = .9344

Reliability การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

ด้านลักษณะขององค์กร

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
A1.1	35.1000	17.1966	.3074	.7188
A1.2	35.9000	14.8517	.6975	.6596
A1.3	35.2333	15.6333	.4998	.6897
A1.4	35.7000	13.3897	.7848	.6342
A1.5	35.7000	13.3897	.7848	.6342
A1.6	35.5000	19.5690	-.0063	.7495
A1.7	35.2333	15.7023	.6043	.6770
A1.8	35.9333	20.4092	-.1576	.7636
A1.9	36.7333	21.5126	-.3445	.7816
A1.10	36.8333	19.2471	.1096	.7344
A1.11	36.0333	17.7575	.4019	.7089
A1.12	36.5667	17.0816	.4713	.6993

Reliability Coefficients N of Cases = 30.0 N of Items = 12 Alpha = .7286

ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
B2.1	61.9333	49.3747	.0515	.8743
B2.2	60.8333	46.1437	.2425	.8738
B2.3	61.1000	45.8172	.2241	.8778
B2.4	60.8000	46.8552	.2658	.8691
B2.5	60.7333	48.6161	.1906	.8688
B2.6	61.5000	45.6379	.6509	.8564
B2.7	62.0000	47.5172	.5353	.8616
B2.8	61.2667	50.6161	-.1112	.8735
B2.9	62.3000	45.1828	.7732	.8538
B2.10	61.7000	41.5276	.7589	.8476
B2.11	61.9000	41.5414	.8068	.8459
B2.12	62.3000	45.1828	.7732	.8538
B2.13	62.8000	47.2690	.3060	.8661
B2.14	62.9333	49.3747	.1134	.8699
B2.15	61.9667	42.1713	.7693	.8480
B2.16	62.2000	41.9586	.6302	.8536
B2.17	62.1667	42.7644	.8761	.8464
B2.18	62.4333	45.4264	.4941	.8598
B2.19	62.2333	43.8402	.8339	.8497
B2.20	62.4333	45.4264	.4941	.8598

Reliability Coefficients N of Cases = 30.0 N of Items = 20 Alpha = .8670

ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
C3.1	56.0333	102.5161	.8265	.9328
C3.2	56.3667	107.7575	.2370	.9414
C3.3	56.1667	108.7644	.2521	.9401
C3.4	56.3667	105.3437	.5206	.9367
C3.5	56.2667	110.3402	.0747	.9438
C3.6	56.3333	108.0230	.2111	.9421
C3.7	56.3000	97.3207	.8548	.9303
C3.8	56.1667	98.7644	.7044	.9333
C3.9	56.2333	98.8057	.6592	.9343
C3.10	56.3000	97.1138	.8684	.9300
C3.11	56.2333	96.8057	.8106	.9310
C3.12	56.3000	96.6310	.9002	.9294
C3.13	56.2333	97.3575	.7773	.9317
C3.14	56.2000	97.8207	.7736	.9318
C3.15	56.2000	98.9931	.7398	.9326
C3.16	56.1667	98.0747	.6534	.9346
C3.17	56.2667	97.6506	.8145	.9311
C3.18	56.1667	100.4195	.6379	.9346
C3.19	56.3000	97.3897	.8502	.9304

Reliability Coefficients N of Cases = 30.0 N of Items = 19 Alpha = .9377